

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 4. oktober 2001**

Torsdag den 4. oktober 2001 kl. 17.30**Dagsorden:**

- 401/01 Udtalelse til Indenrigsministeriet om inhabilitet vedrørende Københavns Havn A/S
- 382/01 Planlægning af Københavns Havn
- 383/01 Årsberetning vedrørende IT-sikkerhedsområdet
- 394/01 Eksempelprojektet for det centrale Valby
- 395/01 Lokalplan "Det Centrale Valby" samt bortfald af Kommuneplantillæg
- 404/01 Ændring af frister vedrørende budget 2002
- 408/01 Udtalelse til Indenrigsministeriet om kommunens praksis og retningslinier vedrørende erstatningsudbetaling
- 393/01 Thorvaldsens Museum
- 398/01 Strandparken I/S 2000-regnskab og 2002-budget
- 390/01 Ændring i skoledistriktsinddelingen - Ydre Nørrebro
- 389/01 Ændringer i skoledistriktsinddelingen i Vesterbro Skoledistrikt
- 400/01 Vedtægter for bestyrelsen ved Center for Specialundervisning for Voksne
- 399/01 Anvisningspraksis på fritidshjemsområdet i forhold til privatskolebørn
- 396/01 Sundhedsplan for Københavns Kommune 1998 - 2001
- 397/01 Folkesundhedsplan for Københavns Kommune
- 372/01 Forslag til beslutning om sundhedstilstanden blandt københavnere
- 363/01 Renovering af ejendommen Gammel Kalkbrænderivej
- 384/01 Lokalplanen "Bella Center II" med tilhørende Kommuneplantillæg
- 387/01 Parkeringsordning i brokvartererne
- 386/01 Fælles gårdanlæg i karreen Classensgade, Østerbrogade og Willemoesgade
- 391/01 Retningslinier for udførelse af vintertjeneste
- 392/01 Trafikplan for Amager
- 385/01 Frikøb af tilbagekøbsrettigheder
- 402/01 Oprensning af jordforurening på en naturlegeplads
- 403/01 Medlemsforslag om nedsættelse af byting
- 406/01 Overtagelse af areal
- 405/01 Salg af ejendomme

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): God aften. Mødet er åbnet.

Der er til mødet i aften afbud fra Naser Khader, Birthe Nødgaard, Marie Jeppesen, Preben Bille-Brahe, Taner Yilmaz og Peter Skaarup.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 4. oktober 2001

Der er udsendt en dagsorden med i alt 23 punkter, hvoraf de 2 sidste er på lukket dagsorden. Herudover er der udsendt en tillægsdagsorden med et punkt. Det drejer sig om sag 408/01, der omhandler en udtalelse til Indenrigsministeriet om kommunens praksis og retningslinier vedrørende erstatningsudbetaling. Jeg vil foreslå, at sagen optages på dagsordenen og behandles efter punkt 5 på den ordinære dagsorden.

I forbindelse med behandlingen af punkt 1, der omhandler Københavns Havn og dermed Ole Hentzens og min habilitet, har vi fundet det rigtigst ikke at medvirke ved behandlingen af høringssvaret til ministeriet. Der er ikke tale om, at vi er inhabile efter forvaltningslovens regler, da der alene er tale om en udtalelse til ministeriet og ikke en afgørelse i forvaltningslovens forstand. Men efter almindelige retsgrundsætninger antages det, at inhabilitet også foreligger i en situation som denne.

Jeg skal høre, om der er bemærkninger til dagsordenen? (*Ophold*). Det er ikke tilfældet. Så er dagsordenen godkendt med den justering, jeg har nævnt.

Som nogle måske har læst i pressen, blev Københavns Kommunes hjemmeside i går kåret som Danmarks tredjebedste offentlige hjemmeside ved årets »Bedst på nettet«-prisuddeling.

»Bedst på nettet« kåres af IT- og Forskningsministeriet og Statens Information blandt ca. 2.000 offentlige hjemmesider. Første- og andenprisen gik til Miljøstyrelsen og til Silkeborg Bibliotek. Så man kan jo sige, at vores hjemmeside som samlet kommunal hjemmeside har fået den bedste pris i den sammenhæng.

Om det skyldes, at vi er begyndt at transmittere forhandlingerne fra BR's møder, skal jeg lade være usagt. Det kunne jo bidrage til en afkortning af møderne på lidt længere sigt, tror jeg i virkeligheden. Men jeg vil bare med det bemærke over for de medarbejdere, der har med den sag at gøre, men også over for forsamlingen, at vi i aften også sender via Internettet.

Så skal jeg oplyse, at der er sket ændringer med en del af afstemningsboksene. Vi er ved at få dem gjort mobile af hensyn til de medlemmer, der ellers på næste torsdag vil få problemer med ryggen ved de mange afstemninger. Man er færdig med ca. 3/4 af boksene og mangler den bageste halvdel til højre for mig, og så er der 4 bokse i svinget i de 2 nærmeste halvdele, der ikke sidder helt, som de skal. Det er bl.a. Bente Frosts boks, så pas på, at Bente Frost i aftenens løb ikke kommer til at vippe den ud over kanten. Det gælder sådan set også andre sager, at de heller ikke skal gå ud over kanten. Men det hele bliver færdigt og er klaret inden næste torsdag, også alt det andet.

1) BR 401/01. Udtalelse til Indenrigsministeriet om inhabilitet vedrørende Københavns Havn A/S

Indstilling om udkast til udtalelse til Indenrigsministeriet i anledning af Bydelslisten ved gruppeformand Kjeld Lykkes henvendelse til Indenrigsministeriet om, hvorvidt overborgmester Jens Kramer Mikkelsen og Ole Hentzen, MB, er inhabile i forbindelse med Borgerrepræsentationens og dens udvalgs behandling af sager vedrørende Københavns Havn A/S. (Økonomiforvaltningen)

Martin Günter (F): SF kan tilslutte sig, at det fremlagte udkast til svar fremsendes til Indenrigsministeriet, uden at vi dermed har taget konkret stilling til indholdet. Vi har nemlig nogle enkelte bemærkninger til det.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 4. oktober 2001

Svaret har en svaghed ved ikke at skelne mellem Ole Hentzens rolle som BR-valgt medlem af Havnens bestyrelse og overborgmesterens rolle som formand for Havnens bestyrelse. Ganske vist er overborgmesteren også valgt af Borgerrepræsentationen, men som det fremgår af skrivelsen til Indenrigsministeriet, er det ikke Borgerrepræsentationen, der har udpeget overborgmesteren som bestyrelsesformand for Københavns Havn A/S. Det er faktisk regeringen. Derfor burde spørgsmålet om, hvorvidt formanden i denne situation eller i alle situationer kan tjene to herrer, have været belyst.

Den problematik opstår i et stort antal organer, hvor Borgerrepræsentationen eller andre kommunalbestyrelser vælger medlemmer, og hvor organet derefter vælger f.eks. et BR-medlem til en ledende post. Hvem skal det medlem så i en konkret situation tjene i særlig grad?

Der er faktisk mange afgørelser fra Indenrigsministeriet, som statuerer inhabilitet for selskabsformænd, når selskabsrelaterede sager behandles i kommunalbestyrelsen. Om det også gælder for lokalplaner, må Indenrigsministeriet afgøre.

I øvrigt kan problemet blive endnu mere aktuelt i fremtiden, hvor Borgerrepræsentationen ifølge loven om Københavns Havn ikke selv skal vælge medlemmer direkte til bestyrelsen, men alene har en indstillingsret.

Som nævnt berører svarudkastet ikke spørgsmålet om den særlige formandsrolle, men det er vigtigt, at det problem belyses grundigt i en tid, hvor selskabskonstruktioner med kommunal deltagelse flourer i stadig stærkere omfang. Derfor håber jeg blot, at Indenrigsministeriet vil komme med en generel udtalelse herom. Og da forhandlingsprotokollen jo medsendes til ministeriet, så er der i hvert fald her endnu en gang gjort opmærksom på problemet.

Morten Kabell (Ø): Denne sag er jo en ganske interessant sag. I mange aktieselskaber har kommunen repræsentanter, der naturligvis skal varetage: Ja, er det nu selskabets, er det kommunens, eller hvis interesser er det? I alle disse aktieselskaber spiller spørgsmålet om habilitet og inhabilitet, når Borgerrepræsentationen skal behandle sager, der netop har med disse selskaber at gøre, en væsentlig rolle.

Derfor vil vi fra Enhedslistens side også rette en tak til Indre Østerbro Bydelsråds formand, der har fundet det rigtigt at spørge Indenrigsministeriet om denne sag, og som har fundet det rigtigt at klage til Indenrigsministeriet og bede om Indenrigsministeriets udtalelse i sagen.

Enhedslisten er enig i, at Indenrigsministeriet naturligvis er det rette forum for afgørelse af disse sager. Der har været diskussion i flere partier, som meddeler, at Borgerrepræsentationen i virkeligheden ikke bør tage den store stilling til det her, for vi skal jo bare afsende et svar og så vente på, hvad Indenrigsministeriet siger.

Hertil er der nogle forskellige ting at bemærke. For det første må jeg desværre kritisere økonomiforvaltningen og dens jurister, som jeg ellers har stor respekt for. Naturligvis skal økonomiforvaltningen fremkomme med en indstilling til Borgerrepræsentationen ...

1. næstformand (**Hellen Hedemann**): Undskyld, Morten Kabell, at jeg afbryder dig, du får ordet straks igen. Det er dejligt at se, at der er så mange mennesker herinde, men man skal altså stoppe alt det summeri. Vi heroppe kan næsten ikke høre, hvad Morten Kabell siger.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 4. oktober 2001

Morten Kabell (Ø): Så vil jeg prøve at finde tilbage. Selvfølgelig skal forvaltningen komme med en indstilling om, hvad man mener der er rigtigt. Problemet er, at dette svar nærmere er et partsindlæg til fordel for overborgmesteren og Ole Hentzen.

Jeg kan tilslutte mig den kritik, som Martin Günter fra SF rejser, af, at man ikke skelner mellem overborgmesterens og Ole Hentzens rolle i denne sag. Det synes jeg for det første er forkert. Men jeg må erkende, at jeg også synes, det er forkert, at man ikke har været inde og undersøge andre vinkler, andre afgørelser, der ligger på netop de her spørgsmål.

Jeg sidder med en papirudskrift af Indenrigsministeriets hjemmeside, hvor der refereres et brev af 20. juni 1998 til en borger og Indenrigsministeriets brev af 13. august 1998 til et amtsråd, hvori der netop slås fast det stik modsatte af, hvad økonomiforvaltningen indstiller i denne sag. Jeg må derfor rette en kritik af den måde, økonomiforvaltningens jurister arbejder på.

Jeg er også ked af at måtte tage det op her i salen, og det ville jeg ikke gøre under normale omstændigheder, der ville jeg bede om en henvisning til Økonomiudvalget. Jeg er dog bevidst om, at Enhedslisten er det eneste parti, der ønsker sagen sagligt og seriøst behandlet i Økonomiudvalget. Derfor må jeg slå fast, at så må vi jo bare tage den her i salen. Det gør jeg så.

Jeg må også kritisere, at man ikke fra økonomiforvaltningens side på nogen måde har draget denne her afgørelse ind i sin sagsbehandling. Der er tale om en principiel afgørelse som sagt i juli-august 1998, som økonomiforvaltningens jurister havde alle muligheder for at drage med ind i bedømmelsen af sagen. Det har man enten ikke valgt, ikke villet, ikke kunnet. Jeg ved det ikke, for jeg har ingen mulighed for at få nogen idé om det ved at læse den indstilling og de notater, der ligger bag.

Det er således på mange leder, jeg må kritisere den indstilling, der ligger i dag, og det er på mange leder, jeg må sige, at Enhedslisten ikke kan tilslutte sig det brev, der ligger, og at vi ønsker at få fremsendt en afvigende udtalelse, såfremt et flertal i Borgerrepræsentationen ønsker at afsende det brev, der er omtalt i indstillingen.

Men først og fremmest vil jeg stille forslag om, at sagen for al god ordens skyld henvises til Økonomiudvalget til en grundig og dybtgående behandling af denne sag, og i modsat fald, at brevet til Indenrigsministeriet ændres til primært, at Københavns Kommune erklærer sig enig med klageren i det stillede forslag og beklager den deraf opståede situation.

Såfremt dette falder, sekundært, at Københavns Kommune fremsender et brev til Indenrigsministeriet, hvori der står, at Københavns Kommune med glæde afventer den principielle afgørelse fra Indenrigsministeriet i denne sag med henblik på at kunne bruge den i andre sager.

Lars Hutters (L): Jeg skal indledningsvis sige, at SOL støtter, at sagen henvises til Økonomiudvalget.

Må jeg dernæst fremføre, at SOL ser frem til med stor interesse, at Indenrigsministeriet behandler dette problem. SOL er dødhamrende træt af, at de demokratiske, folkevalgte kommunalbestyrelser får frataget en lang række af deres muligheder for at øve indflydelse på samfundsmæssige interesser ved, at man fra statslig side opretter det ene lukkede selskab efter det andet. Ud over Havnen har vi jo HS' bestyrelse, og vi har Ørestadsselskabets bestyrelse. Vi vil forfærdelig gerne, at der bliver lagt alle mulige hindringer i vejen for, at selskabsdannelserne kan fortsætte.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 4. oktober 2001

Vi vil også gerne, at Indenrigsministeriet tager stilling til, om Borgerrepræsentationen, sådan som vi har mulighed for det i andre typer af selskaber, kan udarbejde instruktionsbeføjelser til så væsentligt et selskab som Københavns Havn.

Vi har et andet dagsordenspunkt efterfølgende, hvor SOL vil fremføre, at vi ikke mener, at de samfundsmæssige interesser, der bliver argumenteret for i sekretariatets indstilling, fuldt ud bliver varetaget, som vi i hvert fald ønsker det.

Jeg går så i øvrigt ud fra, at der bliver medsendt til Indenrigsministeriet forhandlingerne her fra Borgerrepræsentationen, så Indenrigsministeriet kan iagttage, at der er dyb bekymring i Borgerrepræsentationen for, hvordan og hvorledes den konstante underminering af folkestyret sker ved disse selskabsdannelser.

Jeg skal så også for god ordens skyld gøre opmærksom på, at Østre Landsret endnu ikke har taget stilling til den retssag, der i øjeblikket kører, om det overhovedet er lovligt med den aktieselskabsdannelse, som Folketinget har foretaget over for den tidligere ejer af Københavns havn.

Jens Kramer Mikkelsen (A) og Ole Hentzen (C) deltog ikke i sagens behandling.

Et forslag fra Morten Kabell (Ø) om henvisning af sagen til Økonomiudvalget blev forkastet med 37 stemmer imod 7.

For stemte: Ø og L.

Imod stemte: A, V, F, O, C, B, P, D og Aage H.B. Pedersen (UP)

Et af Morten Kabell (Ø) stillet ændringsforslag om, at svaret erstattes af "Københavns Borgerrepræsentation udtaler sin støtte til klageren og beklager den opståede situation" blev forkastet med 39 stemmer imod 7.

For stemte: Ø og L.

Imod stemte A, V, F, O, C, B, P, D og Aage H.B. Pedersen (UP).

Et af Morten Kabell (Ø) stillet ændringsforslag om, at "Københavns Kommune har ikke kommentarer til klagen og afventer Indenrigsministeriets afgørelse i sagen" blev forkastet med 39 stemmer imod 6.

For stemte Ø.

Imod stemte A, V, F, O, C, B, P, L, D og Aage H.B. Pedersen (UP)

Indstillingen blev herefter godkendt med 39 stemmer imod 6.

For stemte: A, V, F, O, C, B, P, L, D og Aage H.B. Pedersen (UP).

Imod stemte: Ø.

Martin Günter (F), Morten Kabell (Ø) og Lars Hutters (L) tilkendegav desuden, at udskrift af forhandlingerne ønskes medsendt udtalelsen til Indenrigsministeriet.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 4. oktober 2001

2) BR 382/01. Planlægning af Københavns Havn

Indstilling om, at orienteringen om afrapporteringen ”Kvalitetsbyggeri I Københavns havn”, der beskriver samarbejdet mellem Københavns Kommune, Københavns Havn, Miljø- og Energiministeriet og Freja Ejendomme A/S om planlægningen af Københavns havn, tages til efterretning, og at Borgerrepræsentationens beslutning fra debatten om ”Københavns Kommuneplanberetning 1999” om, at der skal udarbejdes en helhedsplan for Københavns havn, som fastholder dens herlighedsværdier, hermed er opfyldt.

(Økonomiudvalget)

Lars Engberg (A): Københavns Kommune har gennemført et meget vellykket samarbejde med Københavns Havn og Miljø- og Energiministeriet og Freja om at planlægge Københavns Havn. Så nu er der i bred enighed afmærket nogle fælles mål og udstukket en kurs for, hvornår og hvordan vi kan omdanne de gamle havnearealer til nye byområder.

Samarbejdet udspringer, som I nok kan huske, af den beslutning, som Borgerrepræsentationen traf i forbindelse med debatten om kommuneplanen, beretningen i 1999, en beslutning om, at der var behov for en helhedsplan for Københavns Havn til brug for Kommuneplan 2001.

Der er så i denne planlægning udpeget 3 områder, hvor vi kan gå i gang, Nordhavnen, Sydhavnen og Inderhavnen. Nordhavnen og Sydhavnen er, i store træk i hvert fald, indarbejdet i det forslag til kommuneplan, som Borgerrepræsentationen skal tage stilling til på et møde om ikke så forfærdelig længe. Der er som bekendt allerede udarbejdet lokalplanforslag for de tidligere Danlinkarealer, som nu er ved at blive bearbejdet efter offentlighedsfasen.

Sydhavnen kommer i gang senere på året som et led i udmøntningen af den boligpakke, som Borgerrepræsentationen har vedtaget her i juni måned. Inderhavnen rummer jo i hvert fald 3 muligheder for at bygge: Dokøen, Kvæsthusbroen og Christiansholm. Dokøen er i spil til et nyt operahus, og som bekendt er der udskrevet en arkitektkonkurrence om et nyt skuespilhus på Kvæsthusbroen.

Jeg tror, at den brede enighed om udviklingsperspektiverne for havneområderne, som nu er skabt, vil vise sig at være værdifuld i de kommende år, når omdannelsen for alvor går i gang. Vi har i Københavns Kommune ansvaret for at udvikle havneområderne til gode bymiljøer med kvalitet, og den indsats kræver opbakning fra andre myndigheder.

I rapporten her peges der f.eks. på, at en effektiv kollektiv trafikbetjening af de nye byområder er en væsentlig forudsætning for at skabe velfungerende byområder og attraktive områder. Det må nødvendigvis indebære, at Trafikministeriet og HUR også skal på banen, og det er som bekendt ikke altid lige nemt, men med bred enighed om, hvor vi skal hen her, så vil vi selvfølgelig stå stærkere, når de opgaver skal drøftes.

Mikkel Warming (Ø): Et glittet værk ligger foran os, et værk, der med fine ord og fine tegninger i øvrigt også fortæller om den mulige udvikling af Københavns Havn, om mulighederne i Nordhavnen, Sydhavnen og Inderhavnen.

Man kan mene, at nyhedsværdien måske ikke er så stor med de udspil, vi tidligere har set og diskuteret og kommer til at diskutere, f.eks. i forbindelse med kommuneplanen, hvor mange af de træk, der er nævnt i denne rapport, går igen. Og derfor vil jeg lade den side af det ligge.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 4. oktober 2001

Det, der får os på talerstolen, er det, der ligger i anbefalingerne i denne afrapportering, om udviklingen af havneområderne, hvordan de skal udvikles, hvilke fora, strukturer, man vil lægge udviklingen i. Fordi en af de nye eller centrale anbefalinger i denne afrapportering er, at Københavns Kommune skal:

»... etablere en intern organisation, der i et forpligtende partnerskab med Københavns Havn, grundejere og investorer sikrer planernes realisering – efter inspiration fra den hollandske Poldermodel.«

Så spørger man jo sig selv, hvad det betyder. Betyder det, at der skal skabes en ny organisation, endnu et selskab? Skal der igen flyttes magt fra Borgerrepræsentationen til endnu et lukket, halvoftentligt selskab, hvor der er tavshedspligt for dem, der måtte sidde i det, eller hvad? Handler det om et af de her nye byomdannelsesselskaber, som boligministeren er meget, meget glad for i øjeblikket?

Se, det kunne man faktisk godt tro, fordi i overborgmesterens aftale med regeringen fra juni måned står der, at man vil lave de her byomdannelsesselskaber, og Københavns Kommune vil – jeg citerer fra aftalen:

»... sammen med grundejerne udarbejde et beslutningsgrundlag for etablering af et byomdannelsesselskab for Københavns Sydhavn. Beslutningsgrundlaget skal foreligge inden 1. april 2002.«

Hvis det er et byomdannelsesselskab, man vil lave, så kunne man jo for det første bare skrive det. For det andet kunne man måske også gøre sig den ulempe at beskrive, hvad det egentlig er, et byomdannelsesselskab er for en fisk, for det er der ikke rigtig nogen, der ved. Og det er ikke så mærkeligt, fordi jeg tror, at overborgmesteren og finansministeren har meget travlt, for de forudsætter, at man 1. april kan have et beslutningsgrundlag omkring det her byomdannelsesselskab, overborgmesteren har aftalt med finansministeren.

Det får han lidt svært ved, fordi det lovforslag, som boligministeren skal fremsætte, der skal muliggøre, at der kan laves disse omdannelsesselskaber, ligger ifølge regeringens lovkatolog i slutningen af februar 2002. Det er det, vi andre kalder langt på den anden side af et kommende folketingsvalg, så det er slet ikke sikkert, at der er noget lovgrundlag for et byomdannelsesselskab i forhold til det, overborgmesteren har aftalt med regeringen.

Men man er alligevel nødt til at spørge, hvad det egentlig er, der er så godt ved sådan nogle byomdannelsesselskaber, når det nu er det, som overborgmesteren vil have, der skal være, og det vil han jo, han har en aftale med finansministeren. At han så ikke har nævnt det i rapporten, er bare ærgerligt.

Mig bekendt stammer det her begreb fra England, og forskellen på kommuner i Danmark og England er den ret vigtige, at kommuner i Danmark har nogle helt andre og meget bedre og stærkere styringsinstrumenter i forhold til planloven til at kunne styre en udvikling, muligheder, som engelske kommuner ikke har.

Hvorfor skal man så lave de her selskaber, andet end at embedsmænd har et nyt modeord at lege med og de ledende politikere har endnu en chance for at lave et nyt selskab? Kunne et byomdannelsesselskab have ændret ved den udformning, Kalvebod Brygge har fået? Næh, for instrumentet, viljen, beslutningen ligger hos Københavns Kommune, hos Borgerrepræsentationen, og problemet var dengang, at flertallet havde og har stadig væk rygrad som kogt spaghetti over for pengemænd og deres planer.

Så kan man spørge sig selv: Hvad betyder så den Poldermodel, som står så centralt i anbefalingen i rapporten her? Der skal være inspiration fra den hollandske Poldermodel. Ja, se

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 4. oktober 2001

det spurgte vi om i Bygge- og Teknikudvalget, de vidste det ikke, så de har lavet et notat, vi fik udleveret i går på udvalgsrådet, og der vil jeg godt lige citere fra. Man skriver:

»Det har været antaget, at der ved denne Poldermodel var tale om en særlig hensigtsmæssig og fleksibel plan- og byudviklingsmodel.«

Som vedlagte bilag dokumenterer, forholder det sig ikke helt sådan, fordi denne Poldermodel handler dels om processer, dels om en styringsmodel på regeringsniveau og kommunalt niveau. Det er noget, den hollandske statsminister har opfundet, fordi det er også en arbejdsmarkedsmodel, altså en generel samfundsmodel for, hvordan man får en god udvikling, ifølge hollænderne altså. Det er denne model, vi nu skal lade os inspirere af, uden at det i øvrigt er beskrevet noget som helst sted i den rapport, hvad det er man skal lade sig inspirere af.

Vi er i Enhedslisten ikke sikre på, at det er den hollandske samfundsudvikling, der skal være model for udviklingen af Københavns Havn. Det er vi ikke sikre på, det ved vi ikke nok om. Derfor vil vi ikke ved at tage denne rapport til efterretning blive taget til indtægt for nye selskabsformer, nye udviklingsmodeller, vi ikke ved nok om, og som vi frygter kan gå i den forkerte retning i forhold til den demokratiske mulighed for at styre udviklingen i Københavns Havn. Derfor vil vi ikke tage denne afrapportering til efterretning.

Lars Hutters (L): I debatten om udviklingen omkring Københavns Havn har adskillige arkitekter, byplanlæggere og borgere i mange år efterlyst, at der skulle udarbejdes en helhedsplan for, hvad der skal ske omkring Københavns Havn.

Der var derfor på mange niveauer en optimisme, da Borgerrepræsentationen den 6. maj 1999 på forslag fra SOL vedtog, at der skulle udarbejdes en helhedsplan, der skulle bevare herlighedsværdierne for københavnernes omkring Københavns Havn.

Nu kommer der, mere eller mindre på embedsmandsniveau, en indstilling, hvor man med de gode venner i det statslige ejendomsselskab Freja, som for højeste pris uden nogen som helst skelnen til, hvad der var til gavn for københavnernes, solgte ud af grundene, fra Københavns Havn, som vi har behandlet bl.a. under sidste punkt, som åbenbart stort set kun har en interesse i også at få solgt grundene dernede så dyrt som overhovedet muligt, og fra Boligministeriet, som vi meget sjældent ser nogen som helst initiativer fra omkring de her ting, siger, at nu er denne helhedsplan opfyldt.

Jeg må sige, at jeg er dybt forundret. Jeg savner en argumentation, ikke mindst fra Socialdemokratiet og Lars Engberg – jeg ved ikke, hvor han er blevet af lige i øjeblikket – om vi ikke kunne få nogle argumenter for, at den helhedsplan er opfyldt. Der er oprør stort set hele vejen igennem fra københavnernes: Hvad er det man har planer om? Styk for styk, bid for bid, at tage alt, hvad der er af gode områder, fra københavnernes, rekreative arealer, udsigter osv. og for færden langs havnen.

Jeg vil gerne bede Socialdemokratiet og andre, for ikke at sige det, nu når Søren Pind står der travlt optaget, for Søren Pind og co.: Hvor er argumenterne for, at man har opfyldt en helhedsplan, der tilgodeser københavnernes berettigede interesse for at få bevaret herlighedsværdierne?

Meget apropos det, der under stor ligegyldighed fra Københavns Borgerrepræsentation åbenbart finder sted, var der i går i Politiken en kommentar i anledning af arkitekternes dag fra den stoute, gamle byplanlægger Arne Gaardmand, som havde følgende udtalelse, som jeg vil citere fra Politiken den 3. oktober:

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 4. oktober 2001

»Byggeriet langs havnefronten i København er foregået i en uskøn blanding af studehandel, manipulation, griskhed og vennetjenester i toppen af samfundet reelt og uden nogen form for demokratisk indsigt og styring.«

Det var en ordentlig kop te. Der var ikke nogen kommentarer fra den politiske ordfører for Socialdemokratiet, og formanden for Københavns Havn, overborgmester Jens Kramer, er stadig væk ikke til stede og kan sige noget som helst om det.

Jeg forventer, at man, hvis man er uenig i det, som Arne Gaardmand i går har skrevet i Politiken, på en eller anden måde får det dementeret. Det er jo Socialdemokratiet mere end nogen andre sammen med de borgerlige, Søren Pind og co., som jo sådan lidt skjult varetager de her problemer.

Jeg kan godt betro jer, at det er den opfattelse, københavnernes stort set har om de såkaldte samfundsmæssige interesser, indflydelse på planlægningen i Københavns Havn, som jo var et af grundargumenterne på det forrige dagsordenspunkt for, at det var helt i orden, at man sad i Københavns Havns bestyrelse.

Vi ser ikke noget af det, vi ser intet som helst af det. Det foregår skjult, det foregår hemmeligt, og alt bliver solgt ud, som har københavnernes interesse. Jeg synes, det er skammeligt, jeg synes, det er skammeligt. Og jeg er dybt, dybt skuffet over, at Borgerrepræsentationen vedtager, at der skal udvikles en helhedsplan, og så kaster man det hen i nogle andre kontorer, og så går der lige et par år, og så siger man: Så er det opfyldt. Vel er det ej. Det er løgn, det er usandt, og man kan ikke være det bekendt. Det her er, hvad vi åbenbart skal se hånd i hånd imellem de borgerliges Søren Pind og Socialdemokratiet. Der skal bare sælges ud til højeste pris og ødelægges alt, hvad der har interesse for københavnernes. Det er i hvert fald ikke noget, SOL vil støtte.

Vi vil fortsat kæmpe med hensyn til at støtte det folkelige oprør, der er i den måde, man varetager virkelig væsentlige interesser for københavnernes her fra Københavns Borgerrepræsentation. Vi er skuffede.

1. næstformand (**Hellen Hedemann**): Så går vi til 2. runde.

Mikkel Warming (Ø): Når det ikke lykkedes at få en kommentar fra overborgmesterens stedfortræder, Lars Engberg, eller andre, så må man jo spørge mere direkte, og så må man jo starte med dem, der står på forsiden af denne smukke, glittede folder, nemlig overborgmesteren – han har så valgt ikke at være til stede. Så er det borgmester Søren Pind, som også har skrevet under og fremtræder i denne afrapportering:

Hvordan forestiller overborgmester Jens Kramer og borgmester Søren Pind sig, at udviklingen af disse havneområder skal finde sted? I hvilke fora skal det være? Bliver det endnu et selskab? Vil det være noget, der vil blive besluttet, skal vi sige på normal demokratisk vis, i Borgerrepræsentationen? Vil man lægge det ud i et byomdannesselskab? Hvad betyder inspirationen fra denne hollandske samfundsudviklingsmodel, som det åbenbart er, Poldermodellen, fordi det er ikke sådan lige til at gennemskue på baggrund af et 2-siders notat? Hvis ikke overborgmesteren eller hans stedfortræder vil svare, så må jeg bede den anden borgmester, der lægger navn til denne folder, om at give et bud.

Lars Hutters (L): Der er åbenbart ikke nogen særlig stor interesse for at tale om denne sag, som man godt, som Mikkel Warming var inde på, kan udgive på glittet papir, men man tør ikke rigtig komme ind på, hvad sandheden er om det her.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 4. oktober 2001

Nu kan jeg se, at borgmester Søren Pind endelig er ved at tage sig sammen til at gå ind i debatten. Der er ingen som helst tvivl om, at borgmester Søren Pind er en af dem, der har et politisk ansvar for den elendighed, der udvikler sig omkring havneplanlægningen.

Jeg skal også derfor bede borgmesteren om at kommentere det synspunkt fra en byplanlægger, som vist er en af dem, der har bedst kendskab til, hvad det er der foregår omkring byplanlægningen i Danmark generelt, i hvert fald også i København, nemlig Arne Gaardmand, og jeg skal citere igen, for jeg lagde mærke til, at borgmesteren var lidt optaget af ikke at være opmærksom her i Borgerrepræsentationen. Arne Gaardmand sagde følgende – citat fra Politiken den 3. oktober:

»Byggeriet langs havnefronten i København er foregået i en uskøn blanding af studehandel, manipulation, griskhed og vennetjenester i toppen af samfundet og reelt uden nogen form for demokratisk indsigt og styring.«

Kan borgmesteren bekræfte, at der ikke er nogen demokratisk indsigt og styring i, hvad der foregår dernede? Hvis borgmesteren skulle have en anden opfattelse, så vil jeg egentlig gerne have at vide, hvori borgmesteren ser det. Kan borgmesteren bekræfte påstanden om vennetjenester i toppen af samfundet, ikke mindst selvfølgelig over for erhvervslivet, som har de store interesser i dette her? Kan borgmesteren bekræfte alle de former for manipulation og studehandler, der er foregået i udsalgene af havnearealerne dernede?

Jeg er nu stadig væk ked af, at Socialdemokratiet, som har et væsentligt ansvar i denne sag, forholder sig totalt tavs. Det er skuffende. Jeg synes, man skal være ærlig og sige, at det, som Borgerrepræsentationen har vedtaget, at der skulle udarbejdes en helhedsplan, ikke er opfyldt, det er ikke opfyldt. I stedet for tilgodeser man enkelte pengemæssige interesser, laver lokalplaner for det og sælger ud på det.

Der er ikke nogen helhedsplan, som overordnet varetager københavnernes interesse for at få bevaret de rekreative områder i Københavns havn. Det er der ikke. Det er først og fremmest pengemændenes interesser for at få værdifulde grunde, som man kan spekulere i.

Men jeg kan i hvert fald se, at borgmester Søren Pind har tegnet sig. Det er i modsætning til, hvad Socialdemokratiet gør. Det er selvfølgelig meget beklageligt. Det kan ikke undgås, at det bliver et meget centralt tema i den kommende valgkamp. Så kan man jo så se, om københavnernes vil have valgt pengemændenes allierede, der laver disse uskønne studehandler osv., eller om de vil have folk valgt ind i Borgerrepræsentationen, som reelt varetager københavnernes interesser.

Borgmester Søren Pind: Jeg har jo ikke som hr. Lars Hutters siddet i Københavns Havns bestyrelse, og derfor kan jeg jo i sagens natur ikke udtale mig om, hvorvidt der har fundet studehandler, afpresning og diverse andre ting sted i den pågældende bestyrelse. Der er jeg sikker på, at Lars Hutters er en meget større ekspert end jeg selv, så derfor må jeg afstå fra at kommentere den side af indlægget.

Jeg er selvfølgelig bekymret, hvis beskrivelsen af Lars Hutters' bestyrelsesarbejde er, som det er sagt her fra talerstolen. Det ville gøre, at jeg ville have svært ved at genkende min gode ven Lars Hutters' normale indsats.

Men bortset fra polemikken, som jeg ikke tror, jeg var ene om heroppefra, så vil jeg blot sige, at det er tilsyneladende aldrig rigtig nok. Lars Hutters fik sit i øvrigt udmærkede forslag igennem på trods af megen skepsis, bl.a. fra mit eget parti, om en helhedsplan for havnen. Den cadeau skal Lars Hutters have.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 4. oktober 2001

Det blev der så lavet, og rent faktisk var alle glade, da det blev lavet. Fokusområderne var alle tilfredse med, og alligevel står man i dag i en situation, hvor f.eks. et af de kerneområder, der er udpeget, nemlig et stort, mægtigt byggeri, Operahuset, kritiseres voldsomt af særlige grupperinger. De står her i aften og kritiserer hele planlægningen af havnen, selv om der her ligger et, synes jeg, udmærket grundlag for at se på, hvad der egentlig er sket, og så i øvrigt for at komme videre.

Når nu hr. Mikkel Warming spørger mig om, hvorvidt det skal foregå demokratisk og åbent eller ej, så må jeg sige: Jamen selvfølgelig synes jeg da, at det skal det, selvfølgelig synes jeg da, at det skal det. Venstre har aldrig nogen sinde været bannerfører for, at der skal være lukkede selskabskonstruktioner ejet af det offentlige, aldrig. Vi var imod HS, vi var imod alle mulige andre stiftelser på den baggrund. Men derfor vil jeg da ikke afvise, at vi i konkrete situationer kan gå ind og sige, at det her er sådan set det fornuftigste.

Så altså jeg tror på, at det, der står her, er fornuftigt. Hvis der i konkrete tilfælde bliver forholdt Borgerrepræsentationen noget information, som Borgerrepræsentationen ønsker at få, så vil man finde os som bannerfører for, at Borgerrepræsentationen skal have de informationer. Vi ønsker faktisk åbenhed om det her.

Jeg synes, det er mærkeligt at påstå, at det her ikke skal ses som led i, at processen omkring havnen bliver stadig mere åben, stadig mere åben. Er jeg hundrede procent tilfreds med den endnu? Nej, vi kan altid gøre det bedre. Men at hævde, at der ikke er sket en forbedring i løbet af de sidste 5 år, at påstå, at forholdene omkring havnen, diskussionen om havnen er den samme, som den var for 5 år siden, og at hævde, at hele det oprindelige plangrundlag for f.eks. Kalvebod Brygge kunne gentage sig i dag i Borgerrepræsentationen, passer jo ikke, det passer jo ikke.

Så derfor, og nu kan jeg jo ikke tale for overborgmesteren, for han er her ikke, han har sådan set også været medafleverer af det her, vil jeg bare sige, at det, det er vigtigt for mig at sige, er, at her ligger der et grundlag, man kan læse det, man kan sætte sig ind i tingene, man kan lide det eller ej, men her er i hvert fald et udgangspunkt for at gøre tingene endnu bedre, og der er også et forslag til, hvordan man rent faktisk kan gøre det. Det synes jeg, man trods alt bør hilse velkommen – trods alt.

(Kort bemærkning).

Mikkel Warming (Ø): Det er jo ikke udpegning af fokusområder og den slags, der har fyldt noget særligt i de indlæg, jeg har holdt i denne sag, Søren Pind. Det har handlet om, at samtidig med at man anbefaler, at den kollektive trafik skal styrkes, hvis der skal ske en stor udvikling af boliger, som er fornuftigt at sige i den slags, der er en række andre ting, det er svært at være uenig i, bl.a. fordi det stort set er selvfølgeligheder, jamen så kommer der også ind nogle anbefalinger om, hvordan udviklingen skal ske. Man skal lave en intern organisation i et forpligtende partnerskab osv. med inspiration fra denne for mig stadig ret ukendte hollandske Poldermodel.

Så er det, vi i al fredsommelighed spørger: Hvad betyder de anbefalinger, som bl.a. Søren Pind som borgmester med sin underskrift og sit billede har givet Borgerrepræsentationen? Hvad betyder de anbefalinger? Er det i virkeligheden et byomdannelsesselskab, sådan som overborgmesteren – der stadig ikke er i salen, hvilket er dybt irriterende – har aftalt med finansministeren, som skal komme engang i april måned? Og hvad er det i øvrigt, for det er der ingen, der ved?

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 4. oktober 2001**

Men når man laver sådan nogle anbefalinger, så må man da for syv onde søren osv. også kunne sige bare en lille bitte smule om, hvad de betyder. Skal der laves et nyt selskab på baggrund af de anbefalinger? Er det det, man tænker over? Er det det, man planlægger? Det er bare i al fredsommelighed det, vi spørger om.

1. næstformand (**Hellen Hedemann**): Så går vi til 3. runde.

Lars Hutters (L): Jeg er helt enig med Mikkel Warming. Det er dybt, dybt, dybt kritisabelt, at formanden for Økonomiudvalget, overborgmester Jens Kramer, som har haft ansvaret for udviklingen, ikke svarer, om der er en helhedsplan, overhovedet ikke er til stede her i salen. Det er dybt kritisabelt. Det håber jeg bliver noteret rundt omkring, ikke mindst i Den Socialdemokratiske Gruppe. Man kan simpelt hen ikke være det bekendt, man kan simpelt hen ikke være det bekendt.

Så vil jeg sige til borgmester Søren Pinds kritik af mit arbejde, inden borgmester Søren Pind sammen med Ole Hentzen lavede kup og fik smidt mig ud af Københavns Havn's bestyrelse i strid med aftaler, at magen til parodi, der foregår i en sådan bestyrelse, skal jeg lede meget længe efter i mit politiske liv. De var bedøvende ligeglade med fornuftige hensyn til københavnernes, det var cool cash. Så sagde de i øvrigt med hensyn til planlægningen, at det er Københavns Rådhus' planborgmester, Søren Pind, og overborgmester Jens Kramer, der har ansvaret for det, og så var det afgjort.

Så skal det i øvrigt siges til borgmester Søren Pind, at de fleste af de grunde, der har været tale om her, er det jo aktieselskabet Freja, det statslige selskab, som har stået for det. Det er jo dem, der har solgt de fleste af de her områder, som jeg beklageligvis ikke har haft nogen som helst mulighed for at påvirke.

Hvis borgmesteren var interesseret, så er jeg helt sikker på, at han også kunne få indsigt i, hvordan jeg har været. Jeg har stået mutters alene i den der bestyrelse, så jeg tror, bestyrelsen i Københavns Havn var meget glad for at få udskiftet mig med den konservative Ole Hentzen.

Så nævner borgmester Søren Pind selv spørgsmålet om operaen. Det er noget af det mest kritisable, jeg har oplevet. Her spadserer en milliardær, en skibsræder ind ad Rådhusets dør og op på overborgmesterens kontor, og i løbet af nul komma fem er det blevet aftalt, at der skal bygges en opera. Og så har vi andre bare at sige ja tak til det. Man kan vel ikke være andet bekendt.

Jeg kan ikke lade være med at skele til i den kommentar, som Arne Gaardmand har i går. Der står en leder i Politiken, der hedder »Sorte penge«, om spørgsmålet om, at den pågældende milliardær ikke betaler, hvad der egentlig skal betales af olieskattepenge.

Jamen det er det, det drejer sig om, borgmester Søren Pind. Vi er sat fuldstændig ud af funktion. Den pågældende operas placering har, så vidt jeg har forstået, og det ved borgmester Søren Pind vistnok mere om, end jeg gør, modtaget mere end 500 indsigelser. Det er mange om en sådan sag ...

1. næstformand (**Hellen Hedemann**): Lars Hutters, vi behandler Københavns Havn, og det er ikke operaen, vi behandler. Men nu er Lars Hutters' taletid ophørt ... (*Lars Hutters: Hov-hov. Jeg vil lige have lov til at afslutte*). O.k., en kort afslutning, for de 3 minutter er gået.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 4. oktober 2001**

Lars Hutters (L): Det skal ikke være nogen hemmelighed, at netop operaens placering ved havnen er et af de mest klare eksempler på, hvordan der bliver kortsluttet, og hvordan der ikke er demokratisk planlægning her på Københavns Rådhus, at det reelt ikke er Borgerrepræsentationen, men det er disse lobbyer og pengemænd, der træffer afgørelserne.

Jens Johansen (F): Til referatet skal jeg da konstatere, at vi nu kan se, at overborgmesteren er kommet til stede i salen. Det er tilsyneladende ikke alle, han har ønsket at høre på, men så til gengæld nogle af os. Det må man så glæde sig over.

Det her er en afrapportering af en proces og et arbejde, som har fundet sted. Det er ikke en politisk beslutning, der træffes. Jeg forstår og deler Enhedslistens betænkeligheder, og jeg forstår ikke, at Søren Pind ikke har de samme betænkeligheder.

Vi kan se i London Docklands, hvad byomdannelsesselskaber kan gøre, når almindelig planlovgivning bliver sat ud af kraft og ophævet, hvordan man dér kan ødelægge havneområder med byomdannelsesselskaber. Er det den model, Søren Pind, der har været tænkt her, fordi så må jeg minde Søren Pind om, at han har sagt: Vi vil bruge vores planmyndighed og kompetence til at styre havneudviklingen. Men et byomdannelsesselskab, sådan som vi kender det fra London Docklands, sigter til at fratage de lokale myndigheder den plankompetence.

Er det hensigten i dette tilfælde? Det vil jeg gerne bede Søren Pind om at oplyse om. Ellers må man jo henvise til den efterfølgende politiske proces, hvor vi skal have det her afklaret.

Ole Hentzen (C): Jeg har været så heldig at kunne følge med i debatten, selv om jeg ikke har været til stede i salen, og jeg har også hørt hr. Lars Hutters udtale sig om, at hans bortfjernelse fra Københavns Havn jo bl.a. er foranlediget af Ole Hentzen. Det skulle også have betydet, at den her dialog i bestyrelsen om udelukkende cool cash jo også skulle fortsætte.

Jeg kan så bare sige til Lars Hutters, at så har udskiftningen sådan set haft en positiv virkning, fordi jeg har sådan set været der til samtlige møder, der har været, siden jeg har overtaget pladsen efter Lars Hutters, det har sådan set været fornuftige formål, man har diskuteret, det har ikke været cool cash, det har været byens udvikling, havnens udvikling. Det er derfor, jeg sådan set er Københavns repræsentant deri, og ikke cool cash og den storkapitalistiske mafia, som Lars Hutters plejer at beflitte sig med. Så det er jeg fuldt tilfreds med. Jeg har det egentlig godt med det, Lars Hutters, med begge dele, men det ved Lars Hutters jo godt.

(Kort bemærkning).

Lars Hutters (L): Jamen det var da rart, at vi kunne få den konservative Ole Hentzen op og få bekræftet, at der var politiske motiver til, at borgmester Søren Pind og Ole Hentzen lavede det kup imod undertegnede. Det har været positivt, det har været positivt for de interesser, som De Konservative, Ole Hentzen og borgmester Søren Pind repræsenterer i Københavns Havns bestyrelse.

Det har anet mig, og det er jeg glad for, at jeg får bekræftet i aften fra talerstolen i Borgerrepræsentationen, og det er helt klart, at det i den kommende valgkamp selvfølgelig skal anvendes til, at københavnernes skal stilles over for, at der er ganske bestemte politiske motiver, når man laver politisk kup på Københavns Rådhus. Det har jeg fået bekræftet af den konservative Ole Hentzen i aften.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 4. oktober 2001**

(Kort bemærkning).

Ole Hentzen (C): Inden hr. Lars Hutters nu går ud i den store valgkamp om kupplanerne mod personen Lars Hutters, så vil jeg anbefale Lars Hutters, at han måske beder om en udskrift af referatet, hvor han så vil kunne læse, at jeg ikke har bekræftet noget som helst om nogen politiske kup mod personen Lars Hutters. Det vil han kunne se, når han nærlæser det, og ikke emotionelt sidder her og ikke lytter efter, men i sin egen tankeforvirring tror, han har hørt noget.

(Kort bemærkning).

Lars Hutters (L): Selvfølgelig vil jeg da gerne bede om den udskrift, og med stor fornøjelse skal jeg da læse op af det ude på de offentlige møder. Fordi alle i Borgerrepræsentationen hørte klart og tydeligt, at De Konservatives Ole Hentzen sagde, at efter at den konservative Ole Hentzen var trådt ind i bestyrelsen i stedet for Lars Hutters, så var der kommet helt anderledes positive indstillinger i bestyrelsen omkring en lang række af de problemer, hvor jeg netop tidligere har kritiseret arbejdet i Københavns Havns bestyrelse. Det er der ingen som helst diskussion om. Det kommer til at stå på tryk, og det skal jeg gerne læse op.

Det bekræfter, som jeg har sagt, at der var politiske motiver dybt inde i de borgerlige pengemænds interesser, repræsenteret ved De Konservatives Ole Hentzen og borgmester Søren Pind, i det politiske kup, der blev iscenesat her i Borgerrepræsentationen, da man imod aftaler fjernede Lars Hutters fra Københavns Havns bestyrelse.

(Kort bemærkning).

Ole Hentzen (C): Jeg vil forsøge endnu en gang at sige til hr. Lars Hutters, at jeg ikke har udtalt, at der er sket nogen ændring på grund af, at hr. Lars Hutters udtrådte. Jeg har forklaret, hvordan sagerne blev behandlet i den bestyrelse, jeg har deltaget i. Jeg kan vel ikke være ansvarlig for det, hvis den øvrige bestyrelse har følt, at nu kan de være ansvarlige, fordi du har forladt den.

Borgmester Søren Pind: Jeg synes egentlig, det er en lidt ærgerlig debat i den forstand, at den bekræfter desværre nogle af os i, at lige så snart man giver efter på nogle områder, så får man ikke en brik andet ud af det, end at der bliver krævet endnu mere.

Da vi startede debatten om havnen, blev der brokket over, at der ikke var noget planlægningsgrundlag, at man ikke vidste noget om arbejdet i havnen, at der ikke var nogen visioner, at der ikke var nogen ideer bag, og at det hele var rædselsfuldt.

Så kommer der en helhedsplan for havnen. Her ligger en beskrivelse af, hvad der er foregået, og der ligger nogle ideer om, hvordan man kan komme videre. Det er så heller ikke godt nok. Det er voldsomt kritisabelt, det er antidemokratisk, det er beklageligt. Der lyder ikke et eneste ord om det glædelige i de skridt, man er kommet.

Jeg må sige, og det er sagt uden arrogance overhovedet, at det gør i hvert fald et af de partier, som forstår sig selv som værende et af de bærende partier herinde, nemlig os, bekymret over, om det overhovedet er den her måde, tingene skal foregå på.

Vi vil vældig gerne have en demokratisk udvikling i Københavns Havn. Vi vil også gerne have en ordentlig debat om operahuset. Og lad mig give et enkelt eksempel på, at debatten rent faktisk har hjulpet, hvor der rent faktisk er blevet stillet nogle ekstra krav i forhold til den

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 4. oktober 2001**

tilgrundliggende lokalplan, er jeg i hvert fald helt sikker på, det bliver i forhold til boligbyggerierne ved siden af operahuset.

Men jeg kan jo høre på debatten i aften, at sådan vil historien ikke blive skrevet, det vil heller ikke være nok. Det synes jeg er hamrende ærgerligt, fordi vi har faktisk her eksemplet på, at denne kommune langsomt men sikkert prøver på at åbne sig udadtil og tage debatterne og lægge et ordentligt plangrundlag frem for folk.

Hvad ender debatten med at komme til at handle om? Et politisk kup og om, hvordan et bestyrelsesarbejde foregår, om det er pengemændene, der bestemmer, eller ej. Jeg synes, det er drønærgerligt, og jeg kan slet, slet ikke se, at det skulle skabe perspektivet for den videre udvikling i Københavns Havn. Jeg mener faktisk, at det her peger fremad.

Mikkel Warming kan da givet have ret i, at nogle ting er udtrykt uklart. Det er fuldstændig korrekt gengivet, at da Enhedslisten første gang spurgte, hvad denne berømmelige Polde-model var, var der ikke nogen, der kunne besvare det. Og da forvaltningen så undersøgte det nærmere, viste det sig at være en hollandsk tanke af alt muligt, der skulle blandes sammen, offentligt, privat, mellemstatsligt, udenstatsligt og alt, hvad der nu ellers hører til.

Jeg vil bare til den side af diskussionen sige, at jeg synes, det er drønhamrende vigtigt for planlægningen af Københavns Havn, at alle gode kræfter går sammen om at få det her gjort så godt som muligt både privat og offentligt og alt, hvad der kan kravle og gå.

Så derfor vil jeg bare sige, at det er vigtigt. Så har man valgt at udtrykke det med en eller anden model, præcis beskrivelse, som jeg ikke skal kommentere nærmere, men blot på forhånd at sige, at myndigheder ikke skal gå sammen, at man ikke skal prøve på at være konstruktiv i bearbejdning af det her, at man ikke skal involvere gode mennesker i arbejdet, så er der altså gået for meget valgkamp i det her.

Så det her blot være sagt i forhold til diskussionen. Vi synes, det er vigtigt, at der kommer et ordentligt planlægningsgrundlag, og vi mener faktisk også, at vi er på vej til at få det.

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): (*Mikrofonen afbrudt*) ... så vil jeg godt beklage, at den del af det nye København, som jeg tror, det meste af byen, det meste af regionen, det meste af landet er opmærksom på, også uden for landets grænser, nemlig den udvikling og den transformation, der er sket af Københavns Havn som symbol på, at der sker noget nyt, skal gøres til genstand for en debat af den her karakter, som jeg beklager, jeg ikke har været en del af fra starten. Det er fuldstændig ud over kanten, det er fuldstændig ud over bolværket – ud over at bolværket er af granit, eller det er af fyrretræ, eller hvad det er – det er jo simpelt hen imponerende.

Det gør alle de venner, der sidder heroppe, som repræsenterer bydelsforsøg og alt muligt andet, jo til tavse tilskuere til noget, hvor de tænker: Hvad er det her for noget? Og alle de andre, som ser den her streamede udsendelse. Det jo vanvid, det er jo vanvid og bizart at skulle være vidne til en debat om, hvorvidt København er rimeligt repræsenteret i Københavns Havns bestyrelse. Jeg kan sige, at det er den, og den er fremragende repræsenteret, og den har været fremragende repræsenteret også inden de skifter, der er sket her for nylig, fremragende og med hjertet.

Det er jo forrygende og sindssygt, at de partier, der har været med til at sikre, at der blev grabbet lidt på værdierne i Københavns Havn, også i forhold til København, skal stå her og slå sig til riddere af, hvordan man håndterer de værdier i København, og ikke tro på, at de mennesker, man har valgt, er i stand til at varetage Københavns interesser.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 4. oktober 2001

Københavns Havns udvikling og det, der foregår i erhvervshavnen, og det, der foregår i den fysiske udvikling, er uden sidestykke det bedste eksempel på, hvad der foregår af ny udvikling i København. Derfor er det jo sindssygt at komme med hollandske eksempler og engelske eksempler og tro på, at der er nogen, der kan sidde i lukkede selskaber og tage nogle skumle beslutninger for at voldføre værdierne, som man selv har været med til at voldføre, Mikkelt Warming. Det er jo bims i bolden.

Derfor er der kun at sige, at alle beslutninger om indgåelse af selskaber, hvori Københavns Kommune kommer til at deltage, bliver besluttet af Københavns Økonomiudvalg, af Københavns Bygge- og Teknikudvalg og af Københavns Borgerrepræsentation. Alle beslutninger af planlægningsmæssig karakter kommer til at blive besluttet af Bygge- og Teknikudvalget, Økonomiudvalget og Borgerrepræsentationen. Og lad være med, fordi man har andre synspunkter på, hvordan udviklingen skal være, så at beklikke de motiver, der måtte være hos dem, der lægger ryg til ansvaret for udviklingen. Det er efter min opfattelse noget hul i hovedet.

Der foregår en spændende udvikling. Det er klart, at der vil være forskel på udviklingen i den sidste 5-10-årige periode og det, vi kommer til at se. Hvis vi skal indgå i selskaber i Københavns Kommune, så vil det naturligvis være efter beslutning i Københavns Borgerrepræsentation. Og tilsvarende vil det være, at de, der har taget medansvaret for udviklingen af Københavns Havn, går jeg ud fra, at regeringen vil sørge for kommer med ind i beslutninger. Ellers har jeg svært ved at se, hvorfor man skulle indgå aftaler om en nyordning af Københavns Havn.

Jeg vil meget gerne sige til Mikkelt Warming og andre, der måtte tvivle om det, at hvis der skal ske nye og store ting omkring Københavns havn, hvad jeg håber, der skal ske med Københavns Kommunes medvirken, så vil jeg være den første, der sørger for, at sagerne bliver lagt her i salen.

Lars Rimfalk Jensen (B): Jeg vil sige det sådan, at jeg håber ikke, at det her har skabt præcedens for, hvor lang tid en kort bemærkning skal vare. Jeg troede, at overborgmesteren også skulle trykke sig ind, så han kunne få lov til at være med på talerlisten.

Jeg vil sige, at det er vel sådan, at denne debat netop er sporet fuldstændig i den gale retning, og derfor har det også været årsagen til, at vi sådan set ikke syntes, vi ønskede at deltage. Men jeg vil godt meddele, at på linie med det, der er blevet nævnt af Søren Pind, så synes vi faktisk i Det Radikale Venstre, at det her tegner til at blive noget rigtig fornuftigt.

Det har altid været sådan, at det har været et radikalt ønske, at der skulle ske en politisk styring af, hvad der foregår i Københavns Havn. Vi har ønsket, at der skulle være boliger, vi har ønsket, det skulle være en levende havn, og vi synes, at der nu er tiltag, der peger i den retning.

Vi er også meget kede af, hvad der skete på Kalvebod, men det har vi heldigvis ikke lod og del i, fordi det jo var visse andre, og jeg skal ikke undlade at pege bagud og sige, der var vist nogle, der ønskede, der skulle bygges nogle væmmelige ting og sager nede på Kalvebod, som i hvert fald har ødelagt den del af havnen.

Vi håber på, at det nu bliver sådan, at vi ser boliger og boliger og boliger og gode boliger og boliger for alle på det, der nu er tilbage af Københavns havn. Vi ønsker absolut ikke flere erhvervsbygninger og ting og sager dernede, så vi håber på, at det kan blive positivt.

Men vi håber også på, at man nu ikke går amok og så bare bygger højt, vildt og voldsomt. Der skal være en rimelig bebyggelsesgrad. Vi synes, det skal være sådan så det bliver luft, der

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 4. oktober 2001

sker dernede. Vi ønsker, at det skal være boliger og boliger i en størrelse, sådan så det stadig væk er sådan, så det grønne og det blå element kan forenes i, at vi får en positiv havnefront. Vi ønsker absolut ikke, at store lejekaserne bliver bygget dernede.

Mikkel Warming (Ø): Overborgmesteren sagde, at han havde hørt debatten. Han har ikke hørt efter, det er jo hans eget valg.

Vi er ikke uenige i, det har vi også signaleret flere gange, når det gælder kommuneplanen og andre steder, hvor mange af de her ting står i forvejen, når det gælder indsatsområder og fokusområder i Nordhavnen, Inderhavnen og Sydhavnen, vi er ikke uenige i principperne, boligbyggeri osv., osv., osv.

Det, vi tager fat i nu, er de anbefalinger til, hvordan områderne skal udvikles, og vi spørger om, hvad de ting der står der, betyder. Det kan vi ikke få noget som helst, der minder om et kvalificeret svar, på. Vi har heller ikke fået det fra overborgmesteren, for han pustede sig bare op. Fordi vi frygter, at man laver en selskabskonstruktion. Den frygt synes vi ikke er ubegrundet, når vi ved, at overborgmesteren sammen med finansministeren har lavet en aftale om, at der skal laves et byomdannesselskab for Sydhavnen. Det står i den aftale, overborgmesteren har skrevet under. Beslutningsgrundlaget skal komme i april 2002, før det formentlig er vedtaget i Folketinget.

Vi spørger så: Hvad betyder det? Hvad er det for noget man vi lave? Er det et selskab, eller er det ikke et selskab? De, der har lavet de anbefalinger og skrevet under på dem, borgmester Søren Pind, overborgmester Jens Kramer, må da for pokker vide, hvad det er de har skrevet under på.

Det er det, vi spørger til. Det synes jeg ikke er at vise foragt for noget som helst, tværtimod. Det er at interessere sig for, hvordan man sikrer sig, at udviklingen i havnen kommer til at ske mest åbent, mest demokratisk muligt, for vi synes ikke, at det, der er sket, når forskellige selskaber er involveret, er sket specielt demokratisk og åbent.

Vi konstaterer også, at et sådant byomdannesselskab næppe kunne have forhindret eller ville have gjort noget som helst anderledes i forhold til Kalvebod Brygge, fordi den endelige beslutning ligger her i salen. Det handler om politisk vilje. Vores spørgsmål er derfor, hvorfor man skal have det, fordi i modsætning til England ligger beslutningskompetencen i kommunen.

Derfor spørger vi, måske kan jeg få et svar nu, overborgmesteren har bæret os med sin tilstedeværelse. Kan vi få et svar på, hvad man skal med det?

Så har vi ikke kunnet få at vide, hvad det betød, at man skulle have en Poldermodel. Det er vi stadig væk heller ikke blevet klogere på, men o.k., det kan også være, det er så, var jeg lige ved at sige, kompliceret eller så altfavnende, at det er ligegyldigt. Skidt, pyt med det.

Og så kan jeg ikke lade være, »bærende parti«, sagde borgmester Søren Pind. Bærende for hvad? Bærende fra trafikudviklingen? Bærende for Kalvebod Brygge og bærende for plejehjemslukninger? Bærende – vorherre bevares.

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Så er der en kort bemærkning til overborgmesteren, som har brugt sin taletid i 3. runde og ikke har mulighed for at gå tilbage i 1. og 2. runde.

(Kort bemærkning).

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 4. oktober 2001

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Jeg vil bare sige, at der er ingen grund til at være så – nu kunne jeg bruge et polemisk udtryk, det vil jeg ikke gøre, fordi jeg vil ikke give mig en kort bemærkning i 2. omgang – der er jo ingen grund til at være så nervøs over, hvad der måtte ske. Vi kan ikke med nogen selskabskonstruktioner tilsidesætte planlægning. Der er ingen ønsker om at gøre det her i forsamlingen. Der er ingen grund til at sammenligne med udenlandske, ej heller danske, erfaringer.

Der er jo en rimelig fornuft i, at hvis Københavns Kommune er rede til at bruge nogle ressourcer, det afgør vi jo her i denne forsamling, hvis Københavns Havn, hvis Boligministeriet, det vil sige staten, er rede til at bruge nogle ressourcer, hvis der er nogle private virksomheder og grundejere i området, som er rede til at bruge nogle ressourcer, så kunne det jo være kløgtigt, om man ud fra en helhedsbetragtning ville prøve at pulje de ressourcer.

Det er jeg overbevist om, det vil jeg godt give tilsagn om til Mikkel Warming og andre, som måske ikke har den store tiltro til det, at det vil være sager, som kommer til at trille frem via Bygge- og Teknikudvalget, via Økonomiudvalget, i Borgerrepræsentationen. Der er jo rimelig kløgt i at prøve at få de interesser og de ressourcer puljet, frem for at hver især ligger og triller frem, som man måske gjorde for 10-15 år siden, da konjunkturerne og udviklingen så helt anderledes ud.

Der er ingen grund til at være så nervøs. Det her er, tror jeg, og jeg tror, Mikkel Warming vil være med et meget langt stykke ad vejen, og jeg tror i virkeligheden, at hvis det var det, vi havde gjort for 10-15 år siden, så tror jeg også, at Enhedslisten eller forgængerne ville have været med på det. Eller måske er det sådan, at når vi taler om den her udvikling i byen, så er man ikke med, fordi man ikke ønsker at være med. Jeg håber, det ender med, at man er med, og jeg vil meget gerne lægge op til en åben proces omkring det her.

(Kort bemærkning).

Lars Hutters (L): Overborgmesteren siger til medlemmerne af Københavns Borgerrepræsentation: I behøver ikke at være bekymrede. Beklageligvis har historien om planlægning omkring Københavns havn til dags dato kun skabt bekymring, når det drejede sig om, hvordan og hvorledes de almindelige københavnernes interesser bliver tilgodeset omkring Københavns havn.

Det her er en indrapportering af, at man nu har imødekommet en helhedsplan, der skulle sikre københavnernes de rekreative områder i Københavns havn. Det er det ikke. Jeg er bekymret, så længe overborgmesteren ikke giver en politisk garanti for – og det tvivler jeg på, at overborgmesteren er i stand til i dag – at de rekreative områder bliver sikret københavnernes. Man kan tale nok så mange gange om, at det skal igennem Bygge & Teknik og Økonomiudvalget. Det har det formelt også gjort hidtil, og der er kun kommet ulykker ud af det.

Det er kun, hvis der er, som Mikkel Warming fra Enhedslisten også har været inde på, en politisk vilje til at sikre københavnernes rekreative områder, mulighed for reelt at få lov til at være nede omkring Københavns Havn, at københavnernes får del i de arealer, der ligger nede ved havnen. Det er kun en sådan politik, der kan forhindre, at vi er meget, meget, meget bekymrede, og det vil sikkert også vise sig i løbet af valgkampen, at der desværre er grund til det.

Så vil jeg sige, at jeg undrer mig dybt over Lars Rinfalk Jensen fra Det Radikale Venstre. Jeg forstår overhovedet ikke, at Det Radikale Venstre, som hidtil har været sammen med SF og Enhedslisten og SOL omkring det her, har grund til at sige, at der er noget, der har skabt

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 4. oktober 2001

noget positivt. Vel er der ej. Der er ikke nogen helhedsplan, der sikrer københavnernes de rekreative områder, i det, der ligger i dag på Borgerrepræsentationens bord.

Indstillingen blev godkendt med 41 stemmer imod 7.

For stemte: A, V, F, O, C, B, P, D, Lubna Elahi (UP) og Aage H.B. Pedersen (UP).

Imod stemte: Ø og L

SOL må konstatere, at Borgerrepræsentationens beslutning fra 6. maj 1999 om en helhedsplan, som sikrer Københavns Havns herlighedsværdier, ikke er opfyldt.

3) BR 383/01. Årsberetning vedrørende IT-sikkerhedsområdet

Indstilling om, at årsberetningen for 2000 vedrørende IT-sikkerhedsområdet tages til efterretning.

(Økonomiudvalget)

Indstillingen blev godkendt.

4) BR 394/01. Eksempelprojektet for det centrale Valby

Indstilling vedrørende realisering af et helhedsorienteret projekt for omdannelse og fornyelse af det centrale Valby, herunder om godkendelse af en økonomisk rammeaftale mellem kommune, grundejere og investorer samt beslutninger om flytning og udvidelse af Valby Skole, nye idræts- og kulturfaciliteter, genhusning af daginstitutioner og mellemfinansiering af grundkøb (optionsudnyttelse) med henblik på etablering af ældrefaciliteter, ny daginstitution og boliger.

(Kultur- og Fritidsudvalget, Uddannelses- og Ungdomsudvalget, Sundheds- og Omsorgsudvalget, Familie- og Arbejdsmarkedsudvalget samt Økonomiudvalget)

Denne sag blev behandlet under ét med sag BR 395/01.

5) BR 395/01. Lokalplan "Det Centrale Valby" samt bortfald af Kommuneplantillæg

Indstilling om, at lokalplanen "Det centrale Valby" vedtages endeligt med de under sagsbehandling foreslåede ændringer af § 6, § 8 og § 10, stk. 2, , at forslag til tillæg til Kommuneplan 1997 bortfalder med den endelige vedtagelse af Kommuneplan 2001, samt at bebyggelsesprocenten for underområde III A nedsættes fra 130 til 110.

(Bygge- og Teknikudvalget og Økonomiudvalget)

Denne sag blev behandlet under ét med sag BR 394/01.

Borgmester **Søren Pind**: Jeg synes, at jeg for debattens skyld skal henlede medlemmernes opmærksomhed på noget, som skulle være omdelt.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 4. oktober 2001**

Vi havde jo på Bygge- og Teknikudvalgets møde den 12. september denne sag oppe, og der tiltrådte udvalget et ændringsforslag om, at bebyggelsesprocenten for underområde III A skulle nedsættes fra 130 til 110. Vi anbefalede en endelig vedtagelse af lokalplanforslaget med den ændring, og det samme skete så oppe på Økonomiudvalgets møde den 18. september.

Her er så tale om en væsentlig ændring, og der skal vi selvfølgelig ud og høre de berørte, en supplerende høring af ejerne, og det er Royal Scandinavia. De har udtalt sig til os, og den vedrører særlig indstillingen om Eksempelprojektet for det centrale Valby, som jo er det, vi snakker om.

De har svaret, at under forudsætning af, at kommunen udnytter sin option på erhvervelse af område III A, ja, så har Royal Scandinavia ikke nogen bemærkninger til ændringen i bebyggelsesprocenten. Men i modsat fald vil selskabet gøre gældende, at kommunen har misligholdt rammeaftalen.

Man kan vel ikke ligefrem påstå, at det var en overraskende reaktion, og jeg skal sige fra bygge- og teknikforvaltningens side, at den er enig med Royal Scandinavia i, at en nedsættelse af bebyggelsesprocenten uden udnyttelse af optionen betyder, at en af forudsætningerne for rammeaftalen mellem kommunen, Royal Scandinavia og TK Projektudvikling bortfalder. Det resulterer så i, at aftalens parter kan træde tilbage fra aftalekomplekset. Det mener jeg bør spille en vis rolle for den debat, der udspiller sig her i aften.

Johannes Nymark (A): Jeg vil ikke gå ind i den konkrete, ikke uvæsentlige detalje, som borgmesteren var inde på her, men først og fremmest udtrykke, at aftenen i aften forhåbentlig er en meget god dag for Valby. Det er mange års diskussioner, mange års frustrationer, der nærmer sig afslutningen nu.

Det er et lidt ufolkeligt navn, Eksempelprojektet, det tror jeg også, vi synes i Valby, men det er jo faktisk dækningsnavn for et usædvanlig spændende planprojekt. De fleste vil vide, at Valby Centrum, som området omkring Tingstedet m.v. er, har ligget hen i mange år. Det har været særdeles utilfredsstillende, men der har været så modsat rettede interesser i den sag, at de ligesom hele tiden har kunnet låse hinanden.

Så kom så her for få år siden en så usædvanlig gruppe som Miljøministeriet, Københavns Kommune, Valby Bydel, og lad mig sige her, at ikke mindst Valby Bydel har brugt mange kræfter på det her, grundejere og investorer. Ja, og måske skal man oven i købet hæfte sig ved, at Københavns Kommune på tværs af fagforvaltninger har bidraget, som det fremgår af den digre sag, på forskellig vis for at få en samlet ny udvikling af det centrale Valby.

Målet, eksemplet, har været at vise i praksis, at lokalpolitiske, kommercielle og overordnede planhensyn kan forenes om at udvikle et stort centralt område, som jo rent faktisk er centrum for en bydel med næsten 45.000 indbyggere. Det har været en meget svær, jeg synes også en meget flot proces, som nu har stået på de seneste år. Det har været på bristepunktet flere gange, men det er lykkedes.

Med beslutningen i aften kan vi affyre startskuddet til en længe ventet, men også meget spændende udvikling for det centrale Valby. Arbejdet er bestemt ikke gjort, men vil blive sat i gang, og de afgørende forudsætninger er bragt til veje.

Hellen Hedemann (F): Der er ikke nogen tvivl om, at Eksempelprojektet er et godt projekt, som SF støtter. Men vi er ikke så glade for, at det f.eks. indgår i planen, at 2 velfungerende integrerede børneinstitutioner skal opsplittes. Det er Gadespejlet og Isbjørnen.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 4. oktober 2001**

Genhusningen indebærer, at der stilles forslag om, at fritidshjem- og klubbørnene samles i Hoffmanns Minde, mens vuggestue- og børnehavebørn fortsat bliver i Isbjørnen ... hvis der kunne blive lidt ro deroppe i embedsmandslogen, så jeg også kunne høre, hvad jeg sagde. Kramer, kunne du ikke bede dem om at ...

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Jeg vil ikke bede nogen specielt om at være stille. Jeg vil bede sådan set alle om at påhøre, hvad der bliver sagt fra talerstolen.

Hellen Hedemann (F): Vi har fået et høringssvar fra Isbjørnen, og der fremgår det, at de finder det ret uforståeligt, at deres institution skal deles som følge af genhusningen af de institutioner, der ligger på Eksempelprojektets område, eller fordi der skal indføres KKFO i tilslutning til den nye skole, der skal bygges. Isbjørnen ønsker, at institutionen skal bevares som en integreret institution iberegnet fritidshjemsbørnene. Gadespejlet har ønsket, at alle børnene forbliver samlet i institutionen frem til 2004 for at undgå, at børnene får flere skift.

Men, men sådan skal det altså ikke være. I hvert fald er indstillingen jo, at institutionerne splittes. Fordi her i kommunen har vi jo 2 forskellige forvaltninger, der skal varetage børns institutionsbehov, og de har nok ikke altid helt lige let ved at samarbejde.

Så derfor vil vi i SF stille forslag om, at de 2 integrerede institutioner Gadespejlet og Isbjørnen bevares som integrerede institutioner.

Borgmester **H. Thustrup Hansen**: I Eksempelprojektet i Valby omdanner man et tidligere industri kvarter til et nyt byområde med butikker og offentlige institutioner. En sådan proces giver mulighed for at afprøve nye tanker og ideer.

På idræts- og kulturområdet er det særligt Prøvehallen, der er interessant. Her er der mulighed for at skabe nye og lokalt forankrede aktiviteter. Prøvehallen kan danne rammen om sport, leg og bevægelse for børn og voksne i Valby. Men den kan også indrettes, så der er mulighed for at anvende den flotte bygning til kulturelle arrangementer.

Der er lagt op til, at vi i dag afsætter et beskedent beløb, ½ mill. kr., til en forundersøgelse og et skitseprojekt. Det giver os mulighed for efterfølgende at vurdere, om vi kan finde den nødvendige finansiering til denne del af det samlede projekt.

Her er det væsentligt at være opmærksom på, at der ikke i forvejen findes idrætsfaciliteter i det centrale Valby, og at vores idrætspolitik netop indeholder en målsætning om at tilgodese særligt de mindre børn med mulighed for bevægelse, leg og motion i nærmiljøet.

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Nu valgte jeg ikke at sige noget i starten, og jeg har skrevet mig selv på i denne runde, Jens Kjær ... (*Afbrydelse*). Det kan man sagtens. Er der nogen, der er uenige i, at formanden tager ordet her? ... (*Afbrydelse*). O.k., men så har formanden ikke ordet, og det bliver jo spændende, det prøver vi af ... (*Afbrydelse*). Nej, det prøver vi af. Vi skal ikke gøre noget, som udløser en klage nogen steder. Det ville være skrækkeligt, hvis det kom til at stå i JP København ... (*Afbrydelse*). Nej, det gør vi ikke. Formanden trækker sig. Det er mere for at undgå en klage over ikke at have været her og samtidig tage ordet, hvor man ikke må det. Jens Kjær Christensen, værsgo.

Jens Kjær Christensen (Ø): Det er rigtigt, det er noget rigtigt rod. Men jeg er sikker på, vi andre nok senere hen skal blive beriget med, hvad overborgmesteren mener og tænker. Det vil han ikke undlade at gøre os opmærksom på.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 4. oktober 2001**

Jeg skal ikke som Johannes Nymark fortælle, hvor Valby ligger, og give en beskrivelse af denne lange og seje proces, som næsten alle udvalg herinde på Rådhuset har tygget igennem, plus at den jo er blevet tygget igennem et vist sted i byen, før papirerne er kommet til os, nemlig ude i bydelsrådet i Valby.

Det er rigtigt, at det er et meget perspektivrigt projekt, som indeholder så at sige alle de elementer, som er karakteristiske ved byer og også ved byudvikling, heldigvis, i dette tilfælde. Der er nævnt skole, institutioner, kultur, idræt, plejeboliger osv., osv. og også butikker.

Jeg skal ikke sige så meget mere, end at det er symptomatisk, når borgmester Søren Pind fra Venstre kommer herop og refererer et brev fra Royal Scandinavia, men undlader at referere et brev fra Valby Bydelsråd ... (*Afbrydelse*). Jamen det mener jeg også, det er meget symptomatisk, det ville have været rimeligt at referere begge breve, begge reaktioner dog, der er kommet, siden vi sidst diskuterede denne sag.

For nu at starte med den vedtagelse, som blev foretaget i Bygge- og Teknikudvalget, det er i hvert fald sådan, vi i Enhedslisten opfatter den, så indebærer denne optionssnak jo blot, at i virkeligheden kommer kommunen til at betale grundejeren, som om det var en bebyggelsesprocent på 130. Det er jo det, der er realiteten i denne sag.

Hvis Søren Pind med det, han sagde, mente, at han vil være med til nu at hæve bebyggelsesprocenten igen til 130 med det resultat, det har for en bebyggelsestæthed, som ingen ønsker. Jeg kan ikke forstå bemærkningen på anden måde. Søren Pind er lige så vel vidende om, hvad det her handler om. Det er et spørgsmål om økonomi for ejeren ... (*Afbrydelse*). Tak. Og der mener jeg, at alle i udvalget var vel vidende om, hvad det indebar, da man stemte for vores forslag om at nedsætte procenten.

Desværre var der 2 forslag, som vi ikke fik vedtaget. Dem vil vi gerne have til afstemning selvfølgelig her i salen igen. Det ene handler om, at vi mener, det er en alt for voldsom butiksudvidelsesmulighed, der ligger i lokalplanforslaget. Vi vil ned på 10.000 m² i stedet for 15.000. Og så vil vi ligesom i hvert fald bydelsrådet og alle de valbyborgere, der har ytret sig i denne proces, have en organisering og en struktur for, hvad der sker trafikalt nu, når man pludselig midt inde i et område, som er omgivet af veje uden udvidelsesmuligheder, hvad der sker trafikalt, når man bygger butikcentre, boliger, skoler, institutioner etc. Det lyder vel rimeligt, at man skal lave en trafikplan, før man overhovedet tager hele dette nye byggeri i brug, det lyder vel logisk.

Af en eller anden mærkelig årsag var der et flertal i udvalget, der stemte det ned, men jeg er sikker på, de har haft lejlighed til i deres gruppe at overveje, at det er jo ganske fornuftigt, for man kan jo ikke sige, det er fornuftigt, at man bare bygger en hel masse, sætter det i værk, uden at have tænkt på et af de problemer, vi i øvrigt bruger meget tid på herinde i Borgerrepræsentationen, nemlig trafik og bevægelse. Så det vil vi også gerne genfremsætte.

På det papir, jeg havde lavet forinden, var der også forslag om Isbjørnen og Gadespejlet, det er integrerede institutioner. Dem ønsker vi bevaret, og det har SF også stillet som forslag, og det er vi fuldkommen enige med dem i. Værsgo, her er forslagene.

Til sidst vil jeg kommentere det, som Valby Bydelsråd i sin substans har meddelt os, som jeg opfatter i hvert fald er det vigtigste. Det er en alvorlig bekymring for det, som budgetaftalen for næste år, som ikke er vedtaget endnu, indeholder – i virkeligheden vist et SF-krav, så vidt jeg husker – at der skulle tilføres yderligere 40 plejeboliger til området ud over de 60, som var planlagt, hvilket medfører en meget uheldig forskydning imellem forskellige boligformer i dette nye område.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 4. oktober 2001

Det er det, Valby Bydelsråd siger, at de beder os om i Borgerrepræsentationen i virkeligheden at revurdere. Jeg siger bare, at det er det, de siger. Vi kan jo ikke lave om på en budgetaftale her og skal heller ikke gøre det, men der kommer selvfølgelig i det kommende år en udmøntningsfase, og der står vel det synspunkt stadig væk, og så må den kommende Borgerrepræsentation jo se, hvad den i øvrigt kan gøre ved det. For vi må beklage, det var en del af budgetaftalen for, at det hele skulle strikkes rigtigt sammen, så bum, den står jo ikke til at ændre her i dag med vedtagelsen. Jeg synes bare, det skulle nævnes; ellers ville det da være underligt.

Til sidst vil jeg sige, at denne proces og dette resultat havde faktisk været utænkeligt uden bydelsråd, mine herrer og damer. Det er jo noget til overvejelse og eftertanke, især i betragtning af, at vi skal have diskussionen om byting senere i aften.

Denne proces havde simpelt hen ikke kunnet fungere, som den har, og man var ikke kommet til et resultat involverende så mange fagforvaltninger og udvalg herinde på Rådhuset. Hvis det havde været Rådhusets egen inertie, så havde der i meget højere grad været skotter imellem. Det mener jeg også, modstanderne af og skeptikerne vedrørende bydelsrådsforsøg dog må erkende og burde have erkendt i denne anledning.

Jeg skal ikke udtale mig om processen, det, jeg kunne kalde selve processen, i Valby. Jeg siger, at uden bydelsråd var vi ikke kommet til dette på mange måder højt kvalitative resultat. Jeg mener godt, man kan diskutere, hvordan processen er foregået i Valby, men det er en helt anden historie.

Henrik Morgen (B): Jeg vil meget gerne tage lige præcis tråden op, som Jens Kjær Christensen sluttede med. Også fra radikal side har vi noteret os, at dette fantastiske og visionære projekt aldrig var kommet så langt, og det var aldrig sket på en så god måde, hvis vi ikke havde haft bydelsforsøgene. Blot skade, at vi ikke kan komme videre ad den vej, men vi har vist vejen her, og det skal vi vide at huske, også når vi taler om, hvordan København kan udvikle sig i øvrigt.

Eksempelprojektet er jo et projekt, som hele vejen igennem i sit indhold, i sit mål har været helt efter den radikale tankegang, helt efter vores tanke om, hvordan vi skulle udvikle denne by, nemlig ved at integrere byen og dens borgere på tværs af sektorer og på tværs af institutioner og også på tværs af forvaltninger. Det er dejligt, det ses, og jeg tror, og jeg håber, jeg er sikker på, at Eksempelprojektet i Valby virkelig vil blive et eksempelprojekt for København, et fyrtårnsprojekt og endda også for andre storbyer i Danmark. Vi vil derfor meget, meget gerne og meget stærkt støtte forslaget, som det ligger, men har dog 3 forbehold, som jeg her kort skal gøre rede for.

Først og fremmest drejer det sig om vores betænkeligheder ved netop den deling, der lægges op til af institutionen Isbjørnen. Det virker meget, meget uheldigt, at Isbjørnen på denne måde stilles i en meget ufordelagtig situation i forhold til sammenlignelige institutioner rundt omkring.

Vi har også noteret os en meget, meget stærk opbakning i lokalområdet, blandt brugerne, blandt forældrene til at få revurderet denne sag. Det vil vi meget gerne medvirke til. Jeg vil derfor foreslå, at Borgerrepræsentationen udskyder den del af beslutningen, der omhandler Isbjørnen, således at udvalget kan få arbejdet den del ordentligt igennem i tråd med brugernes og borgernes ønsker.

Med hensyn til butiksudvidelsen mener vi ikke i modsætning til Enhedslisten, at det, der lægges op til, er så voldsom en udvidelse, at området ikke vil kunne bære det. Vi mener, at det

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 4. oktober 2001

er en fornuftig udvidelse, der lægges op til, som også er nødvendig for at udvikle området derude i erhvervsmæssig henseende.

Det skal også nævnes, at butiksudvidelsen, som der lægges op til, er jo altså inden for regionplanens rammer, og vi vil derfor meget gerne støtte den del.

Men vi har betænkeligheder omkring trafikplanen for området, og vi mener, at det er et alt for lille område at kigge på trafikmæssigt at kigge på Valby Langgade, som det gør. Vi må holde fast i, at en trafikplan for området skal være for hele Valby. Derfor må vi altså stemme imod den del af forslaget og videreføre de bemærkninger, vi har haft i udvalgsbehandlingen i øvrigt.

Men ellers et fantastisk flot projekt, der viser vejen – forhåbentlig.

Borgmester Winnie Larsen-Jensen: I Socialdemokratiet kan vi godt støtte de ændringsforslag, som flere nu også har bakket op om, nemlig at beslutningen om omstrukturering af Isbjørnen og Gadespejlet ikke nødvendigvis bør tages i dag.

Når jeg siger det på den måde, så er det fordi vi selvfølgelig skal sikre, at Eksempelprojektet kommer helt igennem, og at Eksempelprojektet kommer til at opfylde ideen om, at skole- og fritidsordninger bliver et samlet hele. Med de prognoser, vi har på nuværende tidspunkt, siger vores erfaringer, at vi ikke kan vide, hvordan det ser ud, når Eksempelprojektet er færdigt. Vi kan ikke vide, hvordan befolkningssammensætningen er. Vi er nødt til hvert eneste år flere gange om året at korrigere vores prognoser, fordi tingene ser anderledes ud.

Så jeg vil opfordre til, at Hellen Hedemanns ændringsforslag får en tilføjelse, der hedder »indtil videre«. Og »indtil videre« skal forstås på den måde, at vi vil bede personale, forældrebestyrelser i de berørte institutioner om at sætte sig sammen og prøve at finde den rokade, der skal til for at få det hele til at gå op i den sidste ende, også økonomisk.

Hvis vi træffer denne beslutning i dag, kan vi risikere, at børn utilsigtet kommer til at få flere institutionsskift end højst nødvendigt. Det mener jeg vi skal sikre, og derfor skal vi sætte det involverede personale og forældrene som sagt til at prøve at tænke sammen. Stadig væk er vores forudsætning, at Eksempelprojektet skal sikres den sammenhæng, der ligger i det, men vi tror godt, man kan stoppe en halv og finde ud af at planlægge det her en lille smule mere stilfærdigt og ikke nødvendigvis fremtvinge en beslutning nu, når Eksempelprojektet først er færdigt om 3-4 år.

Bente Frost (V): Det er jo en god dag for Valby, at vi nu er nået så langt med projektet på Porcelænsgrunden. Eksempelprojektet, kom det til at hedde længere henne. Det har haft lidt forskellige navne, det har også haft en hård og mærkelig skæbne i Valbyområdet. Men jeg synes, det er endt rimelig blødt.

Der er stadig væk små knaster, vi hver især synes kunne have været lavet på en anden måde, men det har været nogle meget svære ting at få bøjet mod hinanden. Jeg havde selv fornøjelsen at være med i starten af dette projekt, og jeg må sige, at folk stod langt fra hinanden, og det var utrolig svært nogle gange at se en mulig løsning på et projekt, der kunne samle alle parter i Valby.

Der var nogle meget dramatiske borgermøder, som jeg ved gud – undskyld – jeg ikke syntes var særlig positive, men alligevel var de jo så grundlaget for starten af et nyt parti i Valby, nemlig Valbylisten. Det kan man så sige om, hvad man vil, men i hvert fald var det så resultatet af disse borgermøder. Men om alt er, i aften skal vi vedtage Eksempelprojektet.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 4. oktober 2001**

Men en af de ting, jeg ikke er så glad for, er, at man skal bygge 100 ældreboliger på grunden. Jeg synes, det er synd, at man lægger så mange ældreboliger på et trods alt så lille område inden for Eksempelprojektet.

Jeg kan ikke forstå, at Jens Kjær er så ked af det. Jeg mener, han har selv skrevet under på en aftale om, at der skal tilføjes 40 ældreboliger til området, så jeg synes, at Jens Kjær måske skulle ændre sin indstilling til budgettet og sørge for, at det i stedet bliver 40 almindelige boliger, vi får. Det kan sikkert sagtens nås endnu.

Isbjørnen og Gadespejlet, jeg skal ikke blande mig op i ændringen, men hvis det, at man lader være med at ændre det på nuværende tidspunkt, betyder, at der kommer færre børn på Timotheushjemmet, så vil det jo kun være en fordel for os, der bor i det område.

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Med forlov ville jeg bare sige i al ydmyghed, at det, at så mange tager æren for at have været med her, er udtryk for et ... (*Afbrydelse*). Det er jeg enig med Bente Frost i. Jeg tror, at Bente Frost i virkeligheden kan tænke længere tilbage, end jeg kan ... (*Afbrydelse*). Jo, det tror jeg; det har jeg oplevet før. Det er udtryk for, at mange gode kræfter har arbejdet sammen, og også det, at der er lidt i hjørnerne i øjeblikket. Jeg tror ikke, der er nogen, der for alvor kan tage patent på det her.

Jeg vil bare sige, at jeg mener, at den her beslutning samlet set er en god beslutning for København, det er en god beslutning for Valby. Jeg vil kvittere for ikke alene de kræfter, der sidder heroppe nu på 2. sal, er det næsten, men for alle de kræfter i Valby, som har været med, et godt eksempel på, hvad den store maskine kan sammen med den lille. Og i virkeligheden, Mikkel Warming, måske også et godt eksempel på, hvordan man kunne arbejde sammen uden nødvendigvis at kalde det et selskab. Det har sikret, at mange kræfter har arbejdet sammen, apropos den forrige sag, hvis der er nogle, der har lidt ressourcer, og nogle, der har nogle ideer. Så jeg synes, det er en god dag for København og en god dag for Valby.

Ikke flere har efter disse manende ord bedt om ordet.

Jeg skal formelt, da det ikke er sket, fremsætte ændringsforslag til de ændringsforslag til sagen, som jeg havde forudsat er omdelt i sagen. Det ændringsforslag, som betyder, at Københavns Kommune udnytter køberetten vedrørende Ovnhallen, således at økonomiforvaltningen bemyndiges til af effektuere købet med overtagelse 2002 for 20 mill. kr., idet købet finansieres ved et kassetræk.

Derudover skal jeg fremsætte det ændringsforslag, at sidste del af bygge- og teknikforvaltningens indstilling, som lyder: »Under forudsætning af, at forslaget til Københavns Kommuneplan 2001 vedtages endeligt senest samtidig med lokalplanen« samt indstillingspunktet om bortfald af forslag til tillæg til kommuneplan 1997 udgår. Og 2. »at«, at det tilhørende tillæg til Kommuneplan 1997 vedtages endeligt. Og 3. »at«, at retsvirkningerne af lokalplanens bestemmelse om, at der kan etableres en udvalgswarebutik på maksimalt 1.500 etagemeter bruttoetageareal, udskydes, indtil Kommuneplan 2001 er endeligt vedtaget.

Således i overensstemmelse med de omdelte forslag.

Man gik først til afstemning vedr. BR 394/01.

Et af Henrik Morgen (B) stillet ændringsforslag om, at den del af sagen som vedrører Isbjørnen udsættes, blev forkastet med 45 stemmer imod 3.

For stemte: B og L.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 4. oktober 2001**

Imod stemte: A, V, F, Ø, O, C, P, D, Lubna Elahi (UP) og Aage H.B. Pedersen (UP).

Hellen Hedemann (F) stillede ændringsforslag om, at de to integrerede institutioner Gadespejlet og Isbjørnen bevares som integrerede institutioner.

Til det af Hellen Hedemann stillede ændringsforslag fremsatte Winnie Larsen-Jensen (A) et underændringsforslag om, at de to integrerede institutioner bevares indtil videre.

Underændringsforslaget fra Winnie Larsen-Jensen blev sat til afstemning og godkendt med 48 stemmer mod 0.

For stemte: A, V, F, Ø, O, C, B, P, L, D, Lubna Elahi (UP) og Aage H. B. Pedersen (UP)

Ændringsforslaget fra Hellen Hedemann blev sat til afstemning og godkendt og godkendt med 48 stemmer imod 0.

For stemte: A, V, F, Ø, O, C, B, P, L, D, Lubna Elahi (UP) og Aage H. B. Pedersen (UP).

Et af A, F, Ø, B, D, L, P, Lubna Elahi (UP) og Aage H.B. Pedersen (UP) stillet ændringsforslag om, at Københavns Kommune udnytter køberetten vedr. Ovnhallen, således at Økonomiforvaltningen bemyndiges til at effektuere købet med overtagelse 2002 for 20 mio. kr., idet købet finansieres ved kassetræk, blev godkendt med 48 stemmer imod 0.

For stemte A, V, F, Ø, O, C, B, P, L, D, Lubna Elahi (UP) og Aage H.B. Pedersen (UP).

Indstillingen med de vedtagne ændringsforslag og tilhørende underændringsforslag blev herefter godkendt med 48 stemmer imod 0.

For stemte A, V, F, Ø, O, C, B, P, L, D, Lubna Elahi (UP) og Aage H.B. Pedersen (UP).

Man gik dernæst til afstemning vedr. BR 395/01.

Et af Jens Kjær Christensen (Ø) stillet ændringsforslag om, at der udarbejdes en trafikplan for området, blev forkastet med 34 stemmer imod 14.

For stemte: F, Ø og L.

Imod stemte: A, V, O, C, B, P, D, Lubna Elahi (UP) og Aage H.B. Pedersen (UP).

Et af Jens Kjær Christensen stillet ændringsforslag om, at udvidelsen af butiksarealet reduceres fra 15.000 m² til 10.000 m² blev forkastet med 34 stemmer imod 14.

For stemte: F, Ø og L.

Imod stemte: A, V, O, C, B, P, D, Lubna Elahi (UP) og Aage H.B. Pedersen (UP).

Følgende af Jens Kramer Mikkelsen (A) stillede ændringsforslag blev godkendt uden afstemning:

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 4. oktober 2001**

"at sidste del af Bygge- og Teknikforvaltningens indstilling "under forudsætning af, at forslag til Københavns Kommuneplan 2001 vedtages endeligt senest samtidig med lokalplanen" samt indstillingspunktet om bortfald af forslag til tillæg til Kommuneplan 1997 udgår,

at det tilhørende tillæg til Kommuneplan 1997 vedtages endeligt, og

at retsvirkningerne af lokalplanens bestemmelse om, at der kan etableres en udvalgsvarerbutik på maksimalt 1.500 m² bruttoetageareal udskydes, indtil Kommuneplan 2001 er endeligt vedtaget.

Motivering:

Økonomiudvalget anbefalede den 18. september 2001 indstillingen fra Bygge- og Teknikforvaltningen og Bygge- og Teknikudvalget om endelig vedtagelse af lokalplanen "Det centrale Valby" samt bortfald af tillæg til Kommuneplan 1997 (ØU 258/2001).

Lokalplanen er indstillet til endelig vedtagelse med ændringer under forudsætning af, at forslag til Kommuneplan 2001 vedtages endeligt senest samtidigt med lokalplanen. Som følge heraf er det tillige indstillet, at forslag til tillæg til Kommuneplan 1997 bortfalder med den endelige vedtagelse af Kommuneplan 2001.

På baggrund af, at indstillingen om endelig vedtagelse af Kommuneplan 2001 blev tilbagevist til Økonomiudvalget i Borgerrepræsentationens møde den 20. september 2001, er forudsætningen for vedtagelse af lokalplanen ikke til stede, da det overordnede plangrundlag ikke muliggør dette.

Af hensyn til den nære sammenhæng, sagen har med fællesindstillingen om Eksempelprojekt Valby, vil en udskydelse af vedtagelsen ikke være hensigtsmæssig, bl.a. idet såvel investorer som kommunale myndigheder har påbegyndt forberedelse af dispositioner i området i tiltro til planens vedtagelse.

En vedtagelse af lokalplanen fordrer derfor, at det kommuneplantillæg, der har været i offentlig høring, og som i indstillingen er foreslået at bortfalde, nu "genoplives" og vedtages i forbindelse med Borgerrepræsentationens behandling af sagen.

Opmærksomheden henledes dog på, at dette kommuneplantillæg *ikke* muliggør etablering af en udvalgsbutik på 1.500 m², som lokalplanen indeholder bestemmelse om (§ 3, stk. 2 e), 2. punktum, sidste led).

Denne bestemmelse vil derfor først kunne få retsvirkning, når Kommuneplan 2001, der muliggør en sådan butik og i øvrigt erstatter kommuneplantillægget, er endeligt vedtaget med denne bestemmelse."

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 4. oktober 2001**

Indstillingen med de vedtagne ændringsforslag blev herefter godkendt med 48 stemmer imod 0.

For stemte: A, V, F, Ø, O, C, B, P, L, D, Lubna Elahi (UP) og Aage H.B. Pedersen (UP).

=====

6) BR 404/01. Ændring af frister vedrørende budget 2002

Forslag til ændring af frist for fremsættelse af ændringsforslag i forbindelse med selvbudgettering.

(Økonomiforvaltningen)

Indstillingen blev godkendt.

=====

7) BR 408/01. Udtalelse til Indenrigsministeriet om kommunens praksis og retningslinier vedrørende erstatningsudbetaling

Indstilling om, at Ole Dam, kommunalbestyrelsesmedlem i Glostrup Kommune, har anmodet Indenrigsministeriet om at undersøge og vurdere lovligheden af Københavns Kommunes praksis med at udbetale erstatning til borgere for formuetab som følge af, at de er blevet bestjålet af kommunalt ansatte.

(Økonomiudvalget)

Indstillingen blev godkendt.

=====

8) BR 393/01. Thorvaldsens Museum

Indstilling om, at der gives en anlægsbevilling på 0,9 mio. kr. til renovering af facaden på Thorvaldsens Museum, at der anvises kasse-mæssig dækning for 0,9 mio. kr. på Kultur- og Fritidsudvalgets rådighedsbevilling konto 3.60.3 Museer, samt at udgifterne til renovering af de øvrige 3 facader på Thorvaldsens Museum afholdes inden for Kultur- og Fritidsudvalgets budgetramme.

(Kultur- og Fritidsudvalget)

Indstillingen blev godkendt.

=====

9) BR 398/01. Strandparken I/S 2000-regnskab og 2002-budget

Indstilling om, at regnskabet for Strandparken I/S for 2000 godkendes, at budgetforslaget for Strandparken I/S for 2002 godkendes med det forbehold, at interessenterne forholdsmæssige ejerskab ikke ændres, samt at det godkendes, at kommunens bidrag til Strandparken I/S i 2002 udgør 1,629 mill. kr.

(Kultur- og Fritidsudvalget)

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 4. oktober 2001**

Indstillingen blev godkendt.

=====**10) BR 390/01. Ændring i skoledistriktsinddelingen - Ydre Nørrebro**

Indstilling om, at forslag om ændring af skoledistriktsinddelingen i skoledistrikt 6, Ydre Nørrebro, tiltrædes med virkning fra skoleåret 2002/03.

(Uddannelses- og Ungdomsudvalget)

Indstillingen blev godkendt.

=====**11) BR 389/01. Ændringer i skoledistriktsinddelingen i Vesterbro Skoledistrikt**

Indstilling om, at rode 173 overføres fra grunddistriktet for Matthæusgades Skole til grunddistriktet for Oehlenschlägersgades Skole. Hvis det ikke er muligt at imødekomme alle ønsker om optagelse af børn uden for Matthæusgades Skole, har børn i rode 173 fortrinsret til optagelse på Matthæusgades Skole inden for denne skoles kapacitet på et spor. Den generelle fortrinsret for søskende berøres ikke herved, at rode 178 overføres fra grunddistriktet for Enghave Plads Skole til grunddistriktet for Oehlenschlägersgades Skole, samt at rode 186 overføres fra grunddistriktet for Enghave Plads Skole til grunddistriktet for Alsgades Skole.

(Uddannelses- og Ungdomsudvalget)

Indstillingen blev godkendt.

=====**12) BR 400/01. Vedtægter for bestyrelsen ved Center for Specialundervisning for Voksne**

Indstilling om, at vedtægterne for bestyrelsen ved Center for Specialundervisning for Voksne godkendes.

(Uddannelses- og Ungdomsudvalget)

Indstillingen blev godkendt.

=====**13) BR 399/01. Anvisningspraksis på fritidshjemsområdet i forhold til privatskolebørn**

Indstilling om, at Indenrigsministeriet tilskrives om, at Københavns Kommune vil etablere skoletilknytning ved de københavnske privatskoler, hvor der efter en konkret vurdering er behov herfor.

(Uddannelses- og Ungdomsudvalget)

Indstillingen blev godkendt.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 4. oktober 2001**

14) BR 396/01. Sundhedsplan for Københavns Kommune 1998 - 2001

Indstilling om, at status på aktiviteter igangsat ifølge sundhedsplanen 1994-1998 tages til efterretning, samt at den fælles IT-strategi for elektronisk kommunikation indenfor sundhedsområdet i København godkendes.

(Sundheds- og Omsorgsudvalget)

Sagerne BR 396/01, BR 397/01 og BR 372/01 blev behandlet under ét.

15) BR 397/01. Folkesundhedsplan for Københavns Kommune

Indstilling om tilslutning til de overordnede målsætninger og indsatsmål for folkesundhedsarbejdet for perioden 2002 - 2005, som er beskrevet i indstillingen, samt at der efterfølgende af de respektive forvaltninger udarbejdes handleplaner for hvert af indsatsområderne.

(Sundheds- og Omsorgsudvalget)

Sagerne BR 396/01, BR 397/01 og BR 372/01 blev behandlet under ét.

16) BR 372/01. Forslag til beslutning om sundhedstilstanden blandt københavnere

Indstilling om, at den ønskede redegørelse for Københavnernes sundhedstilstand anses for opfyldt med udarbejdelsen af Folkesundhedsplanen.

(Sundheds- og Omsorgsudvalget)

Sagerne BR 396/01, BR 397/01 og BR 372/01 blev behandlet under ét.

Winnie Berndtson (A): Folkesundhedsplanen, som jo er hovedsagen i de 3 sager, har været længe undervejs, så hvis nogle ville finde på at sige »urimeligt længe«, så ville jeg da nok ikke helt kunne undlade at tilslutte mig den bemærkning.

Så må den da være grundigt behandlet, kunne man jo mene, og her vil jeg nok sige, at det nok heller ikke lige er her, udvalget scorer topkarakter. Meget tid har planen jo i realiteten blot ventet.

Når vi i Socialdemokratiet alligevel er ganske tilfredse med det, vi har nået, er det fordi vi her tager stilling til, om det er nu, vi sadler om i folkesundhedsarbejdet, og det synes vi, at vi skal, og det er indstillingen da også et udtryk for.

Den plan, vi i aften har til endelig vedtagelse, skal ikke beslattes i sin helhed, altså ikke hele det digre værk, men det er kun selve indstillingen, der jo tilslutter sig de overordnede principper, og som lægger op til efterfølgende udarbejdelse af handleplaner for hvert af de omtalte indsatsområder. Vi er enige i i Socialdemokratiet, at det er sådan, vi gør det.

Men hvad er det så, der er det vigtige ved planen? Det, der er vigtigt ved beslutningen i aften, er, at vi kommer til at se folkesundhed i de sammenhænge, hvor folk er og lever, i stedet for som isolerede dårlige vaner, vi bare skal ud af, det, som alkohol- og rygekampagner i høj grad er udtryk for.

For meget alkohol og røg er jo ikke blevet sundt af den grund, men det skal ses i sammenhæng med den øvrige livssituation og trivsel, og det kan være et forkert sted at starte.

De overordnede mål, der er omtalt i planen, er, at det bliver et bærende princip i vores folkesundhedsarbejde, at københavnere har ret til forebyggelse på lige fod med, at man har

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 4. oktober 2001

ret til behandling i vores hospitalsvæsen. Det betyder, at de forebyggelsestiltag, som bevisligt har en effekt, også skal tilbydes københavnernes, så man har en mulighed for at gøre noget ved sine dårlige vaner, ved det dårlige liv.

Københavnerens middellevetid skal øges med udgangspunkt i de for tidlige dødsfald, står der. Det betyder, at der, hvor vi vil sætte ind, er dem, der dør for tidligt, ikke så meget at lægge nr. 96 og 97 i år på de 85-årige, men mere at prøve at kigge på, hvorfor der er nogle, der ikke bliver mere end 40 eller 45 år, for de vejer tungt i den københavnske statistik.

Den sociale ulighed i sundheden skal mindskes, og det er et tema, vi har diskuteret meget, og som vi også efter min opfattelse kommer til at diskutere meget mere, fordi vi har meget svært ved at finde metoder til også at gribe ind folkesundhedsmæssigt på dette område. For det betyder, at forhold som økonomi, job, uddannelse, det, at man har netværk eller ikke har netværk, også tages i betragtning af vores sundhedstilstand og derfor også er noget, man skal arbejde med folkesundhedsmæssigt. Det er i hvert fald en anden måde at arbejde på end det, vi hidtil har været vant til.

De konkrete områder, vi i Socialdemokratiet har været med til at pege på, men som også fremgår af planen som, kan man sige, nogle vigtige elementer, konkrete områder, der skal arbejdes med, er røgfri miljøer for børn, reduktion i alkoholforbruget, at der skal spises mere sundt, at flere skal være fysisk aktive, og at færre skal ryge.

De arenaer, som vi har valgt at kalde det i planen, hvor det skal foregå, altså de steder, hvor det skal foregå, er i sundhedsvæsenet, på arbejdspladsen, på skoler og daginstitutioner, i lokalområderne. Og alt dette her er udtryk for, at sundhedsarbejdet får en anden karakter, nemlig at man arbejder med hele folks livssituation der, hvor de er, og at vi arbejder med folkesundhedsarbejdet i sociale relationer, sådan som det har vist sig er det, der også giver de bedste forandringer, de varige forandringer, at man går ind med forebyggelse, og man går ind og ændrer livsstilen i de sociale fællesskaber, hvor folk i forvejen befinder sig, og hvor der også er mulighed for at få støtte, når det professionelle personale forlader arenaen.

Selve udførelsen er der jo ikke talt så meget om i indstillingen, og det er fordi beslutningen bliver, at selve udførelsen af de konkrete aktiviteter skal ske igennem konkrete handleplaner, der skal udarbejdes af og i samarbejde med de relevante fagforvaltninger.

Det betyder f.eks., at familie- og arbejdsmarkedsforvaltningen og uddannelses- og ungdomsforvaltningen skal arbejde sammen på sundhedsområdet, når det gælder børn og unge, og at Kultur & Fritid skal ind, når det handler om at gøre noget ved det fysiske og gøre noget ved at få bedre idrætsfaciliteter lokalt.

Selv om det har været en lang behandling og en lang time out, og vi ikke i dag konkret vedtager forslag, men kun de overordnede rammer, så er vi i Socialdemokratiet ganske tilfredse med, at vi fremover også politisk kommer til at arbejde med folkesundhed som hele livssituationen. Vi synes, folkesundhedsarbejdet med beslutningen i aften går i den rigtige retning, og vi glæder os til at være med til i kommende perioder også at få udarbejdet de konkrete handleplaner, der kan gøre noget.

Martin Geertsen (V): Jeg er ganske enig med den socialdemokratiske ordfører, nu har jeg ganske vist siddet her lidt kortere tid, end Winnie Berndtson har, men i min relativt korte periode som medlem af Borgerrepræsentationen tror jeg, jeg ville lyve, hvis jeg påstod at have været med til et stykke politisk dokument eller en politisk udvikling, et politisk stykke arbejde, som havde taget længere tid, og som vi havde brugt flere kræfter og ressourcer på, end folkesundhedsplanen.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 4. oktober 2001

Tv-debat, egen hjemmeside, dialogpostkort, borgermøder og høringer en masse er, hvad folkesundhedsplanen og de mange og talrige diskussioner, der har været herom, har afstedkommet.

Det har været meget ambitiøst, og det har været meget storstilet og meget længe undervejs, meget længe undervejs af givetvis mange forskellige grunde, men vel ikke mindst fordi storheden og omfanget, de politiske signaler og også den ideologi, der ligger gemt i planen, ikke kan undgå at blive genstand for ganske alvorlige overvejelser og drøftelser i langt de fleste partier, hvad jeg også ved, at det har afstedkommet.

Det har det altså også i Venstre. Vi har med lys og lygte gennem de seneste par års tid eller tre ledt med lys og lygte efter det, der kunne få os til at stemme for planen og dens målsætninger med henblik på dens iværksættelse. Det er ikke lykkedes os at finde det lille guld-korn, det lille korn, der kunne gøre, at vi kunne stemme for planen som sådan og dens målsætninger.

Der tales i disse år så meget om det gode liv, det gode liv på det mentale plan og det gode liv på det fysiske plan. Diskussionerne og bølgerne går ret tit højt, og meningerne er mange, holdningerne er delte.

I denne plan opererer vi med en samlet plan, et samlet koncept for det gode liv, et kommunalt bud på det gode liv, et embedsmandsbud på det gode liv for københavnernes, et systembud på det gode liv. Med overordnede mål, med indsatsmål, med handleplaner, med arenaer, med temaer, med målgrupper og koordination skal vi nu til at tegne og fortælle københavnernes om det gode liv set her fra Rådhuset inde bag Rådhusets tykke mure. Det er faktisk fundamentalt Venstre imod.

Vi erkender selvfølgelig i lighed med alle andre herinde, tror jeg, at der er problemer med rygning. Vi erkender, at københavnernes drikker mere end gennemsnittet, at det ikke er sundt at spise meget fed mad, og selvfølgelig skal kommunen og andre offentlige instanser oplyse om de mange farer, der er forbundet med nogle af de ting, som for nogle af os i hvert fald gør livet bare en lille smule mere værd at leve.

Men der er en forskel på at komme rendende med løftede pegefingre og så oplyse. Der er en forskel på at fortælle om de gener, der senere kan være forbundet med mange af livets her og nu-fornøjelser og så, som det hedder i indstillingen, konkret støtte til at ændre sundhedsadfærden hos den enkelte københavnere. Mange steder i det beskrevne, i indstillingen, er det den rene DDR-retorik, og vi er alvorligt bange for, at det vil det faktisk også i den praktiske udmøntning være, altså ren DDR.

Efter vores opfattelse giver det bagslag at opbygge en kæmpemæssig plan og en kæmpemæssig organisation, der skal belære københavnernes om det gode liv. Københavnerne bliver, sådan lidt populært sagt, trætte af at have kommunen rendende i alle ender og kanter af tilværelsen, i daginstitutionen, i skolen, i fritiden, på arbejdspladsen og i lokalmiljøet eller, som der står i indstillingen, i alle forhold, der har relevans, og det er tydeligvis ganske mange.

For der er ingen steder, der går ram forbi, intet er glemt. Vi skal i alle sammenhænge gå rundt med en kollektiv dårlig samvittighed over at ryge for meget, drikke for meget og spise for fedt. I 24 timer i døgnet skal vi have det at vide.

Vi er nervøse for, at planen til syvende og sidst er spildte ord på Balle-Lars. Vi ender ganske enkelt med at blive immune over for kommunens løftede pegefingre. Vi bliver som københavnere trætte af det. Vi gider ikke høre mere om vores usunde livsstil, hvis vi skal høre om det hele tiden, hvis vi hele tiden skal engagere os i folkesundhed, uanset hvor vi befinder

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 4. oktober 2001

os. Det er vores frygt, at det vil være udgangen og enden på dette meget ambitiøse og meget langstrakte projekt.

Men egentlig er det vel ikke så underligt, egentlig er det vel ikke så underligt, hvis man tænker sig godt om, at nogle har følt behov for at lancere en plan af de her dimensioner. I andre lande, hvor man tænker på en anden måde, ja, der ville mange af de problemer, som er omtalt her i planen, blive løst af de tætte og de nære netværk. Det ville være familien, som hjalp den enkelte ud af et misbrugsproblem, det ville være netværket, som holdt den enkelte i kort snor.

Man taler så meget om, at vi har et egoistsamfund. Det er i virkeligheden noget frygteligt sludder. Sandheden er, at vi har formået at rive og flå det nære samfund i stumper og stykker. Der er intet at gøre for familien, for den enkelte, for vennerne, intet er tilbage.

Og med denne plan ser man konsekvensen: Det offentlige tager over, kommunen tager over, politikerne tager over, embedsmændene tager over, det hele bliver sat i system. Eller for nu at sige det på en anden måde: Man nægter simpelt hen at acceptere, at københavnernes har forstået budskabet, at de har forstået, at det kan være usundt at ryge, drikke og spise fed mad, men at de bare ikke gider høre på det, og slet ikke hvis vi smækker ambitiøse projekter i hovedet på dem.

At vi har at gøre med en meget ambitiøs plan, illustreres også af, at det heller ikke har været helt nemt i det her forløb at få alle forvaltninger til at skrive under på konceptet – må jeg bede om, at det bliver ført over fra den sidste rundes taletid. Det forstår jeg egentlig godt. Planen vil, hvis den bliver fuldt gennemført og intentionerne bliver levet op til, binde ikke så få ressourcer i noget, som man kan sætte spørgsmålstejn ved virkningen af.

Må jeg ikke minde bare sådan i parentes om de drøftelser, vi har haft i Sundheds- og Om-sorgsudvalget om Sund By-butikkerne og den manglende indflydelse, som det har haft, og den manglende søgning, som Sund By-butikkerne har haft.

Men ressourcerne og midlerne skal jo tages et sted fra, og spørgsmålet er, hvor det skal være fra, hvis planen skal gennemføres. Skal det være fra hjemmeplejen, fra børnefamilierne, de hjemløse eller hvad man ellers kan komme i tanker om?

Formentlig også derfor undgår man meget behændigt at tage stilling til spørgsmålet om økonomi. Det må de enkelte forvaltninger sådan lige pludselig selv ligge og rode med. De må selv finde ud af, om det er de gamle, om det er børnefamilierne, eller det er de hjemløse, der må undvære.

Eller man kan vende problematikken på hovedet: Hvorfor i alverden er der gået så mange mandtimer i sundhedsforvaltningen til dette projekt, hvis det til syvende og sidst ender med, at det bliver til en gang støvede målsætninger, som alligevel ikke bliver til noget? Det er yndigt.

Hvis nogen nu her skulle være i tvivl, så agter Venstre at stemme imod indstillingen. Vi finder den bedrøvelig, vi finder den for altomfavnende, på tværs af for mange forvaltninger og politikområder, som strengt taget ikke kommer det her ved. Vi finder det i øvrigt uhyre bemærkelsesværdigt, at der overhovedet ikke er nævnt noget som helst om økonomi.

Bente Møller (Ø): I virkeligheden burde mødet jo suspenderes, fordi det ikke er en beslutningsdygtig forsamling, der er til stede. Eftersom folkesundhedsarbejdet i al den tid, København har været med, har været et tværforvaltningsprojekt, er det noget, som samtlige fagforvaltninger og samtlige politikere, uanset hvilke udvalg de normalt sidder og rider deres

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 4. oktober 2001**

små interesser i, burde være interesseret i, så er det jo underligt, at det ikke er den sag, der samler en fuldt lyttende forsamling.

Denne sag er et eksempel på flere forskellige ting. Indledningsvis vil jeg sige, at Københavns Kommune jo har valgt at være med i WHO's strategi for »Sundhed for alle år 2000« og er i den anledning indgået i Sund By-samarbejdet dengang med en fuldstændig politisk enig Borgerrepræsentation bag sig om, at det var et vigtigt projekt. Det er jo noget, vi har en eller anden historisk tradition for, ikke noget, der har en lang historie, men vi har været med hele vejen.

Sidst der blev vedtaget en Sund By-plan, var der en voldsom borgerinvolvering. Det har der også i vid udstrækning været denne gang, og da var der også en politikerinvolvering, der forholdt sig til det konkrete.

Det forløb, der har været denne gang, har været et udvalg, der brugte rigtig, rigtig lang tid på at beslutte, hvad det var de ville sende i høring, hvor ikke et eneste udvalgsmedlem fremsatte et konkret ændringsforslag til, at det var de temaer, man sendte i høring. Der var et flertal i udvalget, der syntes, at der var nogle steder, der var for meget løftet pegefinger og sådan noget. Men der var ikke nogen konkrete ændringsforslag fra et eneste parti, der var repræsenteret i Sundheds- og Omsorgsudvalget på det tidspunkt, heller ikke fra Venstre, hverken om indsatsområder, arenaer eller alt det, Martin Geertsen nu har underholdt om.

Heller ikke SF, der senere blev så lang i spyttet, så man kunne blive bekymret for deres fordøjelsessystem, fremsatte på det tidspunkt et eneste konkret ændringsforslag eller stillede spørgsmål eller inspirerede til noget som helst.

Alle partier deltog med glæde i høringer hist og pist. Der var i hvert fald ikke nogen af dem, der var inviteret, der blev væk, da der skulle være tv-høring i Lorry. Der var heller ikke nogle, der fortalte de mange borgere, der havde prioriteret at bruge en halv lørdag på det, at de i virkeligheden syntes, at det her var den mest dødssyge DDR-retorik, man kunne blive udsat for.

Der var nogle, der sagde, at her er for meget løftet pegefinger på nogle punkter, det gjorde Enhedslisten også på nogle punkter, men at prøve at give en linie til, at det her er slet ikke noget, vi synes, vi skal lave, eller det her med forebyggelse synes vi, vi skal lave anderledes, var der ingen, der gjorde.

I al den tid, sagen har ligget i Sundheds- og Omsorgsudvalget og været på dagsordener og er blevet udskudt gang på gang, er der heller ingen af kritikerpartierne, heller ikke dem, der så ikke sagde: Vi vil slet ikke være med til at lave forebyggelse, men vi vil gerne lave forebyggelse på en anden måde – der er kommet med et eneste konkret ændringsforslag. Det var faktisk først, da tilhængerpartierne begyndte at se, hvordan man kunne komme videre med det, at nogle af dem begyndte at lukke munden op.

Jeg siger ikke det her, fordi jeg synes, det er slemt, at vi er politisk uenige, det synes jeg for så vidt er interessant. Jeg siger det, fordi det her er den største gang gøren grin med Københavns borgeres inddragelse i demokratiske processer, jeg har oplevet i de godt nok kun 8 år, jeg har været borgerrepræsentant. Jeg håber aldrig mere, at nogen forsamling sender noget til høring, som de ikke engang selv ved, om de mener alvorligt, før de beder borgerne om at begynde at forholde sig til det.

Så kan man begynde at diskutere essensen af det, der nu er tilbage, fordi det er jo ikke en Sund By-plan eller en folkesundhedsplan eller noget af det, vi ellers har haft. Det er sådan nogle, man kan vel nærmest kalde det en problemformulering, tror jeg en af mine gamle undervisere ville have kaldt det, eller det, min lærer, når jeg skulle skrive stil, sagde, at jeg skul-

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 4. oktober 2001**

le lave mig en disposition, fordi meget mere end en fyldig disposition er det ikke. Indholdet og konkretiseringerne skal vi først i gang med nu.

Så vi har sådan set spildt rigtig meget tid – må jeg godt køre videre – på at prøve at samle op på, hvad vi har lært i de år, vi har været med, hvad vi kunne tænke os at gøre anderledes. Der har vi sådan kørt lidt i tomgang og bare gjort, som vi plejede, fordi vi ikke politisk kunne tage os sammen til at komme videre.

Enhedslisten synes, at forebyggelse er vigtig. Det kan være svært at bevise effekten af forebyggelse. Da man for mange år siden i Danmark indførte børnesundhedsplejerskerne og småbørnssundhedsplejerskerne, havde vi en anden sundhedstilstand blandt børnene, end vi har i dag, og vi havde en større spædbørnsdødelighed. Dengang var der også kritikere af, at der skulle komme sådan nogle frygtelige sygeplejersker hjem i folks hjem, om de kontrollerede nok, samtidig med at de gav råd og vejledning.

I dag tror jeg ikke, der er et eneste menneske, der vil sætte spørgsmålstegn ved den del af det forebyggende sundhedsarbejde, der er småbørnssundhedsplejerskerne. De er stort set velkomne i alle småbørnsfamilierne, de bliver ikke opfattet som nogle, der kontrollerer, men faktisk tværtimod som en kær gæst, der kommer og vil hjælpe en med noget, der er svært, nemlig at have fået et lille nyt barn.

Det er i hvert fald ikke Enhedslistens hensigt, at det, vi skal, er, at vi skal ud og løfte pegefingeren og sige til folk: Det må du ikke, og det er ikke godt. Det kan vi sige, at man gør i vid udstrækning i andre fora, hvor også Venstre støtter det. Altså f.eks. hele aktiveringssystemet i forhold til arbejdsløse er da den største gang løften pegefinger og moralisering, man overhovedet kan forestille sig.

Men vi vil gerne kigge på folks hele liv. Ligesom vi synes, at folk skal have ret til en plads i behandlingssystemet, når først de bliver syge, så synes vi, det er voldsomt interessant at snakke med folk om: Hvordan har du det selv? Hvornår er det, du føler dig rask? Hvornår er det, du føler dig syg?

Jeg vil da sige, at masser af det sociale arbejde, der bliver lavet i familie- og arbejdsmarkedsforvaltningen, socialt gruppearbejde og projekter hist og pist, det er sådan noget, man ser, når man rejser til Sverige og skal se folkesundhedsprojekter. Fordi der erkender man, at alle de steder, hvor man går ind og er med til at prøve at hjælpe folk hen i en retning, hvor de får mere styr på deres liv, hvor de selv bliver gladere, faktisk er en del af sundhedsforebyggelsen.

Når vi snakker sundhedspolitik i Danmark, så snakker vi stort set aldrig om andet end sygdom. Vi snakker meget, meget lidt om, hvad det er vi kan gøre for at gøre folk gladere og synes, de har et bedre liv, og dermed også gør dem sundere.

Hele dagen i dag har jeg tilbragt ude i Bispebjerg Kvartercenter i et projekt arrangeret af Ældrerådet, Sund By-butikken, Kvarterscenteret og Aktive Kvinder i Nordvest. Det var et program, der bød på alt fra en geriater fra Bispebjerg Hospital, der kom og på meget, meget hyggelig og morsom vis helt uden løftet pegefinger fortalte noget om de der skavanker, man får, og hvad man selv kan gøre for ikke at få dem, når nu man bliver gammel.

Det var vores overtandlæge i sundhedsforvaltningen, som jeg aldrig har mødt før, der holdt et meget kort informativt oplæg om tandsundhed og hvad man kan gøre, og så sad han for øvrigt oppe i sin bod hele dagen, når man kom og skulle stille ham spørgsmål.

Der var ikke nogen løftet pegefinger om, at I også er generationen, der ikke prioriterede at gå til tandlæge, eller I vidste nok ikke noget om tandbørster. Nej, der var en venlig imødekommethed: Jeg har en viden. Jeg ved, at det er vigtigt for jer, både hvordan I ser ud, så I kan smile, og hvad for noget mad I får.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 4. oktober 2001

Det er ikke sjovt, når man på plejehjemmet får det samme som den anden, men det ligner millionbøf hver eneste dag, fordi det har været igennem kødmaskinen, og man kan se, at dem ved siden af får krebinetter og hakkebøffer og koteletter og sådan noget, og det ser forskelligt ud.

Der var en skøn, dejlig dame og fortælle om livsglæde. Der var gamle, der sang, der var gamle, der viste noget om deres motionsprojekt. Og det var folkesundhed og forebyggelse, så det klodser. Og før vi i Københavns Kommune på politisk niveau lærer at se forebyggelse så bredt, så bliver vi ikke nogen gode sundhedspolitikere.

2. næstformand (**Bente Frost**): Bente Møller kan ikke få ordet før i 3. runde.

Louise Frevert (O): Jeg vil ikke sige som Venstre, jeg vil selvfølgelig tage ordet for Dansk Folkeparti, og så vil jeg sige til Venstre, at jeg er helt sikker på, at der er nogle personer, som har brug for at høre tingene mange gange, før de kan forstå det. Det er en af grunde til, at vi anser forebyggelse for at være af utrolig stor vigtighed, ikke som løftede pegefingre, ikke som en mor, der står og taler til et uartigt barn, men simpelt hen for at gøre opmærksom på, at det er vigtigt med sundhedsforebyggelse ikke alene i København, men også i hele Danmark.

Det at folk bliver fede, er noget, der ligger Dansk Folkeparti meget på sinde. Der synes jeg nok, at man i sundhedsplanen ikke har taget højde for og sat nok fokus på lige præcis det emne. Det kan godt være, at der er nogle, der synes, det er morsomt det med fedme, men man skal ikke kaste med sten, når man selv bor i glashus. Hvis man kigger på forsamlingen her, ville der ikke være mange, der i virkeligheden kunne klare sig på en overlevelsestur i 8 dage, de ville ikke kunne løfte sig 5 meter hen ad gulvet eller ude i skoven. Det bør man tænke lidt på, når man begynder at kritisere sådan nogle ting som det her. Det er forebyggelsen, det er den sunde kost, det er den sunde levevis, der betyder noget, hvis man skal have et godt liv.

Middellevealderen er faldet så drastisk her og nu, når man kigger på papirerne, når man kigger på statistikken, at det er uhørt, at folk simpelt hen ikke tager sig sammen. Sådan nogle notater og sådan nogle planer, som vi har været med til i udvalget at arbejde med, anser jeg for at være nogle utroligt vigtige dokumenter, som måske kan få folk lidt op på mærkerne, hvis de selvfølgelig gider læse det. Men det er jo heller ikke sikkert, de gider læse det, fordi man har over 400.000 funktionelle analfabeter her i Danmark, og det er måske ikke dem, der sætter sig ned og læser en plan. Derfor er det vigtigt, at man gør opmærksom på ikke alene igennem sundhedsplaner, men også på andre måder, hvor vigtigt det er, at folk lever ordentligt, og at de lever korrekt i deres levevis.

Vi skal leve med os selv resten af livet, og det burde folk altså tænke lidt mere på, også hvis man udtaler sig negativt om de her planer.

Derfor kan jeg sige med meget, meget store ord, at Dansk Folkeparti støtter både sundhedsplanen og folkesundhedsplanen. Vi synes selvfølgelig, den er ambitiøs, og hvis alle tingene skulle føres ud i livet og effektueres, så ville det koste millioner. Men hvorfor ikke for en gangs skyld være lidt visionær, hvorfor for en gangs skyld ikke være dér, hvor man siger: Vi er med til at gøre en god forebyggende indsats, vi er med til at gøre livet bedre for københavnere? Det vil Dansk Folkeparti gerne være med til at sætte et fingeraftryk på.

Grete Henius (C): Jeg vil gerne tage mit udgangspunkt i det, Venstres ordfører, Martin Geertsen, sagde om livets – ordret – her og nu-fornøjelser. For hvem? Livets her og nu-

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 4. oktober 2001**

fornøjelser for den fede, men ikke for os andre, når vi er ude i trafikken og dårligt kan nå at køre over, fordi der er en eller anden tyksak, der skal vralte over i lavt tempo, er ikke nogen fornøjelse for den, der skal passe på ikke at køre den tykke over.

Det er ikke nogen fornøjelse for dem, der ikke ryger, at skulle opholde sig i et lokale, hvor folk for at få glæde af deres her og nu-fornøjelse er ved at ose hele lokalet til, så vi andre kan hoste og pruste med den bronkitis, vi har pådraget os af at tilbringe alt for meget tid med storrygere.

Det er ikke nogen fornøjelse for os andre at være sammen med en beruset mand, der vælter hen ad gaden og taler i tunger. Det er muligt, det er en fornøjelse for ham, der er hønefuld, men det er altså ikke nogen fornøjelse for os andre at være sammen med vedkommende.

Så de der her og nu-fornøjelser – for min skyld må folk æde, drikke og ryge sig ihjel, bare vi andre kan få lov at være i fred, rent ud sagt.

Når det er sagt, så vil jeg gerne sige, at jeg måtte jo være en slem tåbe, og det er jeg muligvis også, men jeg måtte være endnu mere end en slem tåbe, hvis jeg mente, at det ikke var en kommunal opgave at gå ind og fortælle folk, hvad det er for skader, man pådrager sig, når man æder, drikker og ryger. Jeg vil ikke engang sige »spiser«, jeg vil sige »æder«, for det er det, der er tale om i mange tilfælde.

Der er mange danskere, der ikke forstår selv de enkleste budskaber, men jeg nægter at tro, at folk ikke har begrebet, hvad det er for omkostninger der ligger i at æde, drikke og ryge. Det er folk, der ikke ønsker at ændre denne levevis, det er folk, der vil have livets her og nu-fornøjelser og så blæse være med, om det også er en fornøjelse for alle os, der skal leve i det samme rum og i det samme samfund. For slet ikke at tale om, at vi altså også skal betale for alle de skader, de rygende, ædende og drikkende pådrager sig.

Jeg synes, det var bedre, om man kunne betale for de skader, folk pådrager sig ved normal levevis. Men vi skal altså også betale for alle de mennesker, der ligger på hospitalet, fordi de er blevet trafikskadet af at blive kørt over af en drukkenbolt.

Men hvad jeg synes, man skal gøre, når man kommer med sådanne tykke værker, er at begynde med sig selv. Intet sted i udlandet, jeg har besøgt, offentlige institutioner, byder man tobak til sine gæster. Men på Københavns Rådhus har man stadig væk denne altmodiske idé med, at der skal gå betjente rundt med sølvpletbakker eller rustfri stålbakker med en eller anden papirserviet med hulmønster og byde tobak, cigarer af forskellig art, cigaretter med og uden filter, og jeg skal komme efter jer.

Hvordan ser det ud i kommunens institutioner? Er det muligt at komme på plejehjem i denne her kommune og være med i aktiviteterne på plejehjemmet uden at blive røgforgiftet? Nej, det er det ikke, for man har en opholdsstue på plejehjemmet, og det er der, det foregår. Og hvis man ikke kan holde det ud, fordi man har bronkitis eller astma på grund af rygerlunger måske, eller fordi man nu altså har astma eller bronkitis, ja, så kan man låse sig inde på sit værelse. Det var dog snarere rygeren, der burde låse sig inde på sit værelse og ikke genere andre.

Jeg har rejst det spørgsmål, om man ikke, næste gang man skulle indrette et plejehjem, kunne være foregangskommune og sige: Vi laver nu et plejehjem, hvor der ikke ryges. Her kan de mennesker, der ikke kan tåle røg, søge om at komme hen, når de har behov for at komme på plejehjem. Og personalet får selvfølgelig også at vide, i denne institution ansætter vi kun personale, der ikke ryger. Det ville der være en idé i, i stedet for hele tiden at komme med pegefingern over for alle de andre, for det viser sig jo, at det alligevel ikke hjælper.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 4. oktober 2001**

Gå selv i spidsen, gå i spidsen, sørg for, at man kan opholde sig uden for denne sal, selv om jeg godt ved, at det er her, man bør opholde sig, men sørg for, at borgerrepræsentanterne også kan være andre steder end i denne sal under møderne. Man kan ikke være derude, og man kan ikke være derude.

Den mad, vi får serveret, der har været forskellige leverandører, men hvad får vi nu? Store, panerede fedtopsugende ...

2. næstformand (**Bente Frost**): Grete Henius, det er ikke lige det, det drejer sig om.

Grete Henius (C): Jo, det er det, det drejer sig om, og jeg er så træt af, at formanden altid afbryder mig, når jeg siger noget ...

2. næstformand (**Bente Frost**): Det er den kommunale sundhedsplan.

Grete Henius (C): Ja, men det er den kommunale sundhedsplan, og jeg synes, at kommunen skulle gå forrest, og kommunen skulle sørge for, at den mad, der blev serveret herude, ikke bestod af fed ribbenssteg, fede frikadeller og fed fiskefilet med remoulade.

Det samme synes jeg, man skulle sørge for, når man skal servere mad for byens borgere, det være sig på plejehjem eller for børn i børnehaver. Og jeg synes heller ikke, det ser godt ud at se børnehavepersonalet gå tur hen ad gaden med små børn, 3 pædagoger, hvoraf de 2 røg. Så kan man sige, det var ude i fri luft. Ja bevares, men det var dog i børnenes påsyn, det syntes jeg så meget dårligt ud. Jeg synes, kommunen skulle begynde med sig selv, inden den laver så omfattende planer, som handler om, hvad alle andre skulle gøre. Jeg synes, kommunen skulle gøre noget selv.

2. næstformand (**Bente Frost**): Ja tak, der bliver trukket et minut af taletiden i 2. runde.

Henrik Morgen (B): Jeg ved ikke, om fru Henius glemte at sige, at hun i øvrigt mener, at Kartago bør ødelægges. Men det er da rigtigt, at det er en sund ting at starte med en selv. Det synes jeg bare ikke friholder os for at diskutere og planlægge, hvordan vi forbedrer folkesundheden generelt.

Forebyggelse er helt centralt, helt vigtigt, når vi taler sundhedspolitik, og i særdeleshed, når vi taler sundhedspolitik i København, hvor vi jo har et underskud på det sundhedspolitiske regnskab så at sige.

Vi har ventet længe på at få denne sag færdigbehandlet, folkesundhedsplanen, politisk i hvert fald, men nu sker det. Vi synes, det er et godt indhold, planen har, men den er heller ikke uproblematisk. Det er et godt indhold, og det er en god plan, fordi den er bred, og det er også godt, og det er skidt. Det vil jeg komme lidt tilbage til.

Det er også godt, således som planen er tænkt, nemlig med en model, hvor vi på det politiske plan udstikker de strategiske pejlemærker, fru Grete Henius, og det er her, jeg mener, det er meget, meget vigtigt at have en politisk drøftelse og nogle politisk fastsatte mål.

Modellen her med, at vi herunder laver indsatsmål og endelig handleplaner, synes vi er helt rigtigt tænkt. Men vi må samtidig sige, at vi går da ud fra fra radikal side, at også handleplanerne i det mindste godkendes på udvalgsniveau, det vil sige i Sundheds- og Omsorgsudvalget, fordi man således politisk kan indfange uhensigtsmæssigt tilrettelagte initiativer, som

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 4. oktober 2001

måske udmærket falder inden for de overordnede strategiske målsætninger og indsatsmålene, men som der kan være andre problemer med.

Det er altså en af svaghederne ved planen, fordi planen er bred, og det er godt, og det er skidt. Det er bredt, fordi det er en overordnet plan, som skal være rammen om nogle mere præcise handleplaner. Men det er også skidt, fordi planen afslører, at vi mangler fokus i den københavnske forebyggende sundhedspolitik.

Et eksempel er Sund By-initiativet, i hvert fald efter radikal opfattelse. Vi har et Sund By-initiativ, som har kørt i en del år nu, og som muligvis har bragt mange gode resultater med sig, muligvis ikke. Sund By-initiativet er jo forudsætningen for, at vi overhovedet har en folkesundhedsplan til drøftelse, og det er i hvert fald en god ting.

Men Sund By og folkesundhedsplanen, som den ligger her i udkast, viser også, at der skydes med spredde hagl, og det tror vi ikke er særlig klogt. Vi tror, det er nødvendigt, at vi fokuserer meget mere på, hvilke områder vi tager udgangspunkt i og indsats over for, og at vi også fokuserer på, hvordan vi gør det.

I den forbindelse mener vi egentlig, at det er helt o.k., om man også i handleplanerne, når man kommer så vidt, forfordeler imellem bydelene, altså at man sætter ind over for de bydele, hvor der er størst behov for det, på den forebyggende og på den sundhedspolitiske arena.

Det er også helt o.k. efter vores opfattelse, det er faktisk helt nødvendigt, at alt folkesundhedsarbejde her i København tager udgangspunkt i de lokale forhold, i det lokale netværk, de lokale behov, de lokale institutioner, og det er præcis det, handleplanerne bør gøre.

Derfor har vi ingen problemer med at stemme for planen, som den ligger, men vi vil dog sige til de politisk ansvarlige, til administrationen, forvaltningen, at vi forventer i hvert fald, at handleplanerne tager et konsekvent lokalt udgangspunkt.

Det er så det, som planen ikke handler om, nemlig metoderne. Målsætningerne er vi enige om, de er brede, indsatsområderne må vi fokusere på, og metoderne til at lave det forebyggende arbejde, som jo bliver beskrevet i handleplanerne, må vi insistere på tager et helt konsekvent lokalt bydelsmæssigt udgangspunkt.

Det er i øvrigt noget, som jeg har sagt flere gange under udvalgsbehandlingen, kan jeg sige til Bente Møller, så det passer ikke helt, at der slet ikke har været nogen pingpong. Et eksempel på, at der faktisk kom noget ud af det synspunkt, er den glimrende pjece, der er lavet på grundlag af det statistiske materiale, som netop dokumenterer, at sundhedstilstanden og -forholdene er så vidt forskellige i bydelene. Det skal vi forholde os til, og vi skal ikke dele sol og vind lige, vi skal ikke nødvendigvis have Sund By-butikker i samtlige bydele. Vi skal måske have større butikker, hvis vi overhovedet skal have butikker, der er lukket, når folk er hjemme i bydelene, nogle større butikker, nogle færre enheder, der alle er forankret hos andre institutioner. Det er i hvert fald, hvad vi ser for os af perspektiver.

Vi vil derfor støtte planen, som den ligger, men vi vil appellere om et konsekvent lokalt udgangspunkt i de konkrete handleplaner, som vi ønsker – jeg beder om, at taletiden bliver overført – bliver godkendt også politisk, men ikke diskuteret i bund og grund politisk.

Så vil vi endelig indlevere et helt konkret ændringsforslag, og det lyder som følger:

»Der gennemføres snarest en uafhængig evaluering af Sund By-initiativets resultater og effekter til dato med udgangspunkt i de enkelte bydele.«

Lars Hutters (L): Udgangspunktet for den meget brede debat i aften i Borgerrepræsentationen er den beklagelige kendsgerning, at København har så stor en overdødelighed som ud-

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 4. oktober 2001

tryk for, at vi desværre ikke har den kvalitative sundhedstilstand, som stort set alle ordførere synes, vi skulle have.

Jeg kan ikke lade være med at tænke på, at for 10 år siden blev der med stor entusiasme drøftet strategien for »Sundhed for alle år 2000«. Nu har vi passeret år 2000, og desværre er de kedelige kendsgerninger ikke forrykket særlig udtalt.

Mange af ordførerne her i aften har lagt meget stor vægt på, hvad der naturligvis også er sandt, at ansvaret for, at man får nogle af livsstilssygdommene, naturligvis må være hos individet selv. Det er ubestridelige kendsgerninger. I den sammenhæng kan jeg ikke lade være med at forespørge sundhedsborgmester Peter Martinussen: Er det ikke rigtigt, at der socialt er forskel, forstået på den måde, at de, der befinder sig i de højeste sociale klasser, som har et overskud i indkomst, overskud af ressourcer i sit arbejde, overskud i den måde, de bor på, helt anderledes har mulighed for, hvis vi ser ud fra, hvad statistikkerne viser, at undgå de såkaldte livsstilssygdomme?

Men det kunne jeg bare pege på, hvad jeg har nævnt nogle gange, når vi har haft de her debatter, at vi i Lægeforeningen jo har haft en omfattende, meget spændende konference – jeg var selv med til at arrangere den, så det ved jeg alt om – der hed »Dødsårsag – postadresse«. Og det var Sydhavnen, det drejede sig om, hvor man havde en gennemsnitlig levetid, som kunne sammenlignes med det, der er i ulandene, og som interessant nok også har den samme karakter i Haarlem i New York og i andre storbyer.

Jeg vil godt spore debatten ind på, at når man fra Københavns Kommunes side og fra Borgerrepræsentationens side vil gøre noget ud af det her, så er det selvfølgelig helt fint, at vi forsøger at gøre opmærksom på de individuelle muligheder. Men dér hvor vi, Københavns Kommune, Borgerrepræsentationen, har et politisk ansvar, det er, hvad vi fra vores side, fra Københavns Kommune, fra de forskellige udvalg, gør for at forhindre, at folk bliver syge.

Det er lige fra en fornuftig planlægning, så vi undgår de dødsulykker, som vi beklageligvis oplevede den 10. september, fordi der er for smalle cykelstier og for meget biltrafik. Biltrafikken i øvrigt, som er skadelig for hjerte-kar-systemet. Det er spørgsmålet om at sikre fornuftige, gode boliger og livsudfoldelser for så mange som overhovedet muligt, fordi det giver den ressource, som man overhovedet kan investere i, at man undgår livsstilssygdomme.

Der er jeg da enig med Henrik Morgen fra De Radikale, såvel som jeg tror, andre er det, at der hvor det så drejer sig om, og der hvor jeg fortsat mangler, til trods for at det er flere års sagsbehandling, der har været i det her, så er man ikke nået dertil, det er handleplanerne, det er handleplanerne, hvor man systematisk, hver eneste gang man har en sag, også ser det ud fra: Fremmer det sundhedstilstanden hos københavnernes?

De partier, der har ødelagt så meget for københavnernes, og det er Socialdemokratiet og de borgerlige, ved jo udmærket godt, at når man forhindrer ikke særligt rige mennesker i at komme i daginstitution, så skaber det dårlige opvækstmuligheder.

Når man forhindrer ældre mennesker i at få en fornuftig hospitalsbehandling på grund af nedskæringer, så fremmer det dødeligheden. Når man forhindrer svage ældre mennesker i at komme på plejehjem ved at lukke plejehjemspladser, jamen så fremmer det altså ikke nogen særlig hensigtsmæssig sundhedstilstand, for ikke at sige, at det fremmer dødeligheden.

Jeg kunne godt tænke mig at høre, ikke mindst fra de pågældende socialt uansvarlige partier, hvad man egentlig mener om det. Hvis vi skal tale om, at man skal fremme sundhedstilstanden i København, så er det ikke mindst os selv fra Københavns Kommunes side, der systematisk skal sætte ind med handleplaner. Det vil jeg godt have et svar på. Det har man undgået meget nær ved sådan bredt at pensle ud om alt det der individuelle ansvar, befolkningen

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 4. oktober 2001

har. Lad os få et svar, lad os høre, om I er politisk ansvarlige for at gøre reelt noget her fra Borgerrepræsentationen ved at sætte ind med handleplaner på de her områder.

2. næstformand (**Bente Frost**): Tak til Lars Hutters, som har et minut mindre i 2. runde.

Borgmester **Peter Martinussen**: Jeg er jo i den glædelige situation, at jeg kan starte med at sige tak til stort set alle ordførere. Jeg ved ikke rigtig, om Lars Hutters' konklusion var, at han stemte for eller imod denne plan, men det kan jeg jo ikke afgøre for ham.

Men i øvrigt hørte jeg mig frem til, eller lyttede jeg mig frem til, hedder det på dansk, at alle ordførere undtagen Martin Geertsen fra Venstre i virkeligheden vil stemme for planen. Jeg har også en tiltro til, at SF gør det. Det vil i virkeligheden sige, at der i aften tegner sig et meget, meget bredt flertal for en ny folkesundhedsplan for Københavns Kommune. Det vil jeg gerne starte med som udgangspunkt, og det vil jeg gerne sige tak til forsamlingen for.

Der er mange indfaldsvinkler til denne debat, der er mange aspekter i denne debat. Man kan sige, at det vel i virkeligheden ikke er så underligt, at udvalget har brugt lang tid på debatten, når man hører, hvor mange forskellige angrebsvinkler Borgerrepræsentationens partier også her i aften kan anlægge på denne sag.

Vi har i hvert fald fået understreget, at folkesundhed er noget, der kommer hele vejen rundt. Det handler både om balancen mellem individets eget ansvar for eget liv, egen livsstil og konsekvenserne af samme, som Grete Henius vel tegnede skarpt op end mange andre, og så balancen over til det, som Lars Hutters som sædvanlig tegnede skarpt op: Samfundets ansvar for, at vi alle lever sundt og godt.

Det, denne plan prøver, er jo i virkeligheden at tage højde for den balance, at anvise en vej, hvor kommunen på den ene side – og det er så også den første kommentar, men ikke den sidste, skal jeg sige til Martin Geertsen – vedkender sig sit ansvar for at skabe rammerne, livsbetingelserne for, at vi københavnere alle sammen med hver vores skavanker, og hvad vores valg nu end er, har muligheden for at vælge det sunde liv, og så lige præcis ikke at lande i den grøft, som Martin Geertsen påstår, vi er endt i, men han står altså alene med synspunktet, nemlig at vi står med de løftede pegefingre og siger: Det er din egen skyld. Sådan er det ikke.

Jeg tror, det handler om, at kommunen – og der er jeg meget enig med Lars Hutters, jeg håber ikke, det gør noget – i alle sine politiske beslutninger herinde tænker sundhedsforhold ind, nøjagtig som vi gerne vil tænke miljøforhold ind, nøjagtig som vi gerne vil tænke mange andre gode forhold ind.

Og først og fremmest handler det her vel dybest set om den banale iagttagelse, som er så hamrende svær at få ud af de beslutninger, vi træffer i denne sal, ikke på grund af partipolitiske forskelle, ofte på grund af forvaltningsmæssige forskelle, at få kommunen til at virke som én virksomhed udadtil. Det tror jeg i virkeligheden er den største obstruktion, der er for denne plan.

Jeg vil i hvert fald bare sige, at noget af den tid, vi har brugt i Sundhedsudvalget på at drøfte denne plan, ikke er gået med at diskutere partierne imellem, det skal jeg vende tilbage til. Der har været frugtbare indlæg flere steder fra, der har været med til at ændre planen, men det er i højere grad gået med at drøfte, hvordan vi nu på den ene side kunne få vedtaget en folkesundhedsplan, hvor vi vedkender os det, som jeg synes, Lars Hutters sagde, o.k., lidt skarpt, men nu er der jo også snart kommunevalg, men altså i hvert fald det, at der er en sammenhæng i det, vi laver som kommune på alle områder, og så alligevel ikke at træde nogen, undskyld at jeg siger det direkte, fagforvaltninger over tæerne.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 4. oktober 2001

Det er præcis derfor, vi har ændret planen derhen, at vi nu i aften, Lars Hutters, og derfor mener jeg roligt, Lars Hutters kan stemme for, han behøver ikke at være bange for at blive socialt uacceptabel, var jeg nær ved at sige, eller uansvarlig af den grund, slet ikke uacceptabel, men heller ikke uansvarlig. Fordi det, der sker i aften, er i virkeligheden, at denne forsamling med et meget bredt flertal vedtager nogle målsætninger, hvori der bl.a. står hamrende klart – og det er så svaret på Lars Hutters' spørgsmål til mig, som han godt kendte svaret på i forvejen, jeg vil gerne sige det – at selvfølgelig har også sundhedsaspektet en social vinkel og et socialt aspekt, og der er en social ulighed.

Godt nok handler det om, om Lars Hutters og jeg vælger at leve sundt, men vi har også hver vores sociale udgangspunkt for det, og der er andre, der har et andet udgangspunkt end det, vi har, og det afspejler sig i sundhedstilstanden, det afspejler sig i de bydelsmæssige forskelle, det afspejler sig i det, Henrik Morgen efterlyser, en lokal forankring af denne indsats. I virkeligheden er sundhedsarbejdet jo lokalsamfundsarbejde. Det mener jeg rent faktisk også det har været i denne by, siden Sund By-indsatsen startede i 1989.

Det slår vi også fast i aften. Vi slår også fast, at vi vil have den lokale forankring. Vi slår fast, at vi vil gribe ind mod den sociale ulighed, og vi erkender blankt, og det må jeg også gøre her fra talerstolen nu, at vi ikke har facitlisten på, hvordan vi løser det, i ærmet. Jeg tror, det kræver mere dybtgående forandringer, end en folkesundhedsplan kan klare her og nu.

Men det er jo vigtigt, at vi erkender de sammenhænge, som Lars Hutters efterlyser. Det mener jeg faktisk, vi gør, og dermed rent faktisk også de sammenhænge, som Henrik Morgen efterlyser. Det er derfor vi i Socialdemokratiet, som vores ordfører sagde det, er så glade for, at vi nu når frem til en målstreg – ikke målstregen, men én målstreg.

Vi beder så alle forvaltninger, alle udvalg om at lave handleplaner. Det gør vi i respekt for deres ressortområder, men også i erkendelse af, og det er jo denne forsamling, der sørger for det, at tingene hænger sammen.

Jeg vil også gerne bede om lov til at gå lidt videre her i 1. runde mod ikke at trætte forsamlingen i 2. runde ...

2. næstformand (**Bente Frost**): Der er 10 minutter i 2. runde.

Borgmester **Peter Martinussen**: Hold da op, det skulle du aldrig have sagt ... (*Afbrydelse*). Tak for det, nej, jeg forstod opfordringen.

Jeg vil bare sige, at det her handler om, at vi beder alle forvaltninger og alle udvalg om nu at sætte sig ned med baggrund i deres eget ressort, med baggrund i deres bedre ressortkendskab, end vi har i Sundhedsudvalget, for det erkender vi blankt, men også med baggrund i de målsætninger og den sammenhæng, som Lars Hutters, Henrik Morgen og andre efterlyser og sige: Hvad kan vi gøre på vores område?

Jeg tror, det er stærkere, end at vi sidder og vedtager, om antallet af spiritusbevillinger skal sættes 5, 10 eller 15 pct. ned for at nå de mål, vi har sat os, for nu at nævne noget, der rent faktisk spøjte i det første udkast til planen her, men som er taget ud af et i øvrigt enigt Sundhedsudvalg.

Det fører mig så over til Martin Geertsen, som jo i aften løftede, og undskyld, at jeg nu siger det direkte, mere af sløret for Venstres holdning til folkesundhedsplanen, end det er lykkedes at få løftet igennem flere års udvalgsarbejde, og det skal Martin Geertsen jo ikke have utak for.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 4. oktober 2001

Jeg må så sige, at jeg synes, det er et lidt pauvert budskab. Man kan angribe det, som Grete Henius gør det, som Henrik Morgen gør det, som Lars Hutters gør det, eller som Winnie Berndtson gør det, for nu også at nævne min egen partikammerat, det kan man vælge efter temperament, ideologi og udgangspunkt.

Jeg synes, at det her efterlader billedet af Venstre, for så vidt ikke overraskende, men jeg synes bare, det er meget interessant at konstatere det måske netop i dag tæt på kommunevalget, at nu melder Venstre endelig politisk ud, og det er rart, det sker ikke så tit, men at man rent faktisk står tilbage som partiet, der ikke vil det fælles sociale ansvar.

Det overrasker mig ikke, men jeg synes alligevel, det er interessant at påpege det, fordi Venstre i så lang tid har prøvet at optræde i en, ja Anders Fogh har gjort det mere end mange andre, men der er jo meget sammenhæng mellem, hvad Venstre gør på landsplan og kommunalt, som det socialt ansvarlige parti, der forstod den sociale nød, som ville sørge for, at der blev grebet stærkt ind og sørget for en stærk social indsats.

I aften melder man klart ud, hvad Venstres socialpolitik er. Det får udtryk gennem holdningen til folkesundhedsplanen: Klar dig selv, du er din egen lykkes smed, det offentlige skal ikke blande sig. Vi vil natvægterstaten på dette område, der ikke kan noget, der ikke vil noget, der ikke tør noget, der ikke har nogen mening om noget.

Jeg synes, det er i orden. Jeg synes for så vidt det er velgørende, at vi får Venstre ud af busken, det har været længe. Jeg synes, det er velgørende, at Venstre smider den der sociale ham, man prøver at bruge, for både landspolitisk og kommunalpolitisk at lægge en anden profil, så man kan søge ind mod midten og vise, at vi er åh så socialt ansvarlige.

I virkeligheden er man hamrende ligeglad med dem, der ikke kan klare sig selv. Venstre anerkender ikke nogen social ulighed. Dette også sagt til oplysning for Lars Hutters, hvis han skulle vælge at gå i valggruppe derovre igen, det tror jeg nu ikke, belært af erfaringen.

Men Venstre anerkender ikke nogen social ulighed i sundhed. Venstre anerkender ikke andet, end at det er folks egen skyld, og det uanset om det er parcelhusejeren, der drikker for meget, eller det er den hjemløse, der ikke kan klare sig selv, eller hvad det er. Det offentlige skal bare ikke blande sig.

Folkesundhedsplaner duer ikke, det er offentlige pegefingre, på trods af at vi rent faktisk gennem lang tid i udvalget har prøvet at fjerne præcist pegefingermoralen fra det her og prøvet at lægge en social dimension ind i planen, og vi har taget imod et hvilket som helst konstruktivt ændringsforslag, også fra Venstre. Jeg tør godt påstå her uden at røbe for meget fra udvalgsarbejdet, at der ikke er ét ændringsforslag fra Venstre, der ikke har fundet vej til planen.

Men o.k., det er egentlig meget velgørende at se det. Til gengæld vil jeg så godt sige tak til de mange andre partier fra vidt forskellig ideologisk side, der går sammen om denne plan og selvfølgelig fortsat vil være uenige om virkemidler, om indfaldsvinkler på det, og som selvfølgelig også vil forbeholde sig ret til at kigge på handleplanerne fra de enkelte udvalg, men dog står sammen om en fælles forpligtelse til, at kommunen skal skabe rammer for det sunde liv.

2. næstformand (**Bente Frost**): Borgmester Peter Martinussen har brugt 4 minutter af sin taletid fra 2. runde.

Jette Bergenholz Bautrup (A): Jeg vil også sige, at jeg er da utroligt glad for, at der er så stor en opbakning til denne folkesundhedsplan. Det har jo været en lang proces, den har jo

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 4. oktober 2001

været utroligt mange udvalgsmøder igennem. Men jeg synes, vi er nået frem til nogle gode mål.

Det er da rigtigt nok, der er forskel på de forskellige bydele, det har vi da bemærket. Der er nogle bydele, hvor det er overvægtige, der er nogle bydele, hvor det er andre indsatsområder, vi skal gå i gang med.

Men når det er på tværs af de forskellige udvalg, så er det jo også, fordi det her handler lige så meget, hvis vi går ind omkring det sociale, hvis vi går ind omkring overvægtige børn, så er det sådan i dag, at man på skolerne i dag anbefaler, at børnene kommer på Julemærkehjem, dvs. væk fra forældrene. Det er børn, som mange gange har et lille selvværd, de taber sig, nogle taber sig måske på de 3 måneder, de er væk, omkring 15 kg. De kommer hjem, og forældrene har ikke lært, hvordan det er man egentlig leverer en sundere mad, hvordan det er man hygger sig. Det er ikke kun med slik, eller hvad der nu ellers er til, men det er lige så meget med aktiviteter. Hvordan og hvorledes er det familierne egentlig fungerer, hvis ikke det er sådan, at forældrene også går ind med de tiltag, man kan, det kan være via Sund Bybutikkerne, men det kan også være projekter, der skyder op, græsrodder, som ønsker at gøre en indsats i de forskellige områder. Det kunne f.eks. være det, at man ... jeg ved ikke, bare lige så jeg kan høre mig selv derovre. Det kan godt være, sundhedsplanen ikke interesserer dem dernede.

Men der er mange forskellige måder, hvor man kunne gå ind og lave nogle tiltag, gå ind og lave noget forebyggelse, og det er faktisk det, jeg ser med denne plan, at der er så mange forskellige måder, vi kan lave denne sundhedsplan på i alle bydele, og vi kan tage fat på alle ting. Derfor hilser jeg det meget velkommen, og jeg er meget enig med mine partifæller, som har været oppe og ligesom redegøre for, hvad vi i Socialdemokratiet mener.

2. næstformand (**Bente Frost**): Nu går vi til 2. runde.

Winnie Berndtson (A): Ja, Martin Geertsen, nu er det jo ikke forbudt for et medlem af Borgerrepræsentationen at tage ordet. Det er derfor, vi er her. Også i udvalgsarbejdet må man, Martin Geertsen, godt sige, hvad man mener.

Jeg forstår simpelt hen, ganske enkelt ikke Venstres holdning. Venstre ved lige så godt som os andre, at da vi fik præsenteret det første oplæg til folkesundhedsplan, kiggede vi på det og kiggede vel også rundt på hinanden og sagde: Nej, sådan skal det ikke være. Men så var der nogle, der gjorde noget ved det, og så var der nogle, der lod være, og så kan det jo ikke nytte noget, at man kommer rendende her i aften og holder et eller andet ideologisk indlæg, som skulle sandsynliggøre, at Venstres holdning til folkesundhedsplanen har noget generelt med deres politisk-ideologiske ståsted at gøre.

Jeg vil sige til Martin Geertsen, at vi har ansvaret for, at københavnernes dør tidligere, for vi kan gøre noget ved det. Det er vores ansvar, at københavnernes har et dårligt liv, for vi kan vælge at gøre noget ved det, men vi kan også vælge at lade være. Hvis Venstre vælger at lade være med at se realiteterne i øjnene ved at lade være med at deltage i arbejdet omkring en sundhedsplan, ende med at stemme imod et forslag, man end ikke har gidet give et alternativt bud på, så har man sagt, at man ikke vil folkesundhedsarbejdet, og så må man tage ansvaret for, at der er folk i denne her by, som dør af det usunde liv, fordi man har valgt ikke at gøre noget ved det, vel vidende, at der er metoder til at gøre det. Men det er Venstres valg, og de skal være så hjertelig velkommen.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 4. oktober 2001

Venstre taler så meget om penge, penge, penge til sygehuse, til behandling, til behandling, til behandling. Det er meget omkostningsfuldt for samfundet at behandle, men det er også meget omkostningsfuldt for den enkelte at blive behandlet og være syg og blive behandlet. Så hvorfor dog ikke gå den anden vej og forebygge i stedet for at behandle og behandle og behandle?

Dansk Folkeparti efterlyser noget omkring de for tykke. Jeg skal bare lige minde Louise Frevert om, at der både er temaet »flere skal spise sundt« og »flere skal bevæge sig« som de to temaer, der tilsammen skal gøre noget ved de mange overvægtige.

Til Lars Hutters vil jeg sige, at jeg tror, vi grundlæggende er meget enige om, hvad det er for et ansvar, vi har, når vi gang på gang kan se, at det ikke går københavnernes bedre, men at det går dem dårligere. Det kan vi rent faktisk gøre noget ved.

Lars Hutters fik indsneget en lille misforståelse, tror jeg, en sandsynliggørelse af alt det dårlige, Socialdemokratiet havde gjort, ved at sige, at de ikke så riges børn var nødt til at blive hjemme, for de kunne ikke komme i daginstitution. Nu er det jo sådan i denne by som i resten af landet, at de ikke så riges børn kommer gratis i daginstitution, og det har vi trods alt ikke kunnet afskaffe i København, og det har vi heller ikke til hensigt i Socialdemokratiet at foreslå afskaffet.

Men bortset fra det har Lars Hutters jo ret i, at vi også, og det nævnte jeg også i mit første indlæg, når vi tager udgangspunkt i arbejde og økonomi og sociale netværk, kan aflæse det folkesundhedsmæssigt, og det bliver vi nødt til at gøre noget ved, for vi kan se, at sådan er det.

Til De Radikales forslag vil jeg sige, at vi ikke vil have en ekstern evaluering eller en evaluering af Sund By-butikkernes arbejde. Det evaluerer vi faktisk løbende, og lige i øjeblikket er vi jo i gang med at kigge på, hvilken funktion det er Sund By-butikkerne skal have i forhold til det øvrige sundhedsarbejde. Det mener jeg sagtens vi kan kigge på og ændre, uden at vi behøver at vente på, at der sker en evaluering af det. Altså vi er faktisk i gang med at kigge på det allerede nu, så det synes jeg bare, vi skal fortsætte med.

2. næstformand (**Bente Frost**): Så er det fru Grete Henius, der har minus 1 minut.

Grete Henius (C): Det er hovedsagelig til Lars Hutters.

I den tredje af de sager, som vi nu behandler under ét, altså den, der hedder 372/01, er der på side 7 en udmærket oversigt. Alle har selvfølgelig læst indstillingen, jeg vil ikke tro, at alle kan den udenad, jeg kan den i hvert fald ikke udenad, men jeg kan godt ideen i den.

Jeg har netop lige været nede og kigge igen. Se, en af de højeste gennemsnitslevealdre for mænd ligger i Indre By, 70 år. I Indre By, som er så trafikeret, som har så mange biler, og som er så forurenet, får vi altid at vide, kan man altså ikke desto mindre leve, til man er 70 år i gennemsnit, mens ude i Kongens Enghave, som ikke er nær så trafikeret som Indre By, hvor der ikke er nær så meget forurening som i Indre By, kan man kun leve, til man er 64,4. Det er dog immervæk en forskel på 5,6 år.

Så jeg synes, at Lars Hutters, ikke som talsmand for alle de venstreorienterede, men det er en sang, de venstreorienterede meget ofte synger: Uh, det er forureningen. Det mærkelige er, hvorfor hører man ikke folk sige: Det er os selv, det er vores egen skyld?

Men når jeg har sagt det, så vil jeg gerne sige, at jeg finder, ligesom mange andre ordførere har givet udtryk for, at det er en kommunal opgave at gøre folk opmærksomme på, hvad det er for risici, de udsætter sig selv for ved at æde, drikke og ryge.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 4. oktober 2001

Det er også derfor jeg synes, at vi skal stemme for sundhedsplanen og for alle 3 ideer, der ligger her. Det er fordi jeg mener, at når folk ikke kan finde ud af det ved egen drift, ja, så må der jo være nogle, og det bør så i al sund fornufts interesse være den, der skal betale gildet for at have alle de syge gående omkring.

Men altså bare vi kunne slippe for, og det er også kun Lars Hutters, jeg har hørt sige det, men jeg har til gengæld hørt det mange gange, bare vi dog kunne slippe for at høre, at det er bilerne, der forurener, det er bilernes skyld, at vi dør.

Nu ved jeg godt, man ikke kan lave statistik på et enkelt tilfælde, men jeg kan fortælle, at jeg bor midt i den mest trafikerede del af Københavns Kommune. Jeg får aldrig hoste, og mine øjne løber aldrig i vand, når jeg går ned igennem disse forurenede, trafikerede gader, men de løber i vand, når jeg bevæger mig ud i frokoststuen, hvor der ryges som afsindigt. Så jeg tror ikke på, at det er bilernes forurening, vi skal hænge os op på. Men det er så dejligt, for det er ligesom ikke os selv, og det er noget, vi ikke sådan rigtig selv er herre over.

Nej, vi må gribe i vores egen – og nu ved jeg godt, at der vil blive fnis fra de puerile medlemmer – barm, kommunen må også gribe i sin egen barm og sikre, at den sørger for, at de ydelser, den er ansvarlig for, i hvert fald er i top.

2. næstformand (**Bente Frost**): Så er det Martin Geertsen, som kun har 3½ minut.

Martin Geertsen (V): Jeg synes sådan set, at en lang række, en meget lang række af de socialdemokratiske ordføreres betragtninger omkring Venstres politik i og for sig taler for sig selv.

Der var en lille ting, jeg syntes, det er værd at hæfte sig ved, og som i virkeligheden også meget godt illustrerer, hvad det er man har gang i, nemlig et kommunalt selvsvingsprojekt. Det var Winnie Berndtsens meget klare, faktisk klokkeklare afvisning af at tale om en eller anden form for ekstern evaluering af, om dele af eller alle Sund By-butikkerne overhovedet skulle udsættes for en evaluering. Det synes jeg i virkeligheden illustrerer meget godt det radikale forslag, hvad det er for en tankegang, der ligger bag.

Så vil jeg sådan set ikke beskæftige mig mere med de socialdemokratiske ordførere, som jeg synes taler for sig selv. Jeg vil i virkeligheden vende mig til noget af det, Lars Hutters sagde, hvor jeg et meget langt stykke hen ad vejen var enig, i hvert fald enig i det, jeg tror, jeg hørte, den der diskrepans, som det hedder med et fint ord, mellem de svagest stillede københavnere og de mere velstillede og ressourcestærke københavnere.

Hvis man forholder sig til de svagest stillede københavnere, så gør vi jo allerede en masse i øjeblikket. Peter Martinussens borgmesterkollega, som også er socialdemokrat, Winnie Larsen-Jensen, er jo formand for et udvalg og borgmester for et udvalg, hvor man jo gør en masse for de svagest stillede københavnere, også i forhold til at hjælpe dem ud af nogle af de misbrugsproblemer, som mange københavnere desværre har.

Hvis vi ikke gør nok for de svagest stillede københavnere, så ved vi det i hvert fald, så går vi i hvert fald alle sammen rundt med en kollektiv dårlig samvittighed over, at vi ikke gør nok for de svagest stillede københavnere. Så for lige at forholde mig til spørgsmålet om ulighed i sundhedsvæsenet og uligheden i måden at behandle københavnere på, at enten gør vi i forvejen en del, eller også er vi i hvert fald opmærksomme på, at vi ikke gør det, og så går vi i varierende grad rundt med en dårlig samvittighed over, at vi ikke gør det.

Det, jeg anker over i forhold til den her plan, er den resterende del af københavnere, alle de andre københavnere, alle de københavnere, som sådan set lever i nogenlunde bedste velgå-

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 4. oktober 2001

ende, men som måske ryger for meget eller drikker for meget, men godt er klar over, at de gør det. Det er dem, jeg anker over, at vi sætter ressourcer af til at etablere store, forkromede planer for at henvende os til. Det er efter min opfattelse ressourcespild i forhold til at kunne anvende midlerne til nogle af de stakkels mennesker, som ikke befinder sig i Winnie Larsen-Jensens forvaltning endsige udvalg, men nogle af de mennesker, som borgmester Winnie Larsen-Jensen beskæftiger sig med, nogle af de mennesker som hun har tilbud til i sin forvaltning.

Jeg synes, at man skulle overveje, om ikke det var en pointe at hæfte sig ved, om ikke alle de almindelige københavnere, alle de københavnere, der lever på bedste vis, bliver trætte af de løftede pegefingre, om ikke de bliver trætte af at lytte til, at de skal have støttende miljøer for at kunne klare sig igennem tilværelsen.

Jeg synes, hvis man vil tænke folkesundhed, så skal man tænke folkesundhed primært i forhold til de grupper, der virkelig har behov, og det er de socialt svagest stillede. Så jeg forstår sådan set godt den pointe, som Lars Hutters forsøgte at bringe på banen her før.

Hanne Nielsen (A): Det, der bringer mig på talerstolen, er hr. Martin Geertsens i sit første indlæg helt klare, voldsomme afstandtagen fra denne ganske udmærkede plan.

Jeg vil gerne bede hr. Martin Geertsen komme op og forklare ikke blot Borgerrepræsentationens medlemmer, men også en undrende befolkning, der har forholdt sig til den indstilling, vi tager stilling til i dag, nemlig at et enigt udvalg har tiltrådt denne indstilling, at der ikke ligger nogen forbehold, at Økonomiudvalget har forholdt sig til det, og at Venstre heller ikke her har taget noget som helst forbehold eller afstand fra planen. Det vil jeg meget gerne have, at hr. Martin Geertsen giver en forklaring på.

2. næstformand (**Bente Frost**): Lars Hutters har brugt 1 minut for meget i første omgang, så der er kun 4 minutter tilbage.

Lars Hutters (L): Jeg tror godt, at borgmester Peter Martinussen ved, hvilken hjertesag for mig vi rent faktisk behandler under det nuværende dagsordenspunkt, fordi det er det.

Jeg vil også godt sige, at det glæder mig meget, og jeg ved, at det er ment, at borgmester Peter Martinussen her fra talerstolen siger, at borgmesteren, og jeg går ud fra også Socialdemokratiet, jeg synes også, jeg hørte det fra de andre socialdemokratiske ordførere og andre, der har været på talerstolen i aften, skal forsøge hver eneste gang vi har planlægning og initiativer, så indtænker man sundhed, ligesom man gør med miljø. Det er noget, der for mig virkelig rykker.

Jeg synes, det er godt, og min opfattelse, min vurdering er, at gør man det, og det tror jeg, man vil gøre, så får man en mulighed for at bryde, om man så må sige den onde cirkel. Så det vil jeg utrolig gerne takke for.

Så vil jeg også sige, at selvfølgelig er der også sket noget her i København. Jeg tror, at når man ser det store engagement og entusiasme, der er i en bred del af befolkningen i København med at deltage i forskellige former for arrangementer, hvor man løber, hvor man gør andre ting, så viser det, at der trænger et budskab igennem.

Jeg er også glad for at høre Socialdemokraterne og også Martin Geertsen fra Venstre, at man er utroligt meget opmærksom på, at der er altså socialt svage grupper, som ikke har de ressourcer til helt at komme op og kunne gøre de der ting, men at man ville gøre det.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 4. oktober 2001

Så derfor vil jeg da også godt sige til min gode veninde Grete Henius fra De Konservative, at alle andre forstod mit hovedbudskab, at min bekymring var, om man var opmærksom på, at der skulle være handleplaner for uligheden i sundheden, og der var det altså spørgsmålet om de socialt svage.

Jeg går ud fra, at Grete Henius, som vældig godt har kigget på de forskellige figurer, om ikke Grete Henius vil se på og lægge den kurve for middellevetiden for mænd i Indre By sammen med middelindkomsten for Indre By og gøre det tilsvarende for Sydhavnen. Jeg kan se, at Grete Henius har gjort det, og Grete ved, at de 2 kurver passer sammen, og det er mit hovedbudskab ...

2. næstformand (**Bente Frost**): Ikke direkte tale, hr. Lars Hutters.

Lars Hutters (L): Nå, nu har jeg den fornøjelse at blive skældt ud af formanden. Så begynder jeg at være i mit es.

Men må jeg så i øvrigt afslutte med at sige, at det jo ikke skal friholde, at nu er det ikke kun forurening, men det er altså trafikdødsfald, hvor bilerne desværre spiller en rolle. Det skal man altså også medtænke, når man drøfter den slags ting, lige så vel som når man drøfter kultur og idræt, at man sørger for, at der er tilbud til, at hele den, om man så må sige sundhedsmassebevægelse, som jeg er så optimistisk trods alt at se, får muligheder for at deltage.

Men borgmester Peter Martinussen, jeg var meget glad for de bemærkninger, borgmesteren kom med, så jeg stemmer selvfølgelig for.

2. næstformand (**Bente Frost**): Så er det fru Bente Møller, men fru Bente Møller har jo brugt sin taletid, så der er sådan set 3 minutter fra 3. runde, hvis man vil bruge dem nu eller vente til 3. runde ... (*Afbrydelse*). Ja, men det kan maskinen ikke finde ud af. Vi tager Winnie Berndtson og starter hermed 3. runde.

Winnie Berndtson (A): Jeg skal gøre det meget kort, og det er igen til Martin Geertsen. Nu står han heroppe og lader, som om det lige pludselig er et meget stort problem og en eller anden dybsindig analyse omkring, at vi ikke vil have en ekstern evaluering.

På det forrige møde i Sundheds- og Omsorgsudvalget behandlede vi Sund By-butikkerne på baggrund af et oplæg fra forvaltningen om, hvordan de fungerede, og på baggrund af et forslag fra forvaltningen om, hvordan man syntes, de skulle fungere. Der var ikke nogen, der på det møde rejste tvivl om, om forvaltningen var i stand til at frembringe et kvalificeret grundlag. Der tog vi drøftelsen, og vi gik i gang, og vi blev enige om nogle ting, der skal undersøges, og vi arbejder videre med det.

Nu skal det lige pludselig gøres til et problem, at vi ikke vil have en ekstern undersøgelse. Altså undskyld mig, men for 14 dage siden var grundlaget for drøftelsen i orden. Det er det åbenbart lige pludselig ikke mere.

Til Martin Geertsen kan jeg oplyse, at mig bekendt er det hele Den Socialdemokratiske Gruppe, der støtter folkesundhedsplanen, så uanset Winnie Larsen-Jensens storslåede arbejde kan hun også godt se perspektivet i, at der er nogle andre, der arbejder ud over hende med dette emne.

Jeg synes, at Martin Geertsen skulle vende ansigtet til musikken og deltage. Hvis Martin Geertsen vil være med til at diskutere metoder, det tror jeg, at Martin Geertsen gerne vil, for

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 4. oktober 2001**

det han anklager allermest, det er de løftede pegefingre. Vend ansigtet til musikken, vær med til at deltage.

Når denne her plan er vedtaget, så skal vi i gang med at snakke metode, og der tror jeg, at vi er mange, der er enige i, at der måske er lidt for mange løftede pegefingre og lidt for lidt glæde i vores folkesundhedsarbejde, og det må Martin Geertsen gerne være med til at deltage i, også selv om han stemmer imod i aften.

Bente Møller (Ø): Jeg skal gøre det kort.

Jeg vil sige til fru Grete Henius, at Enhedslisten til enhver tid vil støtte et forslag om, at der ikke bliver delt tobak rundt ved arrangementer her på Rådhuset. Det synes vi også er et besynderligt signal, og jeg erindrer, at vi flere gange har talt for, at man også får mulighed for at spise fedtfattigt, når man er til møder. Og så ikke mere om det.

Så vil jeg sige til Henrik Morgen, at Enhedslisten ikke kan støtte De Radikales ændringsforslag. Før politikerne i Københavns Kommune får lavet nogle handleplaner, der overhovedet viser, hvad det er for nogle visioner vi vil have, og hvad det er for noget arbejde vi skal have lavet, så ville vi ikke ane, hvad vi skulle bruge en evaluering til, uanset hvem der lavede den.

Til gengæld vil Enhedslisten gerne støtte, at udvalget får oversendt årsberetningerne fra samtlige Sund By-butikker, fordi jeg tror, vi er nødt til at starte der, at vi er nødt til at finde ud af, hvad det er de Sund By-butikker laver, fordi det må vi vel erkende, at vi ved meget, meget lidt om.

Men så længe vi heller ikke ved, hvilken retning vi vil gå i, fordi vi kun har fået lavet dispositionen og ikke handleplanerne, så er det også svært at finde ud af, hvad det så er for nogle redskaber, vi skal bruge i forhold til de handleplaner. Når vi engang har fået lavet dem, så vil vi gerne være med til at kigge på, hvordan vi kan gøre dem til virkelighed.

Marlene Krogh (F): Det var faktisk min mening, at jeg ikke ville op og sige noget i denne sag. Jeg synes, det er en svær sag at behandle. Jeg synes, det er utrolig svært at snakke folkesundhed. Og jeg synes, det som politiker er at lægge nogle ord i munden på folk, som jeg kan være i tvivl om, om vi får nogle resultater ud af.

For mig personligt synes jeg, det har været svært at definere, hvordan vi skulle gribe de her ting an. Jeg kan kun tilslutte mig den måde, vi måske har landet denne sag på, nemlig ved, at de enkelte fagudvalg får lov til at se nærmere på, hvad det så er man kunne forestille sig.

Jeg skal ikke stille mig herop og sige noget om, hvad jeg synes er en god idé, men jeg har undret mig, undret mig meget, om folkesundhed og bedre liv handler om alkohol og tobak og mad. Det gør det ikke hjemme hos mig selv, kan jeg sige. Der handler det om, om vi har tid, om vi kan hygge os sammen, om vi har gode oplevelser, og det handler om at se hinanden dybt i øjnene og være glade for hinanden og synes, at det her har været en god dag. Det tror jeg et eller andet sted, at der er mange, som måske nok er enige med mig i.

Men når man så får en plan, som i mange år har været ridset op, væltet ned over hovedet, så kan man godt se et perspektiv, for vi kan godt se, at det, der handler om rygning, måske rent faktisk har hjulpet. Vi kan også se, at det er vigtigt, at vi lærer at spise noget sund mad, og at børn bliver for tykke, kan vi også godt se.

Men jeg er i tvivl om, om det her er den rigtige måde at drive folkesundhed på. For mig handler det først og fremmest om, at vi får defineret selve ordet »livskvalitet«. Jeg ved ikke selv, hvordan man gør det, men jeg glæder mig i hvert fald til, når vi kommer dertil, at vi får

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 4. oktober 2001

hentet de her handleplaner ind, at vi så senere får en diskussion om, hvordan det her skal udføres, hvordan vi gør det, så folk forstår det og har lyst til at medvirke i det. Det synes jeg bliver utrolig interessant.

Jeg har selv en forestilling om, at det muligvis er godt, at vi hiver nogle filosoffer ind, som tænker anderledes, ikke sådan som man tænker i lægeverdenen eller i pædagogverdenen eller andre steder, men nogle, der tør tænke større tanker på dette område, nogle der tør give os noget inspiration.

Så jeg kan kun sige, at SF tilslutter sig planen. Vi er skeptiske, og vi prøver at forholde os til den, men vi synes, det er svært håndgribeligt.

Man gik til afstemning vedr. BR 396/01, BR 397/01 og BR 372/01:

Et af B stillet ændringsforslag til BR 396/01 om, at der snarest gennemføres en evaluering af Sund By-initiativets resultater og effekter med udgangspunkt i de enkelte bydele, blev godkendt med 25 stemmer imod 22.

For stemte: V, F, O, C, B og L

Imod stemte: A, Ø, P, D, Lubna Elahi (UP) og Aage H.B. Pedersen (UP)

Indstillingerne i de tre sager med det vedtagne ændringsforslag blev herefter sat til afstemning under ét og godkendt med 39 stemmer imod 8.

For stemte: A, F, Ø, O, C, B, P, L, D, Lubna Elahi (UP) og Aage H.B. Pedersen (UP)

Imod stemte: V

=====

17) BR 363/01. Renovering af ejendommen Gammel Kalkbrænderivej

Indstilling om, at der gives en kapitalbevilling til renovering og om- og tilbygning af ejendommen Gammel Kalkbrænderivej 5 til integreret daginstitution med 24 vuggestuebørn og 44 børnehavebørn, i alt beløb 11.405.000 kr.

(Familie- og Arbejdsmarkedsudvalget)

Indstillingen blev godkendt.

=====

18) BR 384/01. Lokalplanen "Bella Center II" med tilhørende Kommuneplantillæg

Indstilling om endelig vedtagelse af lokalplanen for "Bella Center II" med tilhørende tillæg til Kommuneplan 1997.

(Bygge- og Teknikudvalget og Økonomiudvalget)

Indstillingen blev godkendt med 33 stemmer imod 14.

For stemte: A, V, O, C, B, P, D, Lubna Elahi (UP) og Aage H.B. Pedersen (UP).

Imod stemte: F, Ø og L.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 4. oktober 2001**

19) BR 387/01. Parkeringsordning i brokvartererne

Indstilling om, at parkeringsordningen i brokvartererne ophører den 15. juni 2002.
(Bygge- og Teknikudvalget)

Johannes Nymark (A): Vi har en forsøgsordning med parkering i brokvartererne. Det fik en noget vanskelig start med mange enkeltbeslutninger sådan henne i starten af forløbet, men har vel fundet sin form. Der er kommet en indstilling, der siger, at man anbefaler at stoppe forsøget inden den 15. oktober 2001 eller den 15. juni 2002.

I Socialdemokratiet finder vi for det første, at et forsøg skal have en rimelig tid i ro, før man kan vurdere det ...

2. næstformand (**Bente Frost**): Ja, ro ville være godt.

Johannes Nymark (A): Ro ja, omkring forsøget.

For det andet, at det faktisk haster meget nu med beslutningstakten, hvis vi pr. 15. juni skal have indført en ny ordning. Der bliver meget travlt, og vi har allerede i udvalget bedt om en skarp tidsplan fra forvaltningen, sådan at det bliver en af de første opgaver.

Måske skal vi oven i købet i det afgående udvalg nå at give de første råd med, for hvis vi skal have en endelig ordning, og det skal vi forpligte os til, der ligger i det her, at forsøgsordningen udløber 15. juni, og enten at beslutte at stoppe, hvad vi ikke er indstillet på, men vi er bestemt indstillet på at diskutere måske både noget om grænsedragning og om elementer i selve ordningen, så har vi travlt.

Så vi mener, det er fuldstændig uforsvarligt at stille et forslag om allerede 15. oktober. Det vil være det samme som at afskaffe ordningen. Det er så et synspunkt, man kan have, men mit kendskab til brokvartererne er bedst i Vesterbroområdet, hvor jeg faktisk boede, da ordningen blev indført. Man kan se det ganske klart, man kan se med det blotte øje, at der er en virkning af ordningen. Der må angiveligt være en del pendlere, som ikke længere fylder op i gaderne i dagtimerne.

At det er de vises sten, vi har fundet, har vi aldrig villet hævde, men tid nok til at få set ordningen, når den er velinformeret, når man er fortrolig med den, kræver altså, at vi sigter mod 15. juni. Det er ikke udtryk for vankelmod eller andet. Det mener vi er udtryk for en saglig behandling, når vi ønsker en videreudvikling af parkeringsordningen.

Jens Johansen (F): Så skal vi til det endnu en gang, nemlig at diskutere de 2 parkeringsordninger, vi har i Københavns Kommune.

Jeg vil da godt indledningsvis spørge den socialdemokratiske ordfører, hvad det egentlig er, Socialdemokratiet vil, om det er rigtigt, de rygter man hører og ser og læser i pressen, at Socialdemokratiet faktisk gerne vil have en anden ordning end den ordning, der nu er i de ydre brokvarterer. Det vil Socialdemokratiet i aften kunne komme til at tage stilling til, idet vi fra SF's side har stillet ikke et, men to ændringsforslag. Det ene baseres på, at vi faktisk synes, denne ordning er så dårlig, at den skal afløses uopholdeligt af en anden.

Men »uopholdeligt« har jo vide udsigter, og det tager lang tid her i kommunen, så derfor foreslår vi, at det pålægges Bygge- og Teknikudvalget inden udgangen af 2001 at fremlægge

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 4. oktober 2001

forslag til gennemførelsesplan for indførelse af parkeringszoner i de områder, hvor der nu er 2-timers-parkering. Det er parkeringszoner, som vi kender dem fra de øvrige indre bydele, og som københavnernes er fortrolige med, også byens gæster.

Subsidiært stiller vi et ændringsforslag, som er baseret på, at forsøgsordningen fortsætter til 15. juni 2002, hvor vi foreslår, forsøgsordningen bringes til ophør 15. juni 2002 og erstattes af p-zoner med parkomater i de ydre brokvarterer, så der er en ensartet parkeringsordning i Københavns indre bydele.

Det er, hvad jeg har hørt den socialdemokratiske ordfører sige eller i hvert fald hørt ham refereret for at ville sige, så jeg er spændt på, hvordan Socialdemokratiet stemmer til de her ændringsforslag. Fordi det må være klart også for en socialdemokrat, at der ikke er yderligere evaluering nødvendig. Denne sag er evalueret og belyst tilstrækkeligt. Det sagde vores ganske udmærkede bygge- og teknikforvaltning, som Socialdemokratiet ellers i andre sager støtter sig til, da vi senest behandlede sagen.

Så vi kan lige så godt træffe beslutning om det nu og ikke udskyde til fremtiden, til en anden Borgerrepræsentation. Det er denne forsamling, der har indført den elendige ordning. Jeg synes, denne forsamling også skal afskaffe den og erstatte den med en, der er bedre.

Ole Hentzen (C): For de udenforstående, der ser, hvordan udvalget egentlig stemte om det her, kan det måske synes mærkeligt, at jeg har undladt at stemme til de her forslag. Jeg skal da så over for forsamlingen sige, at det er ikke, fordi jeg har lyst til nogen som helst parkeringsordning, derom er der ikke nogen tvivl og heller ikke i Den Konservative Gruppe, vi ønsker selvfølgelig ordningerne nedlagt.

Men at komme med et forslag her den 4. oktober om, at ordningen skal, om man så må sige nedlægges den 15. oktober, opfattede jeg under udvalgets afstemning som værende lidt af et paradeforslag, fordi det jo i princippet er rimelig vanskeligt at gennemføre pr. 15. oktober, især da der jo i udvalget har været et markant flertal, der under en eller anden form kan blive enige om nogle parkeringsrestriktioner, som jeg er uenig i, Venstre er uenig i, og andre er uenig i. Men så skulle det ikke være.

Der skal ikke være tvivl om, at vi stemmer sådan set også imod SF's 2 nye forslag, det subsidiære, og vi stemmer selvfølgelig for, at ordningen i princippet ophører, vel vidende, at det er der ikke et flertal, der gør.

Så er det da mit inderlige håb, at den mellempperiode, der måtte blive, som ikke er for kort, hvis københavnernes reelt skal have en fornemmelse af, at de ikke får en ny parkeringsordning hældt ned over hovedet, der ikke er gennemtænkt, at det arbejde meget snart går i gang blandt de partier, som ønsker parkeringsrestriktioner under denne form. For ellers får vi det samme anarki, som da vi prøvede at indføre de her ordninger for et stykke tid siden.

Det er københavnernes, uanset om det er en ny Borgerrepræsentation, der i givet fald skal implementere den, det kan de ikke være tjent med. Og når de ikke kan være tjent med det, så er befolkningen i København heller ikke tjent med det.

Så lad dette være mine afskedsord vedrørende parkering til udvalget og det flertal, som nu ønsker parkeringsrestriktioner: Kom nu i gang med et seriøst stykke arbejde, for ellers ender det i det rene idioti ligesom den ordning, vi rent faktisk har i dag.

Borgmester Søren Pind: Jeg vil godt sige til Ole Hentzen, at han gjorde mig meget bekymret. Ja men altså meget bekymret, Ole Hentzen talte om sine afskedsord til udvalget. Hr. Ole Hentzen skal ikke være i tvivl om, at vi er mange, som håber, at det bestemt ikke er

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 4. oktober 2001**

tilfældet og glæder os til at se ham bestride sine uomtvistelige talenter som næstformand, både indkræver og meget andet i udvalget også i næste valgperiode. Det bare lige være sagt her i skyndingen. Jeg bliver jo helt bekymret.

Må jeg så sige om p-ordningen, at her er der jo 2 muligheder. Her kan man i aften enten vælge at stemme for, at der skal være en mellemliggende periode, hvor man skal have en parkeringsordning eller have en anden parkeringsordning. For det, jeg egentlig fornemmer at høre fra alle dele af salen, er en støtte til, at en eller anden form for parkeringsordning bør der nok være. Det tror jeg egentlig, der er enighed om. Der hvor uenigheden opstår, er hvilken.

Der er vores holdning nok den, at det klima i Borgerrepræsentationen, hvorunder en sådan forhandling om en ny parkeringsordning, for det skal ingen være i tvivl om, at vi ønsker, bedst finder sted, er et klima, hvor den nuværende parkeringsordning ikke eksisterer.

Derfor vil vi altså vælge at stemme for, at parkeringsordningen bør ophøre den 15. oktober, ikke fordi vi ikke ønsker en anden form for parkeringsordning, men fordi vi mener, at det, tror jeg i hvert fald, vil fremme sagen bedst muligt i det udvalg, der skal behandle sagen, nemlig Bygge- og Teknikudvalget.

Tidligere har vi jo fremsat et forslag til, hvorledes vi synes, en sådan ordning skulle se ud, nemlig en ordning som den, der er på Frederiksberg, en ubureaukratisk ordning, en ordning, som er rimelig over for borgere, over for erhvervsliv, som har en rimelig afbalancering, men som samtidig sørger for, at der er en rimelig, hvad skal vi kalde det, omsætning på hver p-plads.

Men det har et flertal herinde afvist, og det vil med andre ord sige, at de, der i aften skal træffe beslutning om, hvorledes den fremtidige parkeringsordning skal se ud, ja, det er venstrefløjen. Det er venstrefløjen i samarbejde med Socialdemokratiet. Vi beklager, man ikke har ønsket at finde en ordning sammen med os. Vi har rakt hånden ud, man ønskede ikke at tage den, det er ærgerligt. Det får vælgerne selvfølgelig i forhold til den 20. november nu en mulighed for at forholde sig til.

Jeg forstår godt dem, der siger: Jamen altså den 15. oktober, er det ikke om meget kort tid? Er det ikke bedre at give lidt længere tid til eftertanke? Men der er vores holdning altså den, at det tror vi ikke nytter meget. Det forhandlingsforløb, vi har set hidtil, har været sådan, at vi ikke nærer tillid til, hvis den nuværende ordning bare får lov til at fortsætte, at den så i al væsentlighed skulle få lov til at blive ændret. Så derfor vil vi altså som sagt stemme for forslag a ud af de 2, som er indstillet.

Og så er det jo spændende at se, hvad partierne ellers vil sige. Jeg tror naturligvis, det her vil komme til at indgå i forløbet frem til den 20. november, og her er Venstres holdning i hvert fald klar: Parkeringsordningen bør afskaffes, den er for bureaukratisk, den er for firkanteret, og den levner i virkeligheden ikke borgerne nogen som helst plads til hverken at have en bil eller flytte den rundt eller noget som helst. Derfor ønsker vi den afskaffet og erstattet med en anden og mere liberal model ...

2. næstformand (**Bente Frost**): Jeg vil lige gøre borgmesteren opmærksom på, at der ikke bliver afstemning om punkt a eller b. Hvis der skal stemmes om datoen den 15. oktober, så skal der fremsættes et ændringsforslag.

Borgmester **Søren Pind**: Hvilket hermed er sket. Tak, formand.

2. næstformand (**Bente Frost**): Kan vi lige få det skriftligt, tak.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 4. oktober 2001**

Borgmester **Søren Pind**: Mener du det?

2. næstformand (**Bente Frost**): Ja, det må være nemt at skrive af; det må da være til at klare.

Mikkel Warming (Ø): Altså Venstre vil erstatte denne ordning med en anden ordning. Handler det ikke om, at Venstre gerne vil have en parkeringsordning, den skal bare helst ikke virke, for det skal ikke genere nogen bilister og heller ikke nogen biler? Det tror jeg. Sådanne som jeg ellers har hørt Venstres partiorganisation og deres trafikudvalgsformand og andre, når de har diskuteret parkeringsordningen, så har det nærmest været den strategi, der har været. Man vil godt have en ordning. Den skal bare ikke have nogen som helst effekt på noget som helst.

Men det var egentlig ikke det, jeg ville sige. Når vi ønsker at afslutte forsøgsordningen med 2-timers-parkering i brokvartererne, så er det fordi vi i Enhedslisten ønsker en anden og bedre parkeringsordning. Fordi det er nødvendigt at have en parkeringsordning, så brokvartererne ikke drukner i parkerede pendlerbiler. Men det skal være en anden, fordi vi finder, at den ordning, der er i dag, er småbureaukratisk og forvirrende.

Vi mener, og det har vi ment hele tiden, at den velkendte ordning med parkometre bør udvides fra Indre By til at omfatte brokvartererne, og på den måde vil man få den nødvendige p-ordning, som er velkendt, fleksibel, og som i hvert fald delvis kan begrænse tilstrømningen af pendlerbiler til brokvartererne.

I dag stemmer vi desværre ikke om en ny parkeringsordning. Vi stemmer om, hvorvidt 2-timers-ordningen skal ophøre den 15. oktober eller 15. juni næste år. Ved at vælge 15. oktober står vi desværre i den situation, at der dagen efter ingen ordning er, fordi der ikke er tid til og – og så kigger man på Socialdemokraterne – absolut heller ikke politisk vilje til at få en ny ordning op at stå.

For os er en dårlig ordning, der dog har haft en lille, lille effekt, bedre end ingen ordning. Derfor vil vi i aften, når det kommer så vidt, stemme for, at p-ordningen først ophører den 15. juni 2002.

Vi vil også stemme for SF's ændringsforslag. Det er ikke nye forslag, som Ole Hentzen vist kom for skade at sige, det er i høj grad gamle forslag. Vi har sagt det fra dag ét, det har SF også, så det er en genfremsættelse af kendte synspunkter om, hvilken parkeringsordning der burde være. Vi opfatter det i virkeligheden lidt som en reparation på en lidt mystisk måde at stemme på i selve udvalget, hvor SF kom til at stemme for, at parkeringsordningen skulle ophøre med det samme, uden at der i øvrigt ville blive ændret noget som helst af den grund. Men det er også o.k., og vi skal nok stemme for.

Men – og så kigger man på Socialdemokratiet igen – så går det altså heller ikke, at man denne gang igen sætter sig tilbage i stolen og siger, nu skal man finde ud af, hvad man så vil. Det skal gå hurtigt, det er rimelig tjept faktisk, at man skal finde en ny ordning, hvis den skal kunne nå at blive indført til 15. juni 2002. Den skal findes meget tidligt i det nye år, hvis det skal nås.

Derfor, hvis I lader tiden gå igen, så underskriver I parkeringsordningernes dødsdom. Så tag ærlig talt at blive enige.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 4. oktober 2001**

Karin Storgaard (O): Borgmester Søren Pind gav for kort tid siden herfra udtryk for, at forsamlingen nok var enig om støtte til en eller anden parkeringsordning, og det tror jeg også er rigtigt opfattet, og selv Enhedslisten gav jo heroppefra udtryk for, at man ønskede en eller anden form for parkeringsordning.

Det, der så ærgrer Dansk Folkeparti, som vi finder meget beklageligt, er, at der ikke er enighed om at stoppe forsøget pr. 15. oktober i år, men at det ser ud til, at flertallet vil sige 15. juni næste år.

Jeg skal gøre opmærksom på, at Dansk Folkeparti før sommerferien stillede forslag om, at forsøget blev stoppet allerede den 1. juli, og man nedsatte et ad hoc-udvalg. Der var man så ikke lydhør over for. Hvis man havde været det dengang, så var man måske også kommet videre i bestræbelserne for at finde en afløser for den ordning.

Så skal jeg da ikke undlade at gøre opmærksom på Trafikministeriets brev af 3. juli 2001, hvori de fastholder, at Københavns Kommunes indførte parkeringsordning er ulovlig, i hvert fald for så vidt angår de private fællesveje. Jeg synes ikke, det er smart, at vi i mere end et halvt år, trekvart år bliver det, skal køre videre med en ordning, der er ulovlig.

Så er der én ting, jeg bliver nødt til at sige, og det er, at det undrer mig lidt, at bygge- og teknikforvaltningen, som jo vidste, at der kunne være mulighed for, at ordningen skulle ophøre allerede den 15. oktober i år, det var i hvert fald i spil, overhovedet ikke er kommet med nogen forslag til, hvad der kunne ske.

Så vil jeg sige til Socialdemokratiet og Johannes Nymark, som er ordfører på området, at jeg forstår, at Socialdemokratiet endnu en gang vil skyde det ud. Man taler om 15. juni næste år, og man giver begrundelsen, at det skal være en grundig og saglig behandling, og at der bliver travlt nok.

Jeg ved ikke, hvad jeg skal sige til det. Jeg føler, at man endnu en gang ikke rigtig har politisk vilje til at gøre noget ved det. Man vil gerne have det hen på den anden side af valget.

Jeg har også bemærket Johannes Nymarks bemærkninger til JP København i dag, at det er vigtigt, man har noget andet i stedet. Jamen det kunne vi jo have haft for lang tid siden, hvis man havde gjort noget ved det.

Jeg må stadig væk sige, at jeg ikke er klar over, hvad det egentlig er Socialdemokratiet vil med parkeringspolitikken her i København. Det kommer så måske til næste år med en ny Borgerrepræsentation, det kan man jo så håbe på, fordi det er ganske rigtigt, som Enhedslisten også gav udtryk for, at det er en forhaling af tingene.

Dansk Folkeparti er altså indstillet på, at vi allerhelst ophører med denne ordning pr. 15. oktober i år, men da det ikke ser ud til, at det kan samle flertal, så vil vi alternativt sige ja til indstillingen. Men vi ser helst, at der ikke skal være en permanent ordning, og det kan være, at udvalget kommer på bedre tanker og helt annullerer ordningen efter en nærmere drøftelse i udvalget.

Lars Rimfalk Jensen (B): Da vi indførte ordningen, så var det et spørgsmål om at få nedbragt pendlertrafikken i København. Og uanset at der kan være forskellige vurderinger af det, så er det i hvert fald taget lidt af. Det kan godt være, det ikke er blevet så meget, som vi i hvert fald havde ønsket, men i hvert fald har man gjort et tiltag for at prøve at forhindre pendlertrafikken.

Vi har ikke helt forståelse for, hvorfor der er nogle, der har så frygtelig travlt. I forvejen har vi fået ødelagt den her forsøgsperiode med en frygtelig masse tiltag, hvor der er blevet lavet om på reglerne i tide og utide, og der er blevet lavet dispensationer og ting og sager. Så

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 4. oktober 2001**

det er faktisk først nu, at vi er i gang med at køre ordningen, sådan som den er, uden at vi blander os i tide og utide hverken fra BR eller fra Bygge- og Teknikudvalget. Derfor synes vi, at den ordning skal have lov til at køre et fuldt år, som man faktisk lader andre forsøg få lov til at køre.

Derfor er der slet ikke tvivl om, at vi under ingen omstændigheder vil stemme for den 15. oktober. Vi synes, at nu skal vi have den 1-års-prøvetid, som forsøget skal have lov til at have.

Når vi så kommer frem til den 15. juni, jamen så er det andre personer, sandsynligvis, der sidder her, og som sandsynligvis også sidder i Bygge- og Teknikudvalget. Derfor kan Det Radikale Venstre ikke støtte SF's forslag om, hvad der skal ske den 15. juni. Det synes vi det vil være mere rigtigt, at det er de kommende politikere, der får lov til at afgøre. Vi synes ikke, det er rimeligt, at afgående politikere skal sidde og trække ned over hovederne, hvad der skal ske et halvt år inde i næste valgperiode. Vi kan godt have sympati for nogle af SF's holdninger, men vi synes, at det er rimeligt at lade de nye politikere få lov.

Dermed har jeg også signaleret, at der har været en debat i det radikale bagland, og der er nok en stemning for at sige, jamen kan vi ikke få lov til at køre det på den måde, som vi har, så er vores bevæggrund nok at sige, jamen så må vi have p-zoner, som vi har i resten af byen.

Altså det er helt klart, vi vil bekæmpe pendlertrafikken, men vi synes ikke, det er rimeligt, at man pålægger den kommende Borgerrepræsentation noget ved at stemme om noget i dag.

Abderrahman Ben Haddou (D): Jeg vil starte der, hvor Lars Rimfalk Jensen sluttede. Man taler meget om pendlertrafikken, men der er jo ikke mange, der taler om, at der er sket en væsentlig stigning i antallet af biler her i København, det vil sige københavnere, der selv ejer en bil her i København. Så problemet ligger inden for vores egne rækker eller inden for vores egen kommune.

Så det er noget sludder og vrøvl at blive ved med at tale om pendlertrafik. Det er rent og skært vrøvl. Det, der er tale om, er, at man har et forslag, hvor man kan pumpe flere penge ud af folk. Det er det, og det er sandheden, og det er kendsgerningerne. Alt andet er noget sludder og vrøvl.

Så startede Socialdemokratiets ordfører med heroppefra at sige jamen man skal have god tid, man kan ikke nå inden den 15. oktober at afskaffe ordningen, osv., osv. Jeg vil lige minde om, at da man i sin tid indførte ordningen, det var 1. juli, det var et tidspunkt, hvor næsten alle københavnere, eller i hvert fald en stor del af københavnere var på ferie. Så tog man dem på sengen og indførte ordningen. Man udskød den og udskød den, og så lige pludselig startede man.

Og så fandt man løbende ud af, at der var nogle uregelmæssigheder med denne ordning. Så gik man ind og justerede den ene gang efter den anden, hvilket jo klart beviser, at denne ordning er fuldstændig latterlig.

Men Det Radikale Venstre vil åbenbart stadig køre med flertallet her i Borgerrepræsentationen, de vil stadig have lov til at bestemme over Københavns Kommunes trafikplanlægning. Det er sørgeligt, at 3 mandater skal bestemme over resten af Borgerrepræsentationen.

Så talte Socialdemokratiets ordfører om, at denne ordning har haft en eller anden form for virkning, faldende trafik osv. Jeg synes, at man skal være ærlig. Jeg synes ikke, der er blevet færre biler, når jeg kører på arbejde, og jeg kører på arbejde.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 4. oktober 2001**

Den eneste trafik, der har ændret sig i København, er faktisk, at mange ansatte hver anden time farer frem og tilbage mellem deres arbejdsplads og deres bil. Det er den eneste trafik, man har skabt, fordi de lige skal justere på p-skiven. Er det ikke meget bedre, at man udnytter den arbejdskraft til noget mere fornuftigt end sådan en latterlig ordning?

Som jeg sagde tidligere i min budgettale, så kunne man måske ordne vores trafikale problemer ved, at man lavede en langsigtet, en politisk bred, langsigtet handlingsplan, f.eks. at man tog fat på Indre By, lukkede den af for unødigt trafik – vi kan diskutere, hvad »unødigt« er for noget – etablerede en havnetunnel, og så kunne man indføre underjordiske parkeringsanlæg, som de har det mange andre steder. Hvorfor har vi ikke så mange af dem i København? Hvorfor er vi bagud i forhold til Malmø? Hvorfor er vi så latterlige på det område? Hvorfor skal vi absolut have bilerne oppe på overfladen, så de kan spærre af? Det giver muligheder både for fremkommeligheden, det giver sandelig også mulighed for, bl.a. kunne jeg glæde venstrefløjen med, at man kunne bygge nogle flere cykelstier, fordi bilerne jo var væk.

Men det vil man ikke, fordi når Mikkel Warming kommer herop og taler på vegne af Enhedslisten og taler om, at Venstre jo helst ikke vil genere bilisterne, så har jeg mange gange opfattet det sådan, at Enhedslistens mål og ideologi er at genere bilisterne. Så det er ligesom 2 små børn, der ligger og slås om, hvem der har ret til at sidde i sandkassen.

Så det korte af det lange er, at CD selvfølgelig ikke stemmer for, at ordningen skal fortsætte til den 15. juni. Den skal afskaffes så hurtigt som overhovedet muligt. Hvis man vil stå til ansvar over for københavnernes arrigskab over for den her ordning, så må man gerne for min skyld. Men det her håber jeg kommer til at koste dyrt for visse partier her i Borgerrepræsentationen.

2. næstformand (**Bente Frost**): Så går vi til 2. runde.

Johannes Nymark (A): Da borgmester Søren Pind var heroppe, udtrykte han meget stor bekymring på vegne af det ærede medlem hr. Ole Hentzen. Nu vil jeg gerne udtrykke en lidt anden, men dog stadig væk også meget dybtfølt bekymring for borgmester Søren Pind.

Jeg var noget forvirret. Borgmesteren er optaget af, at tingene skal være gode for københavnere, men siger samtidig, at en eller anden form af parkeringen skal vi have. Hvad er det så, borgmesteren foreslår? Det er, at vi afskaffer den ordning, som man efterhånden med millionbeløb har informeret borgerne om, som de er ved trods alt at kende spillereglerne for, med ingenting, for i øvrigt at meddele den undrende offentlighed, at om føje tid får de en helt tredje ordning. Det er simpelt hen et vakuum af kaos, som borgmesteren foreslår her.

Så vil jeg sige til Mikkel Warming, at jeg er fuldstændig enig i, at vi har travlt med at få taget drøftelserne og vurderingerne af, hvad der skal forlænges eller afskaffes eller erstattes, eller hvad det nu er, den 15. juni. Det er nogle overvejelser, som vel skal være tilendebragt, inden vi er færdige med 1. kvartal af næste år, for at have en bare acceptabel informationsperiode. Det er tidshorisonten, så vi har travlt.

Endelig vil jeg sige til fru Karin Storgaard, at det altså er Indenrigsministeriet, der stadig ikke har taget stilling til lovlighed eller ulovlighed vedrørende de private fællesveje i København. Der er kommet temmelig stærke, hvis fru Karin Storgaard har ulejligen sig med at læse advokat Hortens 2 indlæg, som jeg husker det, og ser, hvordan Trafikministeriets embedsmænd drejer rundt på en tallerken. Jeg tror oven i købet, jeg huskede, og der må jeg rose borgmesteren som den gode forvaltningschef, han er, også må erkende, at uanset hvad han mener om ordningen, så er han enig med både sin forvaltning og byens advokat i, at Trafik-

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 4. oktober 2001**

ministeriet er ude at køre med en karet, som de ikke kan køre hjem. Det er formentlig også forklaringen på, at Indenrigsministeriet er endog meget lang i spyttet, før vi får det endelige svar.

Jeg ville ikke sige det i første omgang, men jeg synes ærlig talt også, at det er noget, der haster meget at få afklaret. Jeg ville meget nødig, at vi skal have en formel uklarhed mellem Indenrigsministeriet og København og have det hængende som en slags sværd over hovedet, mens vi forhandler en ny parkeringsordning. Så jeg vil opfordre til, at der presses på Indenrigsministeriet og sige, at også på det punkt er vi ude i den ellefte time.

Jens Johansen (F): Jeg vil indledningsvis berolige Søren Pind. Vi, der tilhører venstrefløjen – det må vel være os, Søren Pind refererer til, når han mener, det er os, der skulle indtages i at udforme en ny parkeringsordning – er ikke blevet inviteret endnu til forhandlinger, selv om vi appellerede om det i forbindelse med den sidste behandling af sagen her.

Jeg tror simpelt hen, at det store parti er gået i koma på denne sag, selv om ordføreren heroppe siger, at der er travlt, og vi har travlt, og vi skal inden udgangen af 1. kvartal i næste valgperiode, hvor vi har et helt nyt udvalg, der skal vænne sig til hinanden og finde ud af, hvordan dagsordenerne fungerer og sådan noget, nå at tage stilling til, hvilken ny ordning vi skal have.

Virkeligheden afspejler ikke det, den socialdemokratiske ordfører siger om denne sag, det gør den ikke. Vi har ikke været indbudt til forhandlinger, selv om vi, sidste gang vi behandlede sagen her, appellerede på det kraftigste og opfordrede Socialdemokratiet til at tage initiativ eller mødes med os andre og drøfte, hvordan en ny parkeringsordning skulle se ud.

Socialdemokratiet er handlingslammet i det her spørgsmål. Jeg kan ikke rigtigt svare på hvorfor, det må de selv kunne. Jeg har en fornemmelse – når man hører én, så siger de ét, når man hører en anden, så siger de noget andet – jeg tror slet ikke, Socialdemokratiet er afklaret, ud over at der skal lappes på det par slidte skindbukser, som denne her elendige parkeringsordning for de ydre brokvarterer er. Der skal lappes, og der er blevet lappet, og der er blevet lappet i halvandet år, vi har snart haft den ordning i halvandet år.

Den behøver ikke at evalueres mere, der kan ikke siges mere om den. Den er elendig, ingen ønsker den, ingen vil have den. Jo Socialdemokratiet, eller i hvert fald nogle af dem, fordi andre siger, at de ikke vil have den, men have det, som vi andre siger, nemlig en ensartet parkeringsordning. Men lad os nu se, hvordan de stemmer i denne sag.

Og så lige De Radikale, som så brændende går ind for denne her 2-timers-parkeringsordning. Jeg er glad for at høre Enhedslistens ordfører sige, at efter 15. juni 2002 er der ikke nogen anden parkeringsordning, så er der ikke en 2-timers-parkeringsordning.

Jeg er glad for at høre den socialdemokratiske ordfører sige, at efter 15. juni 2002 er der ikke nogen 2-timers-parkeringsordning, men en anden parkeringsordning. Så har I jo i jeres bevidsthed taget stilling til den og vil have den erstattet af en anden. Vi har travlt, sagde Johannes Nymark. Ja, vi har, og det har vi haft længe, og vi har appelleret om, at vi kunne få lavet nogle forhandlinger, således at vi nu kunne få introduceret, hvad det er for en ny parkeringsordning vi skal have. Efter vores opfattelse er det en ordning af samme slags som den, vi har i de indre bydele, således at vi har en ensartet parkeringsordning, men Socialdemokraterne er ikke kommet ud af hullerne, når det gælder drøftelser af det.

Så inviterer Søren Pind til forhandlinger om en ny parkeringsordning. Ja, hvis Søren Pind vil være med til at gennemføre en ensartet parkeringsordning i brokvartererne baseret på par-

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 4. oktober 2001**

keringszoner, så for min skyld gerne. Så kan han stemme for de ændringsforslag, som vi har stillet. Vi har haft den her ordning i halvandet år, vi ved, hvad den handler om.

Vi har travlt, siger den socialdemokratiske ordfører. Jamen så forventer jeg også, at Socialdemokratiet stemmer for det første af vores ændringsforslag.

Så siger Mikkel Warming noget om en uforklarlig stemmeafgivning i udvalget, den er udtryk for et brændende ønske om hurtigst muligt at komme af med den elendige ordning og få den erstattet af en anden. Hvad det er for en anden ordning, fremgår af de ændringsforslag, vi har stillet.

Preben Møller Hansen (P): Når jeg lytter til de diskussioner, der er her, så får jeg den fornemmelse, at de, der argumenterer, enten er fyldt med løgn, eller også aner de ikke en skid om, hvad de diskuterer.

Man giver udtryk for, at det er for at stoppe pendlerne. Det lyder vel nok godt for københavnernes, det er for at stoppe pendlerne. Jamen de fleste pendlere har firmaerne altså købt parkeringspladser til, ellers forlader pendlerne jobbet. Der er også en masse pendlere, der ikke parkerer på Nørrebro eller i brokvartererne, men på Bispebjerg, i Vanløse og andre steder, hvor firmaerne eksisterer. Det burde man i hvert fald også tage stilling til og også have inden for rækkevidde.

Jeg har fundet ud af noget andet, og jeg tror faktisk, det er rigtigt. Det, det drejer sig om, er på en smart måde at tappe københavnernes for en anden form for skatter. Sidste år fik man 110 mill. kr. ind i kassen i København, og her er alt betalt, lønninger og det til staten. Det fik man ind i parkeringsafgifter. De fleste københavnere, der har en bil, kommer til at betale en stor del af det gilde. Derfor er det set ud fra mit synspunkt kun et spørgsmål om at presse flere penge ud af borgerne.

Men hvem er det så, der bor i København? Er det multimillionærerne, er det de rige? Nej, de bor i Allerød og andre steder, men de bliver ikke rørt. Men Enhedslisten og SF er helt vilde i varmen for at malke den arbejderklasse, de påstår de repræsenterer. De repræsenterer ikke en af dem i den forbindelse, det kan jeg i hvert fald skrive under på. Jeg snakker i hvert fald med ca. 100 mennesker om dagen, og jeg ved lige nøjagtigt, hvad de mener om alle de ting, som de er med til.

Så oplevede jeg noget nyt – ja, man oplever sgu noget. Der stod i en avis – i øvrigt en god avis, og det var en af dem, der tidligere har været her i firmaet – at jeg var racist. Hold da helt ferie. Jeg har været vicepræsident for 20 millioner transportarbejdere over hele verden, hvor 95 pct. af dem var farvede folk. Jeg har ansat folk fra Somalia i min virksomhed ...

2. næstformand (**Bente Frost**): Det er parkeringsordningen.

Preben Møller Hansen (P): Nå er det det. Jamen de stakler skal jo også parkere.

2. næstformand (**Bente Frost**): Forhåbentlig ikke i København alle sammen.

Preben Møller Hansen (P): Ja, ja, men skide være med det. Jeg fik da sagt det, og så er vi ude over det pjat.

Men det, der står tilbage, er, at nu kommer SF med tanken om, at københavnere, der har bil, skal give 500 kr. om måneden, altså 6.000 kr. ekstra i skat. Jeg synes, man skulle prøve at tænke sig en lille smule om og sige: Hvem er det i København, der bor der, hvem er det, der

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 4. oktober 2001**

har bil? Det er det, man kalder for arbejdere, langt de fleste af dem, og det er deres interesser, man skal varetage, og ikke skattepolitiske interesser. De penge skal man tage fra den del af befolkningen, som har masser af penge at dele ud af.

Man kan jo se, at når en kan give 1,5 mia. kr., så må der altså være penge nok i firmaet, og så er det her, man skal malke for at sikre den københavnske befolkning anstændige levevilkår, og ikke ganske almindelige mennesker, der har en bil.

Det var da ikke så slemt – vel?

2. næstformand (**Bente Frost**): Nej, det kunne have været værre.

Preben Møller Hansen (P): Ja, det er rigtigt.

Borgmester **Søren Pind**: Jeg ved ikke rigtig. Jeg bliver i stigende grad bekymret. For hver dag, vi nærmer os den 20. november, bliver jeg mere og mere enig med Preben Møller Hansen. Jeg ved sgu ikke rigtig ... nej, undskyld ...

2. næstformand (**Bente Frost**): Der er forskel på folk.

Borgmester **Søren Pind**: Jeg ved ikke rigtig, hvor det ender henne, Preben.

Hr. Johannes Nymark taler som ordfører for Socialdemokratiet om et vakuum af kaos. Man skulle egentlig tro, det var parkeringsordningen, han talte om, men det var det ikke. Næh, det, den socialdemokratiske ordfører talte om, var tværtimod, hvad der skete, hvis vi ville afskaffe ordningen. Det skulle så medføre et åbenbart nyt vakuum af kaos, forstår jeg. Sådan kan perspektivet jo være så forskelligt.

Det konkrete ændringsforslag fra vores side bliver dette, at man pr. 15. oktober erstatter den eksisterende ordning med en ordning som den på Frederiksberg. Hvis det vil kræve praktiske foranstaltninger, som forvaltningen jo tidligere har været udsat for at skulle levere, så må man bruge de penge, der skal til for det.

Men, det jeg godt vil understrege, er, at den ordning, som eksisterer nu, og som Socialdemokratiet så vil gå til valgkamp på for at forsvare, og jeg ønsker dem held og lykke, og som alle andre partier i denne Borgerrepræsentation ikke vil forsvare, og der ønsker jeg kun Venstre held og lykke, lad mig understrege det. Det gør jo valget ret klart.

Jeg synes, at man skulle tage og tilslutte sig at få denne ordning afskaffet. Den duer ikke, det har alle erkendt, men det står tilbage, at nu er der gået valgkamp i den, og man vil ikke give sig, og der skal være hist op og kom hened. Selv venstrefløjen har tilsluttet sig, at ordningen skal forlænges til den 15. juni. Så ender det jo desværre, er jeg bange for, som det plejer, at så bliver ingenting lavet om, så sker der ikke noget, så er vi ovre den 20. november, og så kan situationen køre de næste 4 år igen.

Så derfor, Johannes Nymark, bare for at præcisere det: Det ændringsforslag, vi har stillet, er, at ordningen afskaffes pr. 15. oktober, og at den erstattes af en Frederiksbergordning i stedet for. Det forslag har vi stillet tidligere, og det forslag står vi ved, og det stiller vi altså igen.

Lubna Elahi (UP): Der er vist ingen i forsamlingen, der er i tvivl om, hvad det er københavnske bilister ønsker. Københavnske politikere skal ikke straffe bilister, hvis man ønsker at bevare et serviceniveau finansieret gennem skat i Københavns Kommune.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 4. oktober 2001

1 bil, måske 2 biler, er dagligdags virkelighed hos mange københavnske familier. Bil er ikke længere noget luksus, men en nødvendighed for mange københavnske familier for at få sammenhæng mellem arbejdet og familielivet.

Det handler jo ikke om pendlere, som vi troede. Parkeringsafgifter er en speciel skjult skat for københavnske bilister. Og ud over det skal vi ikke ødelægge indtjeningsmuligheden hos små butikker, så vi jager de københavnske kunder til storcentre.

Derfor skal denne parkeringsordning ophøre hurtigst muligt.

Lars Hutters (L): Jeg tror ikke, jeg kan bidrage ret meget med hensyn til argumentationen, at det her er en sag, der optager københavnernes utrolig meget i den kommende valgkamp og frem til det kommende valg i Borgerrepræsentationen. Det er der ingen som helst tvivl om.

Jeg vil godt sige til borgmester Søren Pind såvel som til alle andre, også Lubna Elahi, som lige var inde på det, at jeg mistænker ikke Socialdemokratiet, SF og Enhedslisten for, at de ønsker en parkeringsordning for, at de københavnske bilister skal være skatteobjekter. Det tror jeg simpelt hen ikke på.

Jeg vil egentlig anbefale, hvis det kan lade sig gøre, det er nok svært, at man forsøger at se på, at der altså er nogle planlægningsmæssige interesser, som først og fremmest slår igennem.

Jeg er i øvrigt enig med Preben Sømand ... Preben Møller Hansen fra Fælles Kurs, undskyld, Preben, i, at hvis det var skatteobjekter, så var der nogle helt andre ting, vi egentlig burde tage fat i her i Borgerrepræsentationen, det er vi helt enige om.

Men for hver eneste dag, den 20. november nærmer sig, og man fra Københavns Borgerrepræsentation, fra de politiske partier, fra ikke mindst det udvalg, som borgmester Søren Pind er formand for, lægger navn til en fortsættelse af en utrolig uigennemsigtig ordning, som virker kolossalt bureaukratisk, ligegyldigt at både jeg og andre ved, at det er fornuftige planmæssige overvejelser, der ligger igennem, er altså politisk svært.

Man bør nok overveje, man bør nok overveje at sikre sig for, at der ikke kommer et skred i afstemningen på det her spørgsmål. Det er meget, meget svært for mange københavnere at forstå det her. Alle kender jo min indstilling med hensyn til at skabe en fornuftig planlægning for biltrafikken i København. Men det er også svært for mig at lægge ryg til noget, som alle faktisk erklærer politisk ikke er hensigtsmæssigt.

Jeg vil godt sige, at jeg har mest lyst til at stemme for det ændringsforslag, SF har stillet. Folk respekterer og accepterer parkometerordningen, det er noget, de forstår, de betragter det som noget retfærdigt. Det gør de ikke med den nuværende ordning.

Borgmester Søren Pind omtaler Frederiksbergmodellen. Jeg kender den ikke i detaljer. Jeg færdes meget på Frederiksberg. Jeg er ikke imponeret af, hvad jeg ser derude, så jeg ved ikke rigtig, om det skal være den.

Men jeg synes, det er rigtigt, når så mange partier alligevel i aften fra talerstolen erklærer, at det ikke er den rigtige løsning, så synes jeg, ikke mindst over for den vigtighed, vi står over for den 20. november, at vi skal erkende, at det ikke er værd politisk at forsvare det. Så jeg stemmer sammen med SF, og jeg vil ikke stemme for en fortsættelse efter den 15. oktober, sådan som ordningen er nu.

Abderrahman Ben Haddou (D): Når man taler om, at ordningen for mig føles, som om det er en pengemaskine, som aftalepartierne omkring parkeringsordningen har i sigte, jamen så kan jeg da komme med nogle eksempler.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 4. oktober 2001

Et af dem er, at jeg blev kontaktet af en borger, som får en parkeringsbøde. Vedkommende får en parkeringsbøde og mener, det er uretfærdigt, kontakter Parkering København, idet vedkommende mener, at det var urimeligt, idet området ikke var ordentligt afmærket. Da han så ringer ind og klager over det, så får vedkommende at vide, at det nytter ikke noget at klage, man får alligevel ikke ret, så han kan lige så godt opgive.

Men denne borger vælger alligevel at klage. Det, han gør, er, at han tager nogle fotos af sin bil, af parkeringsområdet og de manglende afmærkninger osv., sender det ind med et brev, og så får han et brev tilbage, nærmest et frækt brev, hvor man ikke skriver nogen nærmere detaljer om, hvad årsagen er til, at vedkommende person alligevel ikke skal betale sin bøde, men man siger bare, der er en fejl på girokortet.

Det er jo sådan set den måde, det er et klart bevis for, at denne ordning går simpelt hen kun ud på at malke nogle københavnere for nogle penge, sådan så man kan bruge dem til nogle helt andre områder end f.eks. forbedring af den kollektive trafik eller cykelstier.

Vi har set eksempler på, at man bruger de her penge, man tjener ved parkeringsordningen, til noget helt andet. Det er da for mig et klart bevis på, at denne ordning er en pengemaschine, så politikerne, der er tilhængere af denne ordning, får nogle flere penge, de kan dele ud rundt omkring og sige: Nu bygger vi en svømmehal, nu bygger vi en boldbane. Men det er nogle andre københavnere, der betaler, og ikke de politikere, der har været med til at vedtage parkeringsordningen.

Altså det er lige før jeg skal have et lommestørklæde, hver gang SF's ordfører kommer herop. Jeg fatter det altså simpelt hen ikke. Man bliver ved med at sværte denne ordning til, og det hele ender med, at man alligevel vil se igennem fingre med, at denne ordning fortsætter. Det ved vi jo alle sammen, det er en kendsgerning.

Gud, hvor er det synd for københavnere, at de må leve med sådan en venstrefløj, der ikke har et fast standpunkt. Fordi det, jeg tror er problemet for venstrefløjen, er, jeg synes, når vi er færdige herfra, er, at man cykler op til Nørrebro og ser, hvor mange ledige parkeringspladser man kan finde, og der kan man ikke finde nogen. Ved I, hvem der er derude? Det er jeres højborg, det er venstrefløjens højborg. Hvis man begynder at skyde på sine egne, og det er det, venstrefløjen egentlig er godt i gang med, ja, så har man gravet sin egen grav. Det er kendsgerningen, og det er derfor, man på venstrefløjen er ved at få kolde fødder.

Så vil man have parkometre. Jo tak, er det det, parkeringsordningen skulle bruges til, altså en overgangsfase, en narresut til københavnere om, jo nu indfører vi noget, der er virkelig slemt, så er det meget lettere at indføre parkometre bagefter.

Jeg synes, det er en falliterklæring for Københavns Kommunes trafikpolitik og især for venstrefløjen. SF har kolde fødder, men det er ikke på grund af vinteren. Det er på grund af, at valget nærmer sig.

Mikkel Warming (Ø): Først til Ben Haddou. Vi har i Enhedslisten hele tiden ønsket en betalingsparkering, altså parkometre, altså udvidet den ordning, der var i Indre By. Det stillede vi forslag om tilbage for 2 år siden, da 2-timers-ordningen blev vedtaget. Det gjorde SF også.

Så dem, der skal anklages, er vel det flertal af Søren Pind og Socialdemokratiet, der sagde, at vi skal have timeparkering. Det var det, flertallet var dengang, kontra SF og Enhedslisten, der ønskede parkometre for at udvide den ordning, der eksisterer i Indre By i dag, og som har fungeret i over 10 år, og som folk har accepteret, genkender og bruger til daglig. Bare for det.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 4. oktober 2001

Det var lidt til Ben Haddou og også lidt til Lubna Elahi og også lidt til Preben Møller Hansen om det her med skatteobjekterne og p-afgiften. Man er nødt til at skelne. P-afgiften, det er den med de 110 mill. kr., gives, når folk parkerer ulovligt. Jeg mener, et eller andet sted må det vel være rimeligt, at folk – jeg går ikke ud fra, at Ben Haddou og Lubna Elahi mener, folk skal have lov til at parkere ulovligt, så er det i hvert fald noget, man skal stille forslag om, så er det en ny politik i Københavns Kommune, at det er helt o.k. at parkere ulovligt.

P-afgiften gives til folk, der parkerer ulovligt. Jeg er ikke et sekund i tvivl om, at der foregår utrolig meget bureaukrati og uretfærdige sager osv., det er jeg ikke i tvivl om. P-afgiften gives til folk, der parkerer ulovligt.

Så er der opkrævningen for licenser, for det at beboerne kan få en licens, så de gratis kan parkere deres bil og ikke skal betale. Der er licenserne. Det er rigtigt, det har været meningen, det skulle være omkostningsneutralt, at man kun skulle betale administrationsomkostningerne, så kommunen ikke tjente penge på det.

Det har altså vist sig, det skal siges til borgmesterens ros, det mente han, og så fik han revisionen til at kigge på det, at de var for høje. Der satte et meget stort flertal i Bygge- og Teknikudvalget og Borgerrepræsentationen så også straks prisen ned.

Der er det rigtigt, der mente SF, at det skulle man også betale 500-600 kr. for om måneden. Det er vi ikke enige i. Vi var med til med det samme at sige, at selvfølgelig skal man ikke betale mere for en licens end det, det koster at administrere den ordning og få den licens.

Man er nødt til at adskille parkeringsafgiften, som gives som en slags afgift for at parkere ulovligt, fra det, man som beboer betaler for en licens for i øvrigt at kunne parkere gratis.

Så er jeg i øvrigt enig med Preben Møller Hansen, at hvis der er nogen steder, hvor der er nogle, der sidder og er skattefri i øjeblikket, så er det dem, der sidder ude i Nordsøen. Der er 7 mia. kr. at hente lige på stedet, hvis ellers regeringen havde den politiske vilje til ...

2. næstformand (**Bente Frost**): Det handler det her punkt ikke om, Mikkel Warming; så stopper vi lige.

(Kort bemærkning).

Abderrahman Ben Haddou (D): Ja, meget kort, vi er ikke i en børnehave. Jeg er godt klar over, hvad p-afgift er, og hvad parkeringslicens er. Det er ikke det, der er tale om.

I og med at Enhedslisten bl.a. var med til at vedtage den her nye parkeringsordning, så betød det reelt, at man gjorde det ulovligt for visse borgere at parkere ud over 2 timer inden for brokvartererne. Det er de folk, jeg taler om. Og der tjente og tjener kommunen stadig masser af penge, skulle jeg hilse og sige. Det er nogle folk, som bl.a. Enhedslisten har været med til at gøre til ulovlige borgere.

2. næstformand (**Bente Frost**): Så er det 3. runde.

Johannes Nymark (A): Jeg vil ikke forlænge debatten, men jeg vil ikke have siddende på mig, at Jens Johansen i denne sag har haft travlt med noget, der næsten ligner citatfusk.

Det at jeg siger, at vi er klar til hurtigt at drøfte, hvad der skal fortsætte efter 15. juni, kan ikke udlægges som, at jeg dermed har taget afstand fra 2-timers-parkeringen på forhånd. Det er en del af drøftelserne.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 4. oktober 2001

Men jeg har noteret mig et par gange, at Jens Johansen er meget flittig, og åbenbart er det også fremgået her. Andenhåndscitater kan man sagtens bringe frem i en offentlig debat. Jeg synes, det er ubehageligt med den form for citatfusk, som jeg lige har oplevet her.

Jens Johansen (F): Jamen jeg går herop, fordi jeg gerne vil spørge den socialdemokratiske ordfører, om ikke han vil være med til i Bygge- og Teknikudvalget at starte denne drøftelse, som så hurtigt skal afsluttes i næste valgperiode i løbet af 1. kvartal, starte den i den indeværende valgperiode, således at vi kan få gang i drøftelserne af, hvordan en ny parkeringsordning skal være.

Fordi ellers trækker det ud over 15. juni, og så trækker det langt ud over 15. juni. Når jeg tænker på de startvanskeligheder, der var med denne ordning med 2-timers-parkering, som nu har kørt i snart halvandet år, og den evaluering, der har været, og en forvaltning, der siger, at det behøver ikke at evalueres yderligere, det er fuldt ud belyst, så skal vi have gang i de politiske drøftelser, og dem kan vi lige så godt starte nu.

Med den sendrægtighed, der har været med hensyn til at få startet dem, som vi appellerede til og opfordrede til og har sagt, at vi så frem til at få også med Socialdemokratiet, hvis de er i stand til at drøfte, hvis de overhovedet har et standpunkt på det her med, hvilken parkeringsordning vi skal have, fordi det er jo det, man fornemmer, at Socialdemokratiet faktisk ikke internt er enig og vil noget som helst, skulle vi så ikke se at komme i gang i indeværende valgperiode, så vi efter 15. juni 2002 kan få en ny parkeringsordning, som kan være permanent i stedet for det fusk, som vi har her?

Så vil jeg gerne sige til Enhedslistens ordfører, at SF mener ikke som Enhedslisten, at det skal være gratis for beboere at parkere i boligområderne i København. Det skal det ikke. Det skal koste penge. Man skal ikke bare have fri parkeringsplads på offentligt areal. Det skal koste penge, og det skal koste penge, fordi vi skal have finansieret nogle brugerfinansierede parkeringsanlæg under jorden, så vi kan få bilerne væk fra gaden. Der skal være en sammenhæng mellem beboernes betaling for gadeparkering og det, at vi skal have små automatiske underjordiske parkeringsanlæg.

Men det er sådan noget, vi kan drøfte. Vi vil også gerne have udvidet parkeringsafgiftsperioden, så den ikke bare er i dagtimerne og berører pendlerne, fordi det er jo ikke pendlernes biler, der er det store problem, det er københavnernes egne biler.

Den her parkeringsordning, som vi hørte den radikale ordfører sige, sigter mod at begrænse pendlingen. Fint, det kan vi gøre på mange måder. Vi kan også indføre vejafgifter. Det synes vi er en langt bedre løsning end den her 2-timers-parkeringsordning, som i øvrigt ikke gør nogen borgere ulovlige, fordi københavnernes har gratis parkering. De skal bare betale en licens for at kunne få skiltet på, at de må parkere. Problemet er københavnernes mange nye biler, og hvad skal vi gøre ved dem? Det skal ikke være en ret at kunne parkere gratis foran egen gadedør.

Karin Storgaard (O): Jeg synes, man må konstatere ved debatten her i aften, at der ikke skal så meget til at forvirre den socialdemokratiske ordfører.

Jeg vil sige, at Socialdemokratiets holdning til denne sag er faktisk taget uforståelig, og jeg kan ikke forstå, hvorfor man har den holdning. Det har været sådan siden før sommerferien, og man er hverken til at hugge eller stikke i. Hvorfor udsætte beslutningen om ophør af denne kritiserede og dårlige ordning til 15. juni næste år? Helt ærligt: Hvad er det, Socialdemokratiet vil opnå ved dette? For der er vist ingen, der tror på argumentationen om, at man

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 4. oktober 2001

skal have noget andet i stedet eller være i god tid eller hvad man nu ellers kan finde på af dårlige argumenter.

I øvrigt var der jo her i aften et forslag fra Venstres borgmester Søren Pind om en afløser for ordningen, så heller ikke dér kan man bruge det argument. Evalueringen er jo også overstået. Det argument kan heller ikke bruges.

Nej, forvirringen hos den socialdemokratiske ordfører har bredt sig ud i det socialdemokratiske bagland, så vi igen oplever et handlingslammet Socialdemokrati, der ikke ved, hvad den skal stå på. Desværre er det københavnernes, det går ud over.

Preben Møller Hansen (P): Jeg vil kun benytte lejligheden til at sige tusind tak til SF, fordi de så redeligt, så ærligt og så klart gav udtryk for, at enhver københavnere, som har en bil, skal betale for at parkere på de københavnske veje. Det synes jeg er stærkt og rigtigt sagt, hvis man mener det. Jeg har selvfølgelig ikke den opfattelse, men folk må jo have de opfattelser, de vil, og slås for det, de synes er rigtigt.

Så vil jeg spørge: Hvad så hvis man har en barnevogn? Så parkerer man jo også på det københavnske gadeareal, blot på fortovet? Så må det jo også være meningen, at de skal betale. Og hvad med alle dem, der har cykler? Jamen de må da bestemt også betale, set ud fra et SF-synspunkt.

Jeg synes, at SF skulle prøve på at ændre deres partinavn fra ikke at være Socialistisk Folkeparti, men det mest reaktionære parti her i København. Så ville de gøre noget fornuftigt.

(Kort bemærkning).

Jens Johansen (F): Jeg tror ikke, der er nogen grund til at lægge yderligere udgifter på børnefamilierne.

Men jeg vil bare sige om cykelparkering, at cyklen i modsætning til bilen jo er et miljørigtigt transportmiddel. Det skal selvfølgelig ikke lægges cyklisterne til last.

2. næstformand (**Bente Frost**): Elbiler betaler ikke parkeringsafgift, så vidt jeg ved.

(Kort bemærkning).

Preben Møller Hansen (P): Det var da et argument, at det var miljørigtigt. Men hvad så med knallerter? De køber jo også benzin. Og så når vi er i gang med det, så kunne man jo blive ved med at spørge: Hvad så med dette og hvad så med hint?

Det, det drejer sig om set ud fra mit synspunkt, er, at har man en miljømæssig opfattelse, så skal man selvfølgelig slås for den, men så skal man ikke gøre det ved at beskatte folk, som ikke har ret meget i forvejen. Så er man i hvert fald ikke socialist.

Et af Søren Pind (V) stillet ændringsforslag om, at P-ordningen afskaffes d. 15. oktober 2001 og erstattes af en ordning som på Frederiksberg, blev forkastet med 28 stemmer imod 19.

For stemte: V, O, C, P, L, D og Lubna Elahi (UP).

Imod stemte: A, F, Ø, B og Aage H.B. Pedersen (UP)

Jens Johansen (F) stillede følgende ændringsforslag:

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 4. oktober 2001**

Det pålægges Bygge- og Teknikudvalget inden udgangen af 2001 at fremlægge forslag til gennemførelsesplan for indførelse af parkeringszoner i de områder, hvor der nu er to-timers parkering.

Subsidiært:

Forsøgsordningen bringes til ophør den 15. juni 2002 og erstattes af p-zoner med parkomater på de ydre brokvarterer, så der er en ensartet parkeringsordning i Københavns indre bydele.

Ændringsforslagene blev sat til afstemning i den nævnte rækkefølge og blev begge forkastet med 33 stemmer imod 14.

For stemte: F, Ø og L

Imod stemte: A, V, O, C, B, P, D, Lubna Elahi (UP) og Aage H.B. Pedersen (UP)

Indstillingen blev herefter godkendt uden afstemning.

Da der ikke er enighed i Borgerrepræsentationen om ophør af ordningen pr. 15. oktober 2001, siger Dansk Folkeparti ja til indstillingen, men vi så helst, at der ikke skulle være en permanent ordning og vi håber, at udvalget kommer på bedre tanker og helt annullerer ordningen efter en nærmere drøftelse i udvalget.

20) BR 386/01. Fælles gårdanlæg i karreen Classensgade, Østerbrogade og Willemoesgade

Indstilling om, at det i Borgerrepræsentationen i mødet den 16. juni 1999 vedtagne forslag til byfornyelsesbeslutning og gennemførelsesprojekt i karreen begrænset af Classensgade 3 A-B, 5-11, 11A, 11 C-F, 13-17, 17 A-C, 19, 19 A-B, 21-25, 25A, Østerbrogade 44-50 og Willemoesgade 2-36 – efter fremlæggelse for offentligheden i henhold til byfornyelseslovens bestemmelser – nu vedtages endeligt, samt at der udarbejdes forslag til ny byfornyelsesbeslutning om gårdanlæg, der ikke omfatter ejendommen Classensgade 7.

(Bygge- og Teknikudvalget)(Standsningsret)

Borgmester **Søren Pind**: Hr. skibsreder Mærsk McKinney Møller har spillet en vis rolle i nogle debatter her i aften, dels omkring beskatning, dels omkring operahuset og meget andet. Han har et begreb, der hedder, at man altid skal bruge rettidig omhu.

Jeg vil sige det på den måde, at i denne sag har Bygge- og Teknikudvalget i allerhøjeste grad, ja endog helt ud i detaljen, minimalistisk, på ethvert niveau, i ethvert spørgsmål og i alle henseender brugt rettidig omhu og masser af tid og masser af møder og masser af udsættelser og masser af diskussioner. Sådan har det været.

Og hvor ender sagen, hvor ender sagen, når man kigger i beslutningsprotokollen? Den ender med, at borgmesteren må anmode om standsning af et forslag, der vil betyde, at hele processen skal gå om igen.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 4. oktober 2001

Jeg tager ikke det her på nogen måde personligt, men jeg ærgrer mig, jeg ærgrer mig på vegne af de mange, mange, mange beboere, som gang på gang, først før denne valgperiode, dernæst i denne valgperiode og dernæst i det ene foretræde efter det andet, er blevet stillet i udsigt, at vist ville man træffe en beslutning, og denne beslutning ville ikke gå ud på, at man ville træffe en beslutning om, at processen skulle gå om én gang til, så man endnu en gang kunne søge om foretræde og endnu en gang forsikre, at man ønskede et gårdanlæg. Næh, man ville træffe en beslutning om, at disse mennesker skulle have et gårdanlæg.

Sådan skulle det ikke være. Der er bred enighed uden om Venstre, i hvert fald uden om Venstre, formodentlig er der også enkelte andre partier, der vil tilslutte sig Venstres kritik, jeg ved det ikke endnu, der mener, at processen skal gå om.

Jeg vil ikke bebrejde nogen noget, fordi det ynder jeg ikke at gøre, når det er sådanne beslutninger, der tages, det er gode venner. Derfor vil jeg blot sige, at vi i Venstre mener, projektet langt om længe burde gennemføres, at disse beboere på Østerbro, der har hungret og ventet og længtes efter at få en løsning på det her, er blevet stillet det i udsigt den ene gang efter den anden, skal have en løsning.

Og det kan ikke nytte noget, at man løfter dette kunstnerbaghus, for hvilket man på intet tidspunkt har fundet en holdbar løsning, op i en sammenhæng, hvor man skal træffe en ny beslutning, hvor det ikke inkluderes. Alle ved da f.eks., at et værksted er tilknyttet. Skulle man så bruge, jeg havde nær sagt magtfordrejning, for at forhindre det i at eksistere? Er det det, der er meningen? Skulle man virkelig lade at baghus af den værste karakter, vi har set i Københavns Kommune, stå i en gårdrydningsproces? Er det virkelig det, vi skal bruge offentlige penge på? Jeg synes det ikke.

Jeg synes, at man bør træffe en beslutning, og denne beslutning skal i sagens natur ikke være en udsættelse, men en gennemførelse. Derfor har jeg foreslået, at denne sag skal bringes til Borgerrepræsentationens kendskab, ikke at den har været ukendt for Borgerrepræsentationen, den har nok ikke været behandlet her før, således at vi kan få en klar stillingtagen.

Mit håb er naturligvis, at aftenens debat vil frembringe et resultat, der betyder, at vi kan gennemføre projektet, for håbet er som bekendt grønt.

Johannes Nymark (A): Der skal ikke herske tvivl om, at det her har været en meget bøvlet sag. Jeg er enig med borgmester Søren Pind i, at der er nogle borgere, som efterhånden har følt, at de er nået til tålmodighedens smertegrænse.

Vi undlod at stemme i udvalget for det af Ole Hentzen stillede forslag ud fra et principielt synspunkt om, at gårdfornyelser skal komme i et samlet hug. Men som sagerne står her, så vil vi stemme for Ole Hentzens forslag ud fra synspunktet, at så kommer man da i gang derude. Og så har vi i hvert fald et lønligt håb om, at en endelig afklaring omkring Kunstnerhuset er rimelig nært forestående. Men sådan, at vi giver en klar melding til beboerne derude om, at nu tager vi hul på formentlig rigeligt meget inden for den tidshorisont, der er, der er såmænd nok at se til, og så må vi hurtigst muligt have afklaret de sidste hjørner omkring Kunstnerhuset.

Jens Johansen (F): I SF medvirker vi gerne til gårdrydninger til gavn for beboere, børn og familier i kommunens boligområder, i karreerne.

Vi synes også, at det er vigtigt at tilgodese de kunstnere og håndværkere, som vi har så få af i vores kommune, og som f.eks. i forbindelse med byfornyelsen og de gårdrydninger, som har fundet sted på Vesterbro, er blevet forjaget fra de bygninger, de har haft som værksteder

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 4. oktober 2001**

og på anden måde. Det er vanskeligt at være kunstner i København, ingen tvivl om det. Vi synes ikke, at vi skal gøre det vanskeligere.

Men da vi gerne vil, at gårdrydningen kommer i gang, og da vi ser Ole Hentzens forslag, som vi stemte for i Bygge- og Teknikudvalget, som en måde at komme i gang med gårdrydningen på som en 1. etape, således at vi, hvis ikke kunstnerkollektivet snarest kan få opfyldt de betingelser, som har været drøftet så mange gange med udvalget, som så kan videreføres, hvis det viser sig, at kunstnerkollektivet ikke har økonomi til at overtage huset Classensgade baghuset.

Derfor stiller vi et ændringsforslag til det forslag, som er stillet her af Ole Hentzen, og som er standset af Venstres borgmester, nemlig:

»Det pålægges forvaltningen at søge genhusning af kunstnerkollektivet, Classensgade 7, gerne i et af kvarterløftområderne, så den oprindelige gårdrydningsplan kan gennemføres snarest til gavn for karreens beboere.«

Ole Hentzen (C): Lad mig allerførst sige, at fra konservativ side synes vi også, at denne sag har været lang, men den har til gengæld også været grundigt behandlet. Der er vel ikke nogen i udvalget, der er i tvivl om, at det er en særdeles ømtålelig sag, ikke bare for hele karreens gårdanlæg, men også for det miljø, der er oppe i den anden ende, og som er ved at være rimelig unikt i København, nemlig det, man kalder kunstmiljøet i baggården. Alle andre steder, hvor vi laver gårdsaneringer og lignende ting, hvor de private husejere ligesom vejrer morgenluft, ja, der forsvinder mulighederne for disse ateliervirksomheder.

Her er der nogle, der sådan set driver det på privat basis uden støtte, har samlet penge til en mulighed for at erhverve ejendommen og derved også selv kunne sætte den i rimelig stand, hvad den absolut trænger til. Og hvor der er en enkelt meget væsentlig klods tilbage, som hedder et autoværksted, hvor ejerforholdene er rimeligt komplicerede, hvor ejerne i hvert fald ikke forstår, at grundloven sådan set ikke kan påberåbes i dette tilfælde, når man laver byfornyelsesbeslutninger. Men det er sådan set almindelig retspraksis, der egentlig gør, om det kan laves eller ikke.

Allerede da vi havde den første gang, syntes jeg egentlig, at dette gårdanlæg var unaturligt stort og langt, en kæmpekarré, hvor der var en naturlig opdeling faktisk, ikke der, hvor kunstnerkollektivet er, men få naboejendommen med. Der kunne man egentlig sagtens have lavet 2 gårdanlæg. Men med fandens og djævlens vold og magt tænker vi jo stort i denne forvaltning. Grønne gårde siger jo kæmpeanlæg, og det skulle med djævlens vold og magt være ét anlæg her med de komplikationer, det så også giver heroppe i den ende, hvor vi jo altså befinder os, ved Classensgade 7, hvor jo denne bagejendom er.

Jeg synes, der er tilvejebragt så stor sikkerhed, som vi kan opnå, for, at kunstnerkollektivet kan istandsætte deres ejendom til et fornuftigt stade ved egne midler, og ved »egne« mener jeg dem, de har skrabt sammen fra institutioner og fonde, som mener, at det faktisk er noget fornuftigt, de driver der.

Derfor skal man ikke skuffe resten af karreens beboere ved at lade den trække længere i langdrag, men man skal hurtigst muligt få truffet den beslutning, som gør, at det offentlige kan gå i gang med en ny byfornyelsesbeslutning for resten af karreens gårdanlæg, sådan at de kan få det gårdanlæg, som de har fortjent gennem alle disse år. Det gør man med den beslutning, jeg håber, et flertal træffer i aften, nemlig at det pålægges forvaltningen at lave en ny byfornyelsesbeslutning, der ikke omhandler Classensgade 7.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 4. oktober 2001**

Så er det da selvfølgelig også mit lønlige håb, at vi ved beslutningen kommer til en endelig løsning af kunstnerkollektivets ejendom, således at det autoværksted, som jo befinder sig deri, og hvis virksomhed bliver overordentlig vanskelig i fremtiden, idet der ikke må holde biler inde i gården, også finder en naturlig, rolig, klar løsning, som gør, at den anden del af projektet, som kunstnerne lægger frem, nemlig en omdannelse af arealerne, som p.t. bruges til autoværksted, kunne blive et gæsteatelier for udenlandske kunstnere, hvad jo er kendt i hele Norden som værende en ganske naturlig ting, hvor man kommer på besøg hos hinanden mod, at man lejer sig ind.

Jeg kan altså anbefale forsamlingen, at man støtter det ændringsforslag, jeg har stillet, og derfor ikke anbefale, at man stemmer for det af SF pludselig stillede underændringsforslag, som jo er i klar modstrid med den stemmeafgivning, som SF's repræsentant i Bygge- og Teknikudvalget her den 12. september var med til. Men der kan jo være sket noget i SF's bagland, som gør, at de er mindre kunstneriskvenlige lige i øjeblikket, end de var den 12. september. Men det er sådan set SF's problem, eller også er det den her samhørighed med Venstre og SF om overborgmesterkandidat og lignende, som måske giver sig udslag helt ned i en gårdsanering ...

2. næstformand (**Bente Frost**): Det drejer sig om Classensgade.

Ole Hentzen (C): Det må formanden da ikke bestemme, det er da noget, jeg bestemmer, om det gør det.

Jens Kjær Christensen (Ø): Der er ingen grund til at gentage, hvad mange allerede har sagt. Det har været en lang sag, kompliceret sag, og i Enhedslisten har vi da også været bragt i et dilemma, det er ingen hemmelighed, og det er der flere partier, det er også blevet udtrykt her fra talerstolen.

Der er ingen tvivl om, at normalt og generelt gennemfører vi jo, hvis der er en flertalsinteresse blandt beboere, de gårdsaneringer, som i rækkefølge bliver udpeget. Ved slige lejligheder plejer vi også at rydde bygninger, som befinder sig inde i gårdrummet.

Men her var der altså en sag, som blev aktualiseret af, at situationen for værkstedsfaciliteter og atelierer generelt i København var for nedadgående, utrolig vanskeligt at finde nogle for kunstnere, der ikke er specielt rige, betale lokaler.

En anden ting er selvfølgelig også det rent bymæssige. Det er jo ikke generelt, at vi gør sådan og har gjort sådan som i denne sag, at denne blanding af forskellige forhold, forskellige måder at angribe tilværelsen, en ting er at bo, noget andet er at prøve at lave et eller andet udtrykfuldt, i sig selv bestemt ikke kan betegnes som en negativ kvalitet ved et bymiljø.

Så derfor har vi valgt at være langmodige i denne sag som et flertal i udvalget. Vi har givet kunstnerne og deres venner talrige lejligheder til at prøve seriøst at flikke et budget sammen, som var holdbart. Og alligevel, som Ole Hentzen var inde på tidligere, så ender vi i problematikken omkring et autoværksted, som ikke er særlig villigt, eller ejeren rettere sagt, til overhovedet at indgå i en konkret, seriøs forhandling om, hvordan man kan finde ud af denne situation.

Se, ved sidste udvalgsmøde var alting for så vidt klart, bortset fra at det ikke var klart, hvad Socialdemokraterne ville gøre i sagen, vil jeg sige. Det var jeg i hvert fald ikke sikker på. Det er så, hvad det er, og Socialdemokratiet har nu meldt klart ud.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 4. oktober 2001**

Nu kommer så SF og stiller et forslag. Ingen har fået information om det her forslag før mødet, og jeg har ikke fået påpeget, hvor pengene skal komme fra, og slet ikke præcis, hvor det skal finde sted og ikke strider mod andre dispositionsplaner.

Jeg kan sagtens forestille mig, at Søren Pind med sit meget typisk ansvarlige element nu vil sige: Jamen vi giver da bare en tillægsbevilling. Jeg spørger: En tillægsbevilling på hvad? Hvad er det, vi snakker om? For sandt er det, det er nemlig rigtigt, at de penge, som er samlet ind af kunstnerne via tilsagn, ikke automatisk kan overflyttes. Faktisk må man med det kendskab, jeg har til sagen, formode, at de bortfalder som sådan. Så derfor betyder det så selvfølgelig, at det er det offentlige, der skal finansiere det.

Det kunne man da sige, jamen det er da en glimrende idé. Det har vi haft oppe flere gange, i øvrigt hvor Venstre stemte det ned. Men nu er der pludselig sådan lidt kommunal valgkamp i hele pibetøjet.

Derfor tillader SF sig, og det vil jeg have lov at sige, at optræde fuldkommen uansvarligt i en sag, vi har gået og behandlet, siddet og behandlet, vi har snakket, og vi har regeret, og så kommer man lige her i sidste øjeblik og siger, jamen vi kan bare gøre sådan. Og på overfladen ser det ud, som om problemet er løst.

Hvis SF havde skiftet holdning, fra vi holdt sidste møde i Bygge & Teknik, så burde man gå herop og sige: Gode kammerater, vi har skiftet holdning. Vi har en anden idé, og ved I, hvad vi så selvfølgelig i sagens ånd bør gøre? Det er at vise sagen tilbage til udvalg, så vi kan diskutere SF's brillante forslag og se, hvad det indebærer.

Men det falder overhovedet ikke Jens Johansen inden for hovedet at tænke en sådan tanke, fordi det skal jo fungere som en hurtig gang pop det her, ligesom mange af de andre ting, der er fyret af her fra talerstolen i aften, og de ændringsforslag, der er stillet.

Det synes jeg faktisk ikke, at selve sagen fortjener, altså i betragtning af, at vi kan være uenige om det ene og det andet undervejs, men vi har søreme prøvet at være rimeligt ærlige og åbne over for hinanden om, hvad det var der foregik. Der synes jeg så, at det er en voldsomt ussel og plat måde at prøve lige at komme rundt om et hjørne.

Vi vil ikke på baggrund af, at SF pludselig sådan har fået ondt i maven, bare stemme for SF's forslag. Hvis SF mener, at de virkelig ved noget om, hvor Kunstnerhuset kan placeres, det er betaleligt for kunstnerne, og pengene er til stede, og det sted, man kan finde, ikke er i strid med andre planer i nogen af disse udviklingsområder, kvarterløftområder eller hvad vi kalder dem, jamen så er det jo glimrende, så ligger der jo et konkret ændringsforslag. Men det sædvanlige plat med bare at sige, at forvaltningen skal gøre noget, jamen herre jemi, forvaltningen har gjort det.

Der var visse personer, der på et tidspunkt i Kulturudvalget stillede forslag præcis om, at forvaltningen skulle afsøge muligheden for at etablere kunstnerfaciliteter, værkstedsfaciliteter her i København. Det var bl.a. undertegnede faktisk. Sagen røg videre til det udvalg, hvor Jens Johansen sidder, der hedder Bygge- og Teknikudvalget, hvorefter Bygge- og Teknikudvalget svarede tilbage til Kultur- og Fritidsudvalget, at det så man sig ikke i stand til.

Og så kommer man og siger, at nu skal forvaltningen så finde noget. Altså jeg synes, det lugter. Jeg accepterer og respekterer, hvis SF for en gangs skyld skulle have gjort et ordentligt stykke hjemmearbejde og altså faktisk vidste og kunne påpege et sted, hvor der var mulighed for at flytte det hen.

Vi har jo aldrig været nervøse for også at se med milde øjne økonomisk på slige sager, kunst, musik, det hele. Men det kræver altså, hvis det skal være alvorligt det her, Jens Johansen, at man har gjort det hjemmearbejde og ikke bare tørrer det af på forvaltningen. Og så sid-

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 4. oktober 2001

der vi altså, undskyld mig, ved det næste udvalgsmøde én gang til, og så kommer vi altså her ned i salen én gang til. Det vil kun være en forlængelse af processen for at komme videre med en gårdsanering.

Lars Rimfalk Jensen (B): Jeg skal prøve at gøre det en lille smule kortere.

Det Radikale Venstre havde foretrukket en løsning, som havde indebåret, at vi havde taget hele gården, og vi også havde taget og beholdt Kunstnerhuset, og vi havde gjort det, som vi egentlig hele tiden har ønsket.

Men vi synes også, det er rimeligt, at man konstaterer, at det er der ikke et flertal for på nuværende tidspunkt, og derfor støtter vi naturligvis en løsning, hvor man deler gårdrydningen op i 2, og så tager vi den første del, og så må vi jo så kæmpe videre med dette Kunstnerhus, som vi, uanset hvad vi ellers har hørt i dag fra SF, det vil jeg sige med det samme, går ind for skal blive stående.

Modsat Enhedslisten vil jeg sige, at vi synes, det er en rigtig god idé, hvis SF har været ude og finde et nyt, fordi vi mangler faktisk en masse kunstnerværksteder. Så det kan jo være, at Jens Johansen hermed har fundet et nyt sted, hvor vi kan komme til at give flere kunstnere muligheden.

Vi vil ikke fjerne huset, vi ønsker huset. Årsagen er, at vi synes, huset er et godt hus, vi synes, det har lige præcis den funktion, der skal til. Det passer ind i gården, og det vil være godt for hele miljøet. Derfor vil det ikke være noget med, at vi ønsker at flytte kunstnerne ud til et eller andet sted. Det er slet ikke det, det drejer sig om. Det drejer sig om, at vi skal bevare huset dér, hvor det ligger.

Lars Hutters (L): SOL er ikke repræsenteret i Bygge- og Teknikudvalget, og det har derfor været lidt vanskeligt for undertegnede at følge med i alle de forskellige former for variationer, der er sket i det pågældende udvalg.

Jeg har haft kendskab til og fået informationer omkring problematikken om gårdsaneringen igennem 4 år nu. Allerede for mere end 4 år siden begyndte man fra forvaltningen at antyde, at man vil lave den der meget langstrakte gårdsanering.

Det vil jeg gerne bede borgmester Søren Pind om at besvare: Er årsagen til, borgmester Søren Pind, at vi er havnet i den her ulykkelige situation, hvor det er umuligt i aften at træffe en beslutning om gårdsanering, ikke, at forvaltningen insisterede, til trods for de store problemer – jeg håber, at borgmester Søren Pind hører efter, jeg stiller et spørgsmål til borgmesteren – kan borgmester Søren Pind om lidt heroppe fra talerstolen bekræfte, at da forvaltningen for mere end 4 år siden gik i gang med det her, så havde forvaltningen ganske klare informationer om, at det her var en meget kompliceret sag?

Så når vi er endt her i aften, så vil jeg godt have lov til at placere et ansvar i den pågældende forvaltning. Det her kunne have været håndteret helt anderledes, hvis man i tide var gået ind i en fornuftig dialog og havde ladet være med at have, jeg ved ikke, hvad det er for nogle former for ambitioner.

Fra SOL's side skal det ligge helt klart, vi havde gerne set i aften, at vi havde fået truffet en beslutning, som bevarede kunstneratelieret i Classensgade. Vi synes, det er utroligt spændende. Jeg tror slet ikke, SF er klar over, hvor skuffet man er over det, SF gør i aften. For mig er det fuldstændig uforståeligt, og jeg vil gerne bede SF om at forklare, hvad det er det hele går ud på. Ønsker man reelt med det ændringsforslag at få nedlagt Kunstnerhuset, atelieret i

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 4. oktober 2001**

Classensgade, så sig det, det synes jeg, det fortjener alle at få at vide, eller hvad er det, det går ud på?

Jeg er enig med Lars Rinfalk Jensen fra De Radikale, at hvis det er fordi man har fundet et andet sted, ja men så har vi da 2. Vi har jo mangel på disse kunstneriske miljøer. Men at begynde at ødelægge alt det, der er sat i gang af nogle fantastisk engagerede kunstnere, fatter jeg simpelt hen ikke, at SF vil være bekendt.

Venstres Søren Pind har da trods alt sin opfattelse. Men at man skal opleve en sådan uklarhed og sådan en, jeg vil nærmest kalde det nedrighed fra SF's side i aften, havde jeg dog faktisk ikke troet, omkring en sag, som store dele af Østerbros befolkning er engageret i inklusive SF på Østerbro, som bakker op omkring, at kunstneratelieret skal forblive i Classensgade. Jeg håber, at SF om lidt åbenbarer, hvad det er for nogle manøvrer man nu er i gang med.

Borgmester Søren Pind indledte sit indlæg med at citere et vist firma, for ikke at sige A.P. Møller, med, at der havde man rettidig omhu. Hvis jeg skulle forstå et eller andet i denne forbindelse, så må jeg gå ud fra, at Søren Pind bakker op omkring, at kunstneratelieret får skaffet de sidste penge på plads ved at anmode A.P. Møller Fonden om at gå ind. Det synes jeg vil være flot. Og hvis det er det, Søren Pind mener, så er jeg helt enig med borgmesteren. Men det får vi jo at vide om lidt.

1. næstformand (**Hellen Hedemann**): Så går vi til 2. runde.

Jens Johansen (F): Jeg vil gerne sige til Jens Kjær, at vi i SF ikke har brug for nogen udvalghenvvisning for at få afklaret, hvad vi mener i denne sag. Det kan godt være, Jens Kjær har det, men så må Jens Kjær foreslå heroppe fra talerstolen, at ændringsforslaget udvalghenvvises, så vi kan drøfte det der.

Vi er af den opfattelse, at gårdrydningen skal i gang. Det ved vi, den kommer med det forslag, der er standset af Venstre i Bygge- og Teknikudvalget, det forslag, som Ole Hentzen har stillet om at igangsætte en gårdrydning uden om Classensgade 7.

Vi er helt klar på, at det er den fulde gårdrydning, der skal til, og at Ole Hentzens forslag er en 1. etape. Vi er interesseret i at bevare det her kunstnermiljø. Vi har kunnet se, at det har været vanskeligt for kunstnerne både at overtage ejendommen og at renovere den og at forlige sig eller afklare med både ejer og lejere.

Vi synes, at det var en fremkommelig fremgangsmåde at finde ud af at finde genhusningsmulighed. Det synes vi, forvaltningen skulle i gang med. Derfor vil vi stemme for såvel vores ændringsforslag som for den beslutning, som vi deltog i i BTU.

Borgmester Søren Pind: Jeg blev ellers meget glad, da jeg hørte om SF's forslag, men jeg kan jo høre på det hele, at det bringer nok ikke sagen meget længere, og jeg kan også forstå på det hele, at selv et forslag om at henvise det til udvalget igen ikke vil nyde flertal i denne sal.

Derved er fronterne jo trukket op. Spørgsmålet er meget klart, om man ønsker, at der skal gennemføres en gårdrydning i denne karre, eller der ikke skal, skråstreg, at man starter processen forfra igen, og så kan man jo tro på, hvad man vil tro på. Jeg skal derfor stille et ændringsforslag, som lyder, at forvaltningens indstilling gennemføres. Det går altså ud på, at man gennemfører gårdrydningen, som den foreligger i indstillingen fra forvaltningen.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 4. oktober 2001

Jeg mener ikke, der er præsenteret et holdbart alternativ for at få bevaret det her kunstnerbaghus. Det har forvaltningens forhandling sådan set også vist.

Jeg er nødt til at sige én ting til Lars Hutters: Lars Hutters må i denne sag angribe mig for lige hvad han vil, hvad han sådan set også har præsteret flere gange i denne valgperiode, men han skal ikke anklage min forvaltning for at være usaglig og gennemføre nogle ting uden at gå i dialog med de mennesker, der er involveret.

Det arbejde, der har været gjort, og det kan bekræftes af samtlige medlemmer af Bygge- og Teknikudvalget uden undtagelse, uagtet hvilken opfattelse man måtte have, er et seriøst og et dygtigt stykke arbejde, hvor hvert et spørgsmål, udvalgsmedlemmerne har haft, er blevet afdækket.

Der er ingen mulighed for at rette kritik mod forvaltningens embedsmænd i denne sag. Har Lars Hutters kritik, så må han komme til forvaltningens borgmester og ikke andre. De har alle gjort, hvad de er blevet bedt om, nøjagtigt til punkt og prikke, og har undersøgt hver en sten, og selv i min forvaltning må jeg tilføje, at hver en brosten er sågar blevet vendt.

Ole Hentzen (C): Jeg skal ikke blande mig i, hvad det er for motiver, man har for, at partiet Venstre med djævlens vold og magt vil nedlægge det kunstnerkollektiv og det kunstnermiljø i baggården.

Men at stille det op, som borgmesteren gør her, at enten er man for en gårdrydning, eller også er man for kunstnerne, er det rene sludder, det er rendyrket sludder. For ændringsforslaget går jo netop på, at nu får resten af karreen det gårdmiljø, de sådan set har fortjent gennem mange år ... (*Afbrydelse*). Ja, det er muligt, at der findes nogle Venstremedlemmer nede i den del af karreen, der gerne ville have haft det areal til rådighed, som kunstnermiljøet har et hus på. Der må man så bare sige, jamen det er jo et for eller imod, og der er altså et miljø, som for os tæller mere, end at der er nogle enkelte beboere nede i den anden, der skal kunne gå op i den ende af karreen for at få lidt sol. De må blive nede i deres anden del af karreen.

Det er et valg, vi foretager. Så kan man kalde det et politisk valg. For os er det et sagligt valg. Der er et kunstnermiljø, som ikke kan genhuses andre steder. Det er forsøgt, og SF's underændringsforslag til det om, at man skal forsøge genhusning, er da et sødt paradenummer, som de skal have lov at stemme for, men det har jo været forsøgt. Og man kan jo ikke med kommunale penge finde et sted, hvor man kan genhuse dette miljø.

Derfor er den eneste mulighed for, at det overhovedet, om man så må sige ikke skal styrtes i grus, at man giver resten af karreen lov til at få deres gårdsanering. Og det gør man altså hurtigst muligt ved at stemme for ændringsforslaget i aften og ikke begynde at sende det tilbage til udvalget, som borgmesteren flirtede lidt med tanken om, hvor den så kunne have lov til at ligge og hygge sig til absolut ingenting. Så havde vi fået en gentagelse af parkeringsordningen, om det var 15. oktober eller 15. juni. Altså kort sagt et rent og skært paradeforslag for at komme tilbage i forvaltningens regi.

Lad nu beboerne derude få fred, lad nu kunstnerne få fred og lad os alle sammen få taget den beslutning, der gør, at forvaltningen kan blive sat i gang med noget meningsfyldt, det er nemlig at komme med et forslag til en byfornyelsesbeslutning, altså en gårdbeslutning, for resten af karreen. Det er både forvaltningen, vi politikere og beboerne i karreen bedst tjent med.

1. næstformand (**Hellen Hedemann**): Jeg vil lige sige til Ole Hentzen, at det jo ikke er sådan, at vi skal stemme om Ole Hentzens ændringsforslag i aften, for det er jo vedtaget i BTU. Det er jo en standsningssagnå, det er du godt klar over.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 4. oktober 2001**

Så er det Jens Kjær Christensen, og han har minus 1½ minut, det vil sige 3½ minut i denne runde.

Jens Kjær Christensen (Ø): Nå, jeg troede, jeg startede med minus 1½ minut.

Jeg vil sige tak til Jens Johansen for hans korte indlæg før. Det gjorde det helt klart, hvad det handlede om. Jeg takker også for, at SF ikke ønsker at tilbagevise sagen til udvalget. Vi havde nemlig ikke støttet det, hvis det ikke var for, at der skulle afklares visse ting, som denne her årelange sagsbehandling endnu ikke har afklaret. Det er Jens Johansen jo udmærket godt klar over. Der er ikke noget at komme efter der. Han har selv haft lejlighed i flere år til at stille alle de interessante forslag, han måtte have lyst til.

Men her i sidste øjeblik kommer SF altså ind på banen med et forslag, der skal se ud, som om det løser alle problemer. Det gør det jo ikke, og det er det, der er problemet, og det er, fordi der ikke er blevet arbejdet ordentligt med forslaget i SF. På den måde kan man ikke gøre den slags ting med en sag, der har haft så megen bevågenhed og i øvrigt voldt så meget hovedbrud i ret mange politiske partier. For som jeg sagde indledningsvis, her er tale om en modsætning, hvor man egentlig gerne vil gøre begge dele på én gang, men når man står her på dagen, denne torsdag aften, så er man altså tvunget til at vælge, og der kan man ikke bare lave det lette nummer og sige, jamen der kommer en pose penge, og så finder vi nok et sted. Hvis det var så let, så var den øvelse gennemført allerede i udvalget, det er jeg sikker på.

Så derfor må jeg konkludere, at sagen skal have en afslutning her i aften. Og da Jens Johansen ikke kan begrunde, at han med et snuetag kan løse alle de modsætninger, som vi har levet med i flere år, så må vi støtte det ændringsforslag, som Ole Hentzen har stillet, for at komme videre med sagerne.

Lars Hutters (L): På Østerbro vil vi meget gerne indimellem kalde os for den bydel, som ligesom tager bestik af Paris. Derfor er vi også meget glade for, at der er adskillige former for kunstneriske aktiviteter, som gerne vil holde til på Østerbro. Og det skal ikke være nogen som helst hemmelighed, at der er utrolig mange af os, der er meget engagerede i at få bevaret Kunstnerhuset i Classensgade. Jeg er også glad for at kunne notere, at der er et politisk flertal i aften, der vil gøre en indsats for at få det bevaret.

Jeg vil godt have lov til at vende tilbage, og jeg er noget skuffet over borgmester Søren Pind. Borgmester Søren Pind stod heroppe i sit første indlæg og slog ud med arme og ben og begyndte at tale meget lyrisk, talte om den dybt, dybt, dybt ulykkelige situation, man var havnet i, at man ikke kunne træffe nogen som helst beslutninger om det her.

Jamen det er rigtigt, at det er ulykkeligt og uheldigt. Så tillod jeg mig bare, borgmester Søren Pind, at forsøge at få placeret, hvilket ansvar der skal gøres gældende for, at vi er havnet i denne situation. Der skal borgmester Søren Pind ikke komme over for Lars Hutters og SOL og slet ikke over for Lars Hutters og prøve at censurere, hvad Lars Hutters skal sige her fra denne talerstol.

Jeg ved udmærket godt, og jeg gør det utrolig sjældent, at jeg tillader mig at kritisere embedsmænd og forvaltningen. Men det gør jeg i denne sag, for det er ret velbegrundet. I mere end 4 år har jeg haft kendskab til, uden at der har været truffet politisk beslutning i Borgerrepræsentationen, at man ikke har villet høre på de problemer, der har været i denne sag. Forvaltningen har bare knaldet til, forvaltningen har bare knaldet til, og jeg sagde det i juni måned i 1999, hvor vi behandlede denne sag, der advarede jeg imod det.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 4. oktober 2001

Borgmesteren skal ikke komme her og sige, det er dybt ulykkeligt. Det skyldes bl.a., at man åbenbart ikke har styr i den politiske afdeling over, hvad forvaltningen gør.

Man kunne have undgået det her, hvis man havde lyttet utrolig meget bedre og havde været mere forsigtig. Så havde man måske allerede, sådan som Ole Hentzen fra De Konservative meget fornuftigt har konkluderet – jeg skal rose Ole Hentzen utroligt meget i denne sag – så havde man måske netop gjort det over 2 omgange. Så havde den anden del, hvor der ikke er nogen problemer, rent faktisk fået deres gårdsanering igennem.

Det er dybt ulykkeligt efter min opfattelse, borgmester Søren Pind, at vi indimellem har embedsmænd og forvaltninger flyvfarende med de offentlige penge, uden at der er politisk styr på det, det vil jeg have lov til at sige. Jeg er saftsusemig skuffet over, at det er Det Liberale Venstre, borgmester Søren Pind, der vil forhindre mig i berettiget kritik over for embedsmændene. Det havde jeg ikke troet. Eller også er det fordi der er kammerateri i det pågældende område, eller hvad skal jeg tro, borgmester Søren Pind?

1. næstformand (**Hellen Hedemann**): Så går vi til 3. runde.

Jens Johansen (F): Det var Jens Kjærs sidste bemærkninger, som fik mig herop. Jens Kjær ved jo udmærket, at udvalgsbehandlingen ikke har bestået i at drøfte forskellige forslag af den ene eller den anden karakter. Den har bestået i at få besvaret spørgsmål af juridisk karakter. Den har bestået i at træffe beslutning om at udsætte snart i én periode, snart i en anden periode, snart med én forslagsstiller, snart med en anden forslagsstiller, beslutningen om denne her gårdrydning, således at der blev skabt mulighed for kunstnerkollektivet for at finde finansiering til at overtage og renovere bygningen. Det ved Jens Kjær lige så godt som jeg.

Vi mener i SF, at vi skal have gennemført denne gårdrydning. Vi mener også som Enhedslisten, at der her er 2 ting, vi gerne vil, og vi mener, at det er denne forsamling og ikke BTU, som kan træffe beslutning om, at der skal foretages en genhusning, og at der skal findes en finansiering. Det må være det næste skridt. Hvor finansieringen skal findes, peger vi også på ved at skrive i forslaget, at det gerne må være i et af vores kvarterløftområder, hvor der jo tages særlige hensyn til kulturelle aktiviteter. Der er indtil flere områder, og jeg er ikke i tvivl om, at forvaltningen, hvis den får den opgave, kan finde ud af genhuse kunstnerkollektivet, således at vi kan få gennemført den gårdrydning, som den oprindelig er planlagt.

Hvis ikke vores ændringsforslag vedtages, jamen så må vi tage den etape, som er udtrykt i forslaget fra Ole Hentzen, og det vil vi så stemme for, bortset fra et enkelt medlem af gruppen, som vil stemme for Søren Pinds forslag, som mener, at vi skal gennemføre gårdrydningen uden smålige hensyn til kunstnerkollektivet.

Borgmester Søren Pind: Lars Hutters beskylder mig for at ville indføre censur. Se, det er jo en af de få ting, man ikke kan, og ifølge grundloven kan man ikke engang indføre det fremtidigt, der står faktisk »ingensinde«. Jeg ved ikke rigtig, hvorfor det skulle afholde en demokratisk forsamling fra at vedtage det. Men der står sådan set i grundloven, at man ingensinde kan indføre censur i Danmark. Så jeg er sådan set ret stolt af, at Lars Hutters mener, at jeg skulle være hævet over grundloven. Lad mig sige det på den måde: Lars Hutters tager fejl, om end jeg lige netop i Lars Hutters' tilfælde finder det stærkt fristende.

Lars Hutters, lad mig sige det meget direkte: Her har kun og udelukkende været tale om en politisk proces. Jeg blev rent faktisk bedt om, før forslaget blev forelagt for Bygge- og Teknikudvalget, at tage stilling til, om forslaget skulle fremsættes eller ej.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 4. oktober 2001**

Og mit svar lød som følger: Den nye styrelseslovgivning er ikke således sammensat, at borgmestrene skal tage stilling til, om forslag skal forelægges for udvalgene eller ej. Hvis I mener, det her er det rigtige, så skal det forelægges for udvalget, og så skal udvalget have lejlighed til at tage stilling. Det er faktisk en politisk opgave, og det har intet med censur at gøre, snarere tværtimod.

Jeg har forstået på det hele, at Lars Hutters er de svages beskytter, han er de smås værner, og så er han de umælendes ærkeengel. Så er det, jeg spørger: Hvor mange embedsmænd har møde her i aften? Hvor mange embedsmænd har lejlighed til at tage til genmøde over for de umælendes ærkeengel? Hvor mange af dem har lejlighed til fra denne talerstol at rejse sig op og forsvare sig mod de anklager, der rejses af et medlem af denne forsamling? Det skal jeg sige Lars Hutters: Nul.

Derfor er det urimeligt, og det er derfor, jeg bliver vred fra denne talerstol og også nede i salen. Det er ikke et spørgsmål om censur, Lars Hutters, det er et spørgsmål om helt gemen anstændighed, som jeg egentlig føler, Lars Hutters på mange måder i almindelighed repræsenterer.

Man skal ikke angribe embedsmænd herfra. Så kan man komme til mig i anden sammenhæng og sige, at det her er sgu for dårligt – undskyld, formand, eller det her er utilfredsstillende. Man skal ikke gøre det herfra, og det har ikke noget med censur at gøre. Det har noget med at gøre, at der er mennesker, der sidder deroppe, som ikke kan tage til genmøde over for de meget grovkornede anklager, der fremføres fra denne talerstol.

Når så dertil tilføjes, at der så skulle være tale om kammerateri, så er det altså, at jeg må stå af. Det ved Lars Hutters godt ærlig talt ikke finder sted i min forvaltning.

Jens Kjær Christensen (Ø): Jeg vil bare sige, Jens Johansen er oppe endnu en gang, jeg ved ikke, om det er for at dække over en intern SF-uenighed, at det bliver fremstillet så mystisk. Jens Johansen er medlem af Bygge- og Teknikudvalget, hvor vi nu i flere år har diskuteret denne sag. Jens Johansen fremstiller det, som jeg ved ikke hvad, nærmest som om man sidder og ser fjernsyn, og der går nogle ud og ind, og ja, så går vi videre, så tager vi den op igen.

Jens Johansen har de facto og dermed SF i alle disse år haft mulighed for at stille alle disse geniale forslag, som han eller SF-gruppen kunne præstere. Det er virkelighed. Det er derfor, det virker så besynderligt at komme med et columbusæg, som ikke er et columbusæg, her på falderebet.

Det var bare mit synspunkt, og der må selvfølgelig være en årsag til dette skift fra vores sidste udvalgs møde, og det skal jeg slet ikke prøve at tolke. Jeg kan kun forestille mig, at der kan være uenighed i partigruppen eller i partiet, men det er jo for så vidt også ganske ligegyldigt. Troværdighedsmæssigt er det en meget, meget dårlig måde at arbejde på, skal jeg hilse og sige.

Jeg har den klare opfattelse, vi har lige haft en lille debat med forvaltningen om, hvad det egentlig er, vi vedtager, hvis vi vedtager Ole Hentzens ændringsforslag. Der er ingen tvivl om det for så vidt, mener jeg. Der er tale om, at den ene del og den største del af gården umiddelbart skal igennem en høringsproces først, sådan opfatter vi det, men i øvrigt, at det er en rimelig hurtig proces, man kan køre igennem, i hvert fald offentlighedsmæssigt, det burde ikke give problemer.

Den anden del, hvor huset er beliggende, kræver sandsynligvis en proces i flere faser, men det er også en proces, hvor der skal ske ting, og også hvor det skal ende med en gårdryd-

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 4. oktober 2001**

ning, for ved grød der er da bygningsselementer af det, bygningen har som nummer, der skal fjernes, og det er også en del af selve projektet i kunstneratelieret.

Så det er jo ikke sådan, at i den ende, hvor nr. 7 ligger, skal der ikke ske noget som helst. Det var der nogle, der måske kunne få indtryk af. Erkendt, det er en langsommere proces end den anden.

Lars Hutters (L): Nu fik jeg at vide fra borgmester Søren Pind, at borgmester Søren Pind har været velinformeret om alle de her problemer, inden man sendte det frem til udvalget.

Må jeg så sige det på den måde: Borgmester Søren Pind, som kom her og startede den debat med at sige, at det var en meget ulykkelig situation, har en ualmindelig dårlig rådgivning i sin forvaltning, for hvis der skal placeres et ansvar, så er det den dårlige rådgivning og ikke mindst den dårlige borgmester, som ikke kan finde ud af at forudse, at vi havner i denne situation i dag.

Jeg vil godt have lov til at udvide kritikken til, at den politisk ansvarlige naturligvis er borgmester Søren Pind. Det er borgmester Søren Pind, som måske også burde se lidt på, hvad det er for en forvaltning borgmesteren har, som ikke bedre er i stand til at rådgive borgmesteren.

Det der med ikke at kritisere embedsmænd kan jeg selvfølgelig godt være enig med borgmesteren i. Det der med at man skal tage hensyn til, at de ikke lige præcis her kan tage til genmæle: Må jeg lige gøre opmærksom på, at jeg har altså oplevet Venstremedlemmer meget kraftigt kritisere forvaltninger, hvor det ikke er borgmester Søren Pind, der er i spidsen. Hvorfor gælder den regel ikke på det område, borgmester Søren Pind? Borgmesteren ved udmærket godt, hvad det er jeg taler om. Jeg kan bare sige »sundhedsforvaltningen«. Der er aldrig lagt fingrene imellem. Hvad der har været fremsat af kritik dér, er simpelt hen ubeskriveligt.

Må jeg så sige, at jeg tvivler ikke et sekund på, at embedsmændene nok skal komme igen og sige noget om undertegnede i fora, hvor jeg ikke er.

Jeg tror fuldt og fast på det, som jeg startede debatten med i aften, at der foregår en uskøn blanding af studehandeler, manipulationer m.m. også i toppen her i Københavns Rådhus. Borgmester Søren Pind ved udmærket godt, at embedsmændene godt kan svare igen, måske ikke her i Borgerrepræsentationen i fuld åbenhed, men så bag lukkede døre, bl.a. hos borgmester Søren Pind.

Årsagen til det her er en forkert tilrettelæggelse. Om det så kun er forvaltningen, det er det åbenbart ikke, men så er det først og fremmest Søren Pind, det er Søren Pind, der har ansvaret for, at vi havner i denne ulykkelige situation. Det vil klæde borgmester Søren Pind om lidt at komme op på talerstolen og sige: Det er mig, der har det politiske ansvar. Når vi er havnet i denne ulykkelige politiske situation, så er det mit politiske ansvar. Det vil klæde borgmester Søren Pind.

Ole Hentzen (C): For at spare forsamlingens tid har jeg lige fået borgmesterens ord for, at det må jeg gerne give Lars Hutters ret i, og så er det vel overstået.

Det, jeg bare skal bekræfte heroppe fra talerstolen, er, at med den beslutning, som Borgerrepræsentationen forhåbentlig træffer om lidt, så er der lagt op til 2 gårdsaneringer, en stor for resten af karreen dernedad og en kommende mindre, der indeholder den del af karreen, hvor Kunstnerhuset i dag er beliggende. Og denne sidste del, som er kommende, vil indebære, at visse dele af den nuværende bygningsmasse, som omhandler kunstnerkollektivet, skal rives ned, for ellers kan der ikke blive tilfredsstillende gårdanlæg deroppe. Det er der heller ikke

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 4. oktober 2001

tvivl om, sådan som jeg hører det, blandt kunstnerne. Det er det, der blev taget stilling til på udvalgsrådet den 12. september, tror jeg det var.

(Kort bemærkning).

Borgmester **Søren Pind**: Jeg skal kun sige to ting. Jeg er glad for, at Lars Hutter er endt med at rette sit skudsmål mod rette person. Hvis han mener, forløbet har været forkert og ulykkeligt, så er det naturligvis mit ansvar.

Må jeg sige til Ole Hentzen og til andre, som nu siger, at der skal være 2 gårdsaneringer: Ja, det håber vi så, at der bliver. Vi vil nu stå fast på vores ændringsforslag om at følge forvaltningens indstilling. Hvis det måtte falde, hvad jeg naturligvis ikke forventer, det gør, så vil vi undlade at stemme til Ole Hentzens forslag. Det vil vi selvfølgelig gøre, fordi vi ønsker ikke at modsætte os, ifald den oprindelige indstilling måtte falde bort, at der på et tidspunkt gennemføres 2 gårdsaneringer.

Vi vil godt stille os tvivlende, vi vil godt stille os tvivlende over for, om det overhovedet kan lade sig gøre. Men naturligvis vil vi da arbejde på det efter bedste beskab, hvis det er det, der er flertal for i Københavns Borgerrepræsentation.

(Kort bemærkning).

Ole Hentzen (C): Jeg kan udtale mig på et kraftigt flertals vegne, der siger, at vi mere end håber – vi tror, at der meget snart bliver en beslutning om 2 anlæg, og det vil vi arbejde for. At borgmesteren må nøjes med at håbe og samtidig er tvivlende, er Venstres problem. Resten af udvalget har jeg den klare fornemmelse af siger: Jamen det tror vi på, og det vil vi arbejde for.

Et af Søren Pind fremsat ændringsforslag om, at Bygge- og Teknikforvaltningens indstilling gennemføres, blev forkastet med 36 stemmer imod 8.

For stemte: V og 1 medlem af F (Charlotte Wieth-Klitgaard)

Imod stemte: A, F med undtagelse af 1 medlem (Charlotte Wieth-Klitgaard), Ø, O, C, B, P, L, Lubna Elahi (UP) og Aage H.B. Pedersen (UP).

Et af Jens Johansen stillet ændringsforslag om, at det pålægges forvaltningen at søge genhusning af kunstnerkollektivet, Classensgade 7, og gerne i et af kvarterløftsområderne, så den oprindelige gårdrydningsplan kan gennemføres snarest til gavn for karréens beboere, blev forkastet med 30 stemmer imod 7.

For stemte: F

Imod stemte: A, Ø, O, C, B, L, P, Lubna Elahi (UP) og Aage H.B. Pedersen (UP).

Undlod: V

Indstillingen blev herefter godkendt med 36 stemmer imod 0.

For stemte: A, F med undtagelse af 1 medlem (Charlotte Wieth-Klitgaard), Ø, O, C, B, P, L, Lubna Elahi (UP) og Aage H.B. Pedersen (UP).

Undlod: V og 1 medlem af F (Charlotte Wieth-Klitgaard)

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 4. oktober 2001**

21) BR 391/01. Retningslinier for udførelse af vintertjeneste

Indstilling om, at de reviderede retningslinier for vintertjenesten på offentlige gader, stier og fortove, dateret 29.08.01, godkendes med ikrafttrædelse fra og med vintersæsonen 2002/2003. (Bygge- og Teknikudvalget)

Indstillingen blev godkendt.

22) BR 392/01. Trafikplan for Amager

Indstilling om, at den endelige Handlingsplan for Trafikplan for Amager og den samlede økonomiske ramme danner grundlag for udarbejdelse af en Aktivitetsplan, der mere detaljeret angiver rækkefølgen og processen for gennemførelse af projekterne, og som forelægges Bygge- og Teknikudvalget til godkendelse, inden projektudvikling iværksættes. (Bygge- og Teknikudvalget)

Manja Sand (A): Jeg skal nok gøre det kort, men jeg synes lige, denne sag skal have et par ord med på vejen, fordi den er også en eksempelsag, som man kan bruge til trafiksaneringer i resten af byen og i bydele i København.

Dette projekt har kørt i 3 år i samarbejde med de lokale organisationer, og det er et meget flot resultat, man er kommet frem til, med mange gode intentioner for dæmpning af trafikken på Amagers veje. Specielt vil der ske det, at Amagerbrogade, som er et handelsstrøg, vil få dæmpet trafikken, og der vil igen blive mulighed for, at amagerkanerne og andre gode borgere i København har mulighed for at færdes på Amagerbrogade uden at blive generet af bilernes røg og støj.

Det her er et flot projekt, som vi håber på bliver gennemført lidt hurtigere, end der er lagt op til i indstillingen her. Der er lagt op til, at man afsætter 6 mill. kr. om året, men eftersom det koster næsten 200 mill. kr. at få gennemført, så har det jo en temmelig lang horisont.

Så derfor vil vi selvfølgelig arbejde på, at der bliver afsat ekstra midler, således at projektet, som har så stor tilslutning, som det har i denne situation, bliver gennemført så hurtigt som overhovedet muligt.

Mikkel Warming (Ø): Vi synes også, det er en god trafikplan, som er blevet bedre i løbet af høringen, ikke mindst på grund af, at der også har været lydhørhed her over for en række af de ideer, der er kommet frem i høringen.

Eksempelprojekt, sagde Manja Sand. Procesmæssigt, ja. Det, der så er tilfældet nu, er jo, at nu skal Borgerrepræsentationen så vise, om man også mener det alvorligt. Fordi den beløbsramme, der er sat af, og det er såmænd ikke bygge- og teknikforvaltningens skyld, for flere penge har man ikke, men 6 mill. kr. betyder, at det tager 30 år at lave Trafikplan Amager – 30 år. Den del af det synes vi ikke er noget eksempel til efterfølgelse.

Derfor har vi også, hvad man vil opdage om en uge i forbindelse med budgettet, foreslået 20 mill. kr. ekstra til gennemførelse af lokale trafikplaner, primært Trafikplan Amager. Man skylder borgerne at komme noget hurtigere i gang.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 4. oktober 2001**

Lars Rimfalk Jensen (B): Jeg skal prøve at gøre det kort.

Jeg vil bare sige, at jeg synes, det har været et dejligt arbejde at være med i, og der har været meget aktivitet blandt græsrodderne. Selvfølgelig er der en skuffelse over, at man ikke kan få alting, og sådan er det jo nok generelt. Når man har arbejdet meget intenst med nogle ting, så vil man gerne have tingene gennemført. Det er klart, at en tidshorisont, der hedder 15-20 år, selvfølgelig ikke er så spændende, når man synes, at man har alle de rigtige løsninger.

Derfor vil jeg i hvert fald godt foreslå, at man, når man fortsætter med trafikplanerne i resten af byen, det gælder her på Østerbro i foråret, forklarer folk med det samme, at det her er et idékatalog, man er i gang med, og at man selvfølgelig vil prøve på at arbejde på de her ting. Men man skal ikke tro, man får dem 2 år efter, at man har arbejdet på det.

Jeg vil sige, at det allervigtigste i Trafikplan Amager er, at man sørger for parallelgaderne til Amagerbrogade, at de bliver sat i stand som det allerførste, og at man overhovedet ikke foretager sig noget ved Amagerbrogade, før man har sørget for, at parallelgaderne er i stand til at tage den trafik, man gerne vil fjerne fra Amagerbrogade, for ellers vil man ødelægge hele Trafikplan Amager.

Borgmester **Søren Pind:** Må jeg tilføje til det sidste, som Lars Rimfalk siger, at oven i det er det naturligvis vigtigt, at trafikken ikke bare vælter ud i beboelsesområderne. Og det er sådan set det – jeg ser også Lars Rimfalk nikke – der har været årsagen til, at den borgerlige-liberale-radikale, hvad jeg nu skal kalde det, side af denne sal ... (*Afbrydelse*). Nå, jeg kan høre, at der er andre end mig, der læser aviser ... tilslutter sig denne plan. Det er en klar forudsætning for den, at disse forhold bringes i orden overhovedet før man overvejer så meget som at flytte en sten på Amagerbrogade eller asfalt.

Men det er der sådan set også givet tilsagn om, og det er der flertal for. Da det er gode folk, der sidder i bygge- og teknikforvaltningen, så har vi tillid til, at det er det, som vil blive udført.

Indstillingen blev godkendt.

Enhedslisten kan tilslutte sig Trafikplan Amager, men finder, at beløbet på 6 mio. kr. om året til gennemførelse af planen er alt for lidt. Det lave beløb betyder, at planen vil tage over 30 år at realisere.

23) BR 385/01. Frikøb af tilbagekøbsrettigheder

Indstilling om, at Bygge- og Teknikforvaltningen, Plan & Arkitektur, bemyndiges til at påtage sig de fornødne kommunale garantier i forbindelse med de almene boligafdelingers låneoptagelse som led i frikøb af tilbagekøbsrettigheder, der er tinglyst på de respektive boligafdelingers ejendomme.

(Bygge- og Teknikudvalget)

Indstillingen blev godkendt.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 4. oktober 2001**

24) BR 402/01. Oprensning af jordforurening på en naturlegeplads

Indstilling om kapitalbevilling på yderligere kr. 3,0 mill. til et oprensningsprojekt på naturlegepladsen på Kløvermarksvej 35, hvor jorden har vist sig kraftigere forurenet med olieprodukter, PAH'er og tungmetaller end oprindeligt antaget.

(Miljø- og Forsyningsudvalget)

Indstillingen blev godkendt.

=====

25) BR 403/01. Medlemsforslag om nedsættelse af byting

(Stillet af Mikkel Warming, Per Bregengaard, Jens Kjær Christensen, Rikke Fog-Møller, Marie Jeppesen, Morten Kabell og Bente Møller (Ø)):

Der nedsættes lokale direkte valgte byting i de københavnske bydele, for at sikre lokalt engagement og indflydelse på byens udvikling.

Mikkel Warming (Ø): Jeg kan næsten høre på stemningen, at der er grobund for en lang og god debat. Men o.k., jeg tror, jeg skærer lidt ned i min forberedte bemærkninger.

For os er en demokratisering, en afbureaukratisering af Københavns Kommune, utrolig vigtig. Vi synes ofte, der er meget langt mellem beslutningstagerne på Rådhuset og de mennesker, beslutningerne angår.

Afstemningen om bydelsråd endte med et markant nej, og bydelsrådene bliver afviklet. Et eller andet sted efterlader det København med et demokratisk tomrum. Vi mener – det tror vi, næsten alle gør – at beslutningerne om byens udvikling bliver bedre, når de folk, som beslutningerne vedrører, har så stor indflydelse som overhovedet muligt på dem.

Den fysiske udvikling af byen er et af de områder, hvor det demokratiske underskud, det demokratiske tomrum, efter vores opfattelse er meget stort. På trods af at mange er engagerede i lokalområdet eller i byens fysiske udvikling i almindelighed, så kan det være meget svært at finde kanaler til indflydelse.

Der er mange initiativer i gang og også mange fine ord om borgerinddragelse, men vi mener, at byudviklingen og specielt debatten om den bør forankres lokalt, hvis de fine ord skal være andet end ord. Vi ønsker derfor at etablere lokale direkte valgte byting, som kan være talerør for et lokalområde, som skal have et særligt ansvar for at sikre lokale debatter, sikre lokal borgerinddragelse og som sagt være talerør for et lokalområde.

Vi mener, at et byting skal have en række rettigheder, høringsrettigheder, initiativret etc. Og vi mener, at det er vigtigt at få et organ, der har et særligt ansvar for at sikre sig, at der er lokale debatter, at lokalbefolkningen er engageret og får mulighed for at blive hørt.

Vi ved godt, vi ikke nødvendigvis har opfundet de vises sten, at Enhedslistens forslag, som det er her, er et af flere, der forhåbentlig kommer mange af, og at det er vigtigt at få en ordentlig og grundig debat om de forskellige muligheder, måder, der kan være for at fortsætte, komme videre med demokratiseringen af København.

Jeg har en fornemmelse af, at der meget snart kommer en konkret henvisning til udvalg, et § 17, stk. 4-udvalg, osv., som jeg har forstået, at Lars Engberg vil give. Derfor vil jeg ikke give den. Jeg vil bare sige, at vi ser frem til debatterne om dette og andre forslag i udvalg.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 4. oktober 2001**

Lars Engberg (A): Det er svært at finde ud af, når man læser Enhedslistens forslag, om man skal le eller græde. Man kunne godt fristes til at le og være glad, fordi endelig er der et parti ud over Socialdemokratiet, som kerer sig det mindste om, hvad der skal ske med nærdemokratiet, når nu bydelsforsøget holder op her til nytår.

Så fra den synsvinkel er forslaget da godt, eller rettere sagt det er godt, at der er kommet et forslag igen, denne gang fra Enhedslisten, så vi kan få taget hul på den vigtige diskussion om nærdemokratiet i København.

Men der er også grund til at græde, af flere grunde. Først på grund af selve forslaget om et byting. Man må jo spørge sig selv: Er det virkelig erfaringen fra folkeafstemningen, at vi skal etablere et folkevalgt organ? Jeg vil sige, at vi ikke er overbevist om det i Socialdemokratiet. Det kræver i hvert fald en grundig diskussion om, hvad det faktisk var der fik folk i København til med så stort et flertal at stemme nej til bydelsrådene. Var det det folkevalgte element? Var det måske ikke sådan, at modstanderpartierne af bydelsrådene havde held med deres argumentation om »Ikke 300 flere politikere«?

Dernæst: Er det så de rigtige emner, bytingene skal tage sig af ifølge Enhedslistens forslag? Skal nærdemokratiet kun dreje sig om fysisk planlægning, lokalplanlægning, trafikplanlægning osv.? Vi er ikke overbevist i Socialdemokratiet.

Så kan man da endelig også, synes jeg, sætte et meget stort spørgsmålstegn ved, om det rigtige er, sådan som Enhedslisten gør, at gå ind centralt fra og bestemme, hvordan det lokale demokrati skal udfolde sig. Skulle man ikke snarere lade lokalområderne diskutere og komme med forslag til, hvordan nærdemokratiet skal fungere, og så lade vores beslutninger være et resultat af de lokale diskussioner?.

Der er lidt vel meget sådan DDR og centralisme over Enhedslistens forslag efter vores smag. Vi synes kort og godt ikke om forslaget om byting. Vi synes heller ikke, at forslaget er særlig gennearbejdet. Vi har meget svært ved at se, at det her forslag er, skal vi sige mindre indholdstomt end det forslag, som Socialdemokratiet stillede i maj måned, og som et flertal herinde stemte ned med fynd og klem. Indholdstomt, det var det ord, som flertallet dengang var så venligt at bruge om vores forslag, da flertallet skulle prøve at forklare, hvorfor man ikke ville sætte en proces i gang, som kunne drøfte, hvad der skal ske efter bydelsforsøget – indholdstomt.

Jeg vil godt komme med et par citater fra Enhedslistens forslag.

Lokale ting skal være talerør for et lokalområde, står der. Javel, det lyder meget rigtigt, men er det et særlig indholdsmeget udsagn? Er det det, der rykker?

Der står også, at de lokale ting skal inddrage lokale interesser i debatten og have et særligt ansvar for at sikre lokal borgerinddragelse. Jeg må sige, at nu begynder det at gå stærkt. Det kan være svært at følge med til så revolutionerende en tankegang.

Vi er glade for, at nu har også Enhedslisten fundet ud af, at det er svært, det her. Det er svært at formulere noget præcist i begyndelsen af en proces, hvis ikke man skal risikere at stoppe selv samme proces.

Vi vil godt fra Socialdemokratiets side medvirke til at skabe rammer for den debat. Så frem for at vi skal stemme om Enhedslistens forslag, og det vil givetvis, sikkert medføre, at det vil blive stemt ned. Så vil vi hellere bruge dette forslag til, ligesom det var hensigten med det socialdemokratiske forslag i maj måned, at etablere et udvalg, som skal prøve at samle diskussionen i de kommende måneder.

Så vi vil foreslå nedsat et § 17, stk. 4-udvalg, med repræsentation for alle partier. Vi vil godt gå længere endnu. Der er jo flere forslag og ideer på trapperne, som alle sammen har at

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 4. oktober 2001**

gøre med, kan man sige, forholdet mellem borger og kommune, ligesom forslagene om nærdemokrati dybest set også handler om, hvordan er forholdet, hvordan skal forholdet mellem borger og kommune være. Hvordan møder kommunen sine borgere, hvordan kommer den enkelte borger igennem med sine synspunkter? Er der passende muligheder for at klage, hvis man er utilfreds som borger med en kommunal afgørelse?

For øjeblikket diskuterer vi igen kommunens værdigrundlag, og det er jo en del af budgetaftalen, at vi skal sætte en offentlig debat om værdigrundlaget i gang. Også den diskussion rører ved forholdet mellem kommune og borger.

Og så er der den service, vi yder i kommunen. Er den god nok, lever den op til vores løfter, farer borgerne vild i den kommunale jungle, eller kunne vi gøre systemet mere entydigt og gennemskueligt?

Alt dette vil vi gerne samle under en fælles overskrift, som kunne hedde »Mødet mellem kommune og borger«, og det vil vi godt gøre til en del af det, § 17, stk. 4-udvalget, skal tage sig af. Derfor skal jeg slutte med at læse det forslag op, der lyder sådan:

»Sagen henvises til Økonomiudvalget, som senest til Borgerrepræsentationens møde den 6. december 2001 fremkommer med en indstilling om nedsættelse af et særligt udvalg med repræsentanter for alle partier i medfør af § 17, stk. 4, i lov om kommunernes styrelse.

Udvalget skal forberede Borgerrepræsentationens endelige beslutning vedrørende forslag om nedsættelse af byting samt generelt forberede Borgerrepræsentationens behandling af forslag om den overordnede demokrati- og serviceudvikling i mødet mellem borger og kommune.«

Martin Günter (F): Når man læser Enhedslistens forslag, når man har lyttet til Mikkel Warming, så er der vel kun én ting, man virkelig kan give Enhedslisten medhold i, og det er, at de ikke har fundet de vises sten.

Vi i SF tror ikke på byting. Vi troede heller ikke på de lokale fora. Vi tror ikke på lokaludvalg, vi tror ikke på lokalrådene. Vi tror på bydelsråd som det mindste her i København. Vi tror på bydelskommuner, vi tror på primærkommuner.

Men vi ved jo, at Enhedslisten aldrig rigtig har været lun på virkelig decentralisering. Man var lunken over for bydelsrådene, og da Valby gerne ville fortsætte, så var man lunken over for det. De har hele tiden sådan skullet slæbes til truget.

Da vi den 31. maj her i salen var nogle partier, som sagde nej til Socialdemokratiets forslag om de lokale fora, så besluttede vi altså, at vi skulle komme med et kommissorium selv til et § 17, stk. 4-udvalg. Det har vi ikke fået gjort, det beklager vi meget, men vi troede, vi på en eller anden måde havde en musketered om, at så fandt man ikke på forskellige ting i mellemtiden, men nu har Enhedslisten så fundet på noget.

O.k., det skal ikke komme an på det. Hvis det faktisk viste sig, Enhedsliste, at man kunne få noget kød og blod på det her på et tidspunkt, så skulle det ikke komme an på det. Så er det et meget godt område at starte på, og det ville ikke lægge sig hindrende i vejen for at udvide det til det, som SF gerne vil på længere sigt.

Men hvad det egentlig er for et organ, der skulle foretages direkte valg til, andet end et organ, som har ansvar for at igangsætte lokale debatter, skal man foretage en folkeafstemning i København om. Den koster ca. 8 mill. kr., og det er nok lidt meget eller lidt lidt.

Bytinget skal høres, det har ingen kompetence – jo, det skulle måske så lige have lov til at udsætte sagerne i et halvt års tid, og hvad så?

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 4. oktober 2001**

Lad os se, hvad der kan komme ud af det. I betragtning af, at vi ikke selv har haft held til at få formuleret et kommissorium, så kan jeg såmænd godt fortryde lidt, at vi ikke gik med på forslaget den 31. maj om at få nedsat det her udvalg. Jeg foreslog faktisk selv i mit indlæg dengang, at vi skulle have sådan et udvalg. Men der var vi så sure på Socialdemokraterne, at vi sagde, at nu havde de fået på den ene kind, og så skulle de også have på den anden, og det fik de så ... (*Afbrydelse*). Er der andre steder, overborgmesteren gerne vil have den, så kan han bare vende ryggen til.

Vi vil gerne i dag være med til, at Enhedslistens forslag går i udvalg, at vi også der får drøftet andre forslag. SF vil gerne være med til at lave ting, hvor man ude i bydelene får indflydelse i den udstrækning, hvor der bliver tale om noget repræsentativitet i disse organer, hvor der er en kompetence, hvor de har noget økonomi og noget bistand, og at disse ting ikke lægger sig i vejen for det, vi gerne vil have på længere sigt.

Lars Rimfalk Jensen (B): Der skal heller ikke herske tvivl om, at Det Radikale Venstre hellere havde set, at vi havde fortsat med bydelsråd. Det er der ikke flertal for her i Borgerrepræsentationen, så derfor synes vi, at vi må komme videre, og det syntes vi allerede før sommerferien, og det var en af årsagerne til, at vi måske ikke troede på denne musketered og derfor allerede dengang støttede i afstemningen Socialdemokratiets forslag om et § 17, stk. 4-udvalg. Vi er da meget glade for, at der nu sker noget omkring denne sag, og vi synes, det faktisk var lidt pinligt, at vi ikke kunne blive enige om allerede at nedsætte det tidligere.

Derfor er vi da glade for, at Enhedslisten nu stiller et forslag, som på mange punkter opfylder de ting, der egentlig ligger, netop det, at borgerne er mere interesserede i den fysiske planlægning end i at blive nedsat i en eller anden gruppe, hvor de kan få lov til at flytte rundt på noget ældreforsorg og noget socialforsorg, og hvor de i øvrigt ikke har en pind mulighed for at deltage i noget som helst.

Vi vil gerne have, at den fysiske planlægning, det er dér, hvor det sker, det er det, der interesserer folk, og det er det, der ligger i forslaget. Det synes vi er en god ting, og det er et godt udgangspunkt. Derfor vil vi også støtte det af Socialdemokratiet fremsatte forslag om et § 17, stk. 4-udvalg, og vi håber meget, at det så også bliver et aktivt § 17, stk. 4-udvalg, og at det ikke bliver en syltekrukke.

Preben Møller Hansen (P): Den københavnske befolkning har, formentlig én gang for alle, truffet den beslutning, at de ikke ønsker bydelsråd. Det har naturligvis en begrundelse, i hvert fald i henhold til de diskussioner, jeg har haft med forskellige københavnske borgere.

For dem var det et spørgsmål om politisk pamperi. Det var et spørgsmål for dem om, at der skulle oprettes 15 rådhus med en masse partifolk ansat, og de københavnske borgere skulle betale de omkostninger, der var forbundet med disse rådhus. Det er sådan set den mest almindelige argumentation, som jeg har hørt fra københavnske borgere vedrørende dette.

Nu kommer der så et nyt forslag, som ikke er det samme, og der kommer et ændringsforslag, som gør det noget anderledes. Men spørgsmålet er jo: Hvad er der i vejen med de politiske partier i København? I min tid, da jeg var lidt yngre, end jeg er i dag, og det kan selvfølgelig være skide ærgerligt, var forholdet det, at der holdt vi politiske møder på gaderne, i skoleaulaer og andre steder, og der kom masser af mennesker og ville høre på, hvad det var vi mente, og hvad vi ønskede der skulle ske i vores by.

Det må åbenbart ikke være tilfældet for nærværende. Det må vel være sådan nu, at hvis man f.eks. fra Venstres side indkalder til et møde på Nørrebro eller Bispebjerg, så kommer

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 4. oktober 2001

der ikke et øje andet end de 4-5 frelste, som nu mener, de har en mulighed for på et tidspunkt at blive opstillet til Borgerrepræsentationen her i byen. Og det samme gør sig formentlig gældende med de øvrige politiske partier.

Det er her, vi finder den egentlige årsag til, at man ønsker disse forandringer. Jeg synes, det er tåbeligt, at man ikke har den fornødne evne til at diskutere med befolkningen om de problemer, som de har. Men så må man altså gribe i sin egen barm og sige: Er det vores egen skyld, at befolkningen ikke ønsker at deltage i de møder, som vi vil etablere? Jeg tror, det er her, det gør sig gældende.

Jeg har som bekendt stillet nogle forslag. Det er ikke nogle, som jeg har fundet på, men det er noget, som er essensen af de diskussioner, som jeg har været med til at føre med københavnske borgere, og ud fra det har jeg stillet de forslag, som kommer frem nu her den 11. oktober.

Jeg mener, at de politiske partier skal lægge deres egen stil om. De skal prøve på at diskutere det, der virkelig rammer dem, og så skal de lade være med alle disse flotte ting, der bliver begået mellem møderne og på møderne, hvad ved jeg. Og alle deres rejser i udlandet og alt det, der hører til det, stop det. Prøv at være repræsentanter for befolkningen, aldrig tænke på selv at rage til sig. Gør alt det, du gør som tillidsmand eller tillidskvinde, uden at tænke på, hvad kan jeg få hjem i kassen.

Opfører vi os på den måde, så vær evig forvisset om, at så vil de politiske partier få en ny æra, og det er det, vi har behov for her i landet, ikke at lave knopskydning, hvor det er skatteborgerne, der kommer til at betale for noget, som de ikke interesserer sig en skid for. Det er helt andre ting, man skal beskæftige sig med.

Jeg vil godt støtte det ændringsforslag, men det andet forslag havde jeg stemt imod.

Lars Engberg (A) stillede forslag om, at sagen henvises til Økonomiudvalget, som senest til Borgerrepræsentationens møde den 6. december 2001 fremkommer med en indstilling om nedsættelse af et særligt udvalg med repræsentanter fra alle partier i medfør af § 17, stk. 4 i lov om kommunernes styrelse. Udvalget skal forberede Borgerrepræsentationens endelige beslutning vedrørende forslag om nedsættelse af byting samt generelt forberede Borgerrepræsentationens behandling af forslag om den overordnede demokrati- og serviceudvikling i mødet mellem borger og kommune.

Forslaget om henvisning til Økonomiudvalget blev godkendt uden afstemning.

Dørene blev lukket kl. 23.16

Disse sager behandledes for lukkede døre:

26) BR 406/01. Overtagelse af areal
(Økonomiudvalget)

Der blev begæret delt afstemning.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 4. oktober 2001**

1. at blev godkendt med 42 stemmer imod 3.

For stemte: A, V, F, Ø, C, B, P, L, D, Lubna Elahi (UP) og Aage H.B. Pedersen (UP).

Imod stemte: O

2. at blev godkendt med 43 stemmer imod 3.

For stemte: A, V, F, Ø, C, B, P, L, D, Lubna Elahi (UP) og Aage H.B. Pedersen (UP)

Imod stemte: O

Indstillingen blev således godkendt.

=====

27) BR 405/01. Salg af ejendomme
(Økonomiudvalget)

Indstillingen blev godkendt med 43 stemmer imod 3.

For stemte: A, V, F, Ø, C, B, P, L, D, Lubna Elahi (UP) og Aage H.B. Pedersen (UP)

Imod stemte: O

=====

Dørene blev lukket kl. 23.16

Mødet sluttede kl. 23.21